DZIENNIK WARSZAWSKI

Nr. 135. Sobota, 22 Czerwca (4 Lipca). 1868 r.

Wychodzi codziennie, oprócz dni następujących: po Świętach uroczystych i Niedzielach.—Prenumerata w biurze Dyrekcji, ulica Miodowa Nr. 487 i Kantorach.—Obwieszczenia przyjmują się za opłatą od wiersza druku: za 1-krotne obwieszczenie kop. 6, za 2-krotne kop. 9, za 3-krotne kop. 12.—Artykuły nadsyłane do zamieszczenia w Dzienniku nie zwracają się. — We wszystkich co dotycze Dziennika, należy odnosić się wprost do Dyrekcji obu Dzienników Warszawskich.

Rok 5.

Prenumerata w Warszawie rocznie rsr. 8.—Półrocznie rsr. 4. — Kwartalnie rsr. 2 —Miesięcznie kop. 67.—Bez odnoszenia w biurze Dyrekcji prenumerata nie przyjmuje się.—Numer pojedynczy kop. 5.—Za odnoszenie do domu, opłaca się miesięcznie kop. 5. — Na prowincji na stacjach pocztowych w Królestwie i Cesarstwie rocznie rsr. 9 kop. 20.—Półrocznie rsr. 4 kop. 60. — Kwartalnie rsr. 2 kop. 30.— Miesięcznie kop. 80.

SPIS RZECZY.

DZIAŁ URZĘDOWY

Warszawa, dnia 21 Czerwca (3 Lipca).

Najwyżej zatwierdzona w d. 22 maja 1868 r. organizacja ministerstwa spraw zagranicznych.

ROZDZIAŁ PIERWSZY.

Ogólne postanowienia.

1. Przedmiotem ministerstwa spraw zagranicznych jest: 1) polityczne stosunki z zagranicznemi rządami; 2) opieka w obcych krajach nad ruskim handlem i w ogóle ruskiemi interesami; 3) wyjednywanie prawnej obrony ruskim poddanym w interesach ich za granicą; i 4) pomoc w zaspakajaniu prawnych wymagań cudzoziemców w interesach ich w Rosji.

2. W ministerstwie spraw zagranicznych przechowuje się pieczęć państwa, przykładana, według oryginicznych praw cesarstwa, do dokumentów rządowych, na znak ostatecznego ich zatwierdzenia przez Najwyższą władzę Cesarską (org. praw art. 39 dodat.).

3. Towarzysz ministra spraw zagranicznych, niezależnie od obowiązków ciążących na towarzyszach ministrów według ogólnej organizacji ministerstw (T. 1. cz. 2 Zb. Praw art. 269, 270, 272 — 276), — zawiaduje pod kierunkiem ministra bieżącemi czynnościami ministerstwa, i pod względem tych czynności ma stosunki tak z ministrami i głównozarządzacemi oddzielnemi wydziałami, jak i z zagranicznymi ajentami dyplomatycznymi przy Najwyższym Dworze.

4. Przy ministrze spraw zagranicznych znajdują się radcy ministerstwa i urzędnicy do szczególnych poruczeń.

5. Ministerstwo spraw zagranicznych stanowią: 1) władze centralne, i 2) władze zagraniczne.

6. Do władz centralnych ministerstwa należą: 1) rada, 2) kancelarja, 3) departament azjatycki, 4) departament stosunków wewnętrznych, 5) departament składu osobistego i czynności ekonomicznych, 6) państwowe i główne st. petersburgskie archiwa ministerstwa, i 7) główne moskiewskie archiwum.

7. Zagraniczne władze ministerstwa są: 1) ambasady i misje w obcych krajach, i 2) konsulaty jeneralne, konsulaty, wice-konsulaty i ajentury w państwach zagranicznych.

8. Rozdział czynności pomiędzy władze i urzędników (art. 6 i 7) ministerstwa spraw zagranicznych, oprócz przedmiotów bezpośrednio podlegających ich zawiadywaniu, zależy od uznania ministra.

9. Porządek odbywania czynności, obowiązki urzędników i wzajemne pomiędzy nimi stosunki, ustanawiają się w głównych podstawach, przez instrukcję ministra, stosując się do ogólnych przepisów organizacji ministerstw, o ile te przepisy zgodne są z niniejszą organizacją. Dalsze zaś w tym przedmiocie szczegóły określają się dla każdego wydziału ministerstwa przez właściwych dyrektorów: kancelarji, departamentów i archiwów.

10. Ambasadorowie, posłowie, ministrowie i inni pełnomocnicy przy państwach i rządach zagranicznych, jak również ministrowie-rezydenci, stali sprawujący interesa, starsi radcowie ministerstwa, członkowie rady i dyrektorowie: kancelarji, departamentów i archiwów, są mianowani, tranzlokowani i uwalniani przez imienne Najwyższe ukazy do senatu rządzącego. Na obsadzanie takich posad przy kancelarji ministerstwa, do których niema przywiązanej klasy, przez osoby posiadające rangę wyższą niż radcy stanu, wyjednywa się Najwyższe zezwolenie. Obsadzanie wszystkich innych posad, tak we władzach centralnych ministerstwa, jak i przy ambasadach, misjach i konsulatach naszych w obcych krajach, poruczone jest ministrowi, lub z jego upoważnienia, naczelnikom osobnych wydziałów.

ROZDZIAŁ DRUGI.

O centralnych władzach ministerstwa spraw zagranicznych.

I. Rada ministerstwa.

11. Rada ministerstwa spraw zagranicznych, składa się, pod prezydencją ministra, z jego towarzysza, starszych radców ministerstwa, dwóch etatowych i innych, wyznaczanych przez osobne za każdym razem Najwyższe rozkazy, członków i dyrektorów: kancelarji, departamentów, oraz państwowego i głównego st. petersburgskiego archiwów ministerstwa.

12. W wypadkach, kiedy minister nie może prezydować na radzie, prezydencja powierza się jego towarzyszowi, a pod jego nieobecność — najstarszemu z członków.

13. Podlegają roztrząsaniu rady wszystkie sprawy, jakie minister uzna za właściwe przedstawić na jej rozważanie.

14. W radzie składają także egzamin, według ustanowionego przez ministerstwo spraw zagranicznych programu, pragnący wstąpić do służby w wydziale dyplomatycznym.

15. Interesa przedstawiają radzie referenci wydziałów, w zawiadywaniu których takowe się znajdują.

II. Kancelarja ministerstwa.

16. W kancelarji ministerstwa spraw zagranicznych skupia się polityczna korespondencja.

17. Przy kancelarji znajdują się w kształcie osobnych wydziałów, dwie ekspedycje, jak również starszy i młodszy urzędnicy.

18. Przy kancelarji znajduje się litografja ministerstwa. *Uwaga.* Posada zarządzającego litografją, może być łączona z inną posadą w ministerstwie.

III. *Departament azjatycki.*

19. Do zawiadywania azjatyckiego departamentu należą: 1) sprawy polityczne, dotyczące wschodu; 2) sprawy wymienione w art. 23 niniejszej ustawy, kiedy wymagają skomunikowania się z rządami wschodniemi lub z dyplomatycznymi i konsularnymi ajentami naszymi na wschodzie, albo kiedy dotyczą: a) rus-

FEJLETON DZIENNIKA WARSZAWSKIEGO.

Teatra Warszawskie.

Dnia 21 czerwca (3 lipca).

Należy się od nas obszerniejsze słowo nowej, trzykrotnie już przedstawionej, oryginalnie napisanej komedji p. Edwarda Lubowskiego „Ubodzy w salonie", o której pierwszem przedstawieniu daliśmy już pobieżną wzmiankę.

Obecnie, rozpatrzywszy się dokładniej i rozsłuchawszy lepiej w tej czteroaktowej komedji, zatrzymuje my zdanie nasze, iż autor „Ubogich" posiada niezaprzeczony talent—za to jednak, przysłliśmy do przekonania, że czteroaktową komedję swoją powinien był zamknąć w szczuplejszych ramach. Dwa akta a już trzy najwięcej, wystarczyłyby aż nadto do przeprowadzenia zawartej tam, głównej myśli.

Jednakże, co do znaczenia tej głównej myśli, porozumiejmy się nieco... P. Lubowski zdaje się ją wskazywać w samym tytule sztuki, w której prawdę mówiąc, ubogich w duchu i w ciele, mieści się dużo, lecz gdzie nie widać wcale salonu pojętego w ściślejszem tej nazwy znaczeniu; bo jużcić bawialnego pokoju, zadłużonego po uszy pana Strzęba, w którym nawet fortepjanu, choćby wynajętego od Hermana i Grossmana nie ma, po którym kręcą się wszyscy jak chcą i kiedy chcą tylko—za salon uważać nie można—tembardziej że i osoby w nim zamieszkałe, poczawszy od nader niekonwencjonalnego często p. Strzęba aż do często niezbyt dystyngowanie kłócących się, jego siostry i córki, nie reprezentują zgoła salonowego, czyli wytworniejszego żywiołu społeczeństwa. Zapewne—u nas, tak w mieście jak na wsi, każdy pokój bawialny, w którym nie stoją a czasem i stoją nawet, łóżka gospodarstwa domu, nazywają salonem—wszelako ta nazwa poufna, potrzebna głównie dla instrukcji słudze zamiatającej mieszkanie, nie może być akredytowaną przez autora przedstawiającego salon na scenie, i to jeszcze wtedy gdy on ma służyć za tło do umieszczenia grup osób na pierwszym planie myśli autora leżących. Możebyśmy jednak nie robili p. Lubowskiemu zarzutu z tak podrzędnej jak tytuł kwestji, gdyby tu ów tytuł nie miał tak ponętnej dla widzów obietnicy. „Ubodzy w salonie!" Ależ to kanwa, na której można wyhaftować cały świat społeczny! całą komedję życia, w którego drobnych epizodach mieści się przecież całe bogactwo i cała nędza ducha ludzkiego! Tymczasem p. Lubowski, ograniczył się jedynie na zestawieniu obok siebie mężczyzn pragnących ożenić się dla posagu i kobiet pałających chęcią wyjścia za mąż bogato—bo nawet i karoter Michał (p. Świeszewski) dla tego tylko *pożycza* od bogatego Helfena (p. Grzywiński) sto dukatów, jako faktorne swata, że czuje iż sam ożenić się z miljonową dziedziczką amerykańskiego spadku nie może. Główną więc myślą w tej komedji jest polowanie na bogate małżeństwo ze strony reprezentantów obojej płci, występujących na scenę—a przeciwwagą, czyli tendencyjnym morałem tego materjalnego kierunku ma być para młodych, złożona z Karola (p. Piasecki), który w pięć minut zmienia swoje uczucia, i z Anny, niewinnej turkawki, która zapewnie poszłaby za każdego innego również rączo... gdyby się o jej rączkę oświadczyć raczył. Lecz mniejsza o ramy.. zobaczmy obraz zblizka. Owoż ten obraz nie ma całości, a jest raczej złożony z mnóstwa drobnych szkiców pomyślanych często dobrze a wykończonych z rozmaitem szczęściem. Przeważnie jednak, są to żywe i dowcipne rysunki, którym tylko brak połączenia, aby utworzyły całość nierozpolitą. Wybornym jest przedewszystkiem p. Jarosz (Sawicki), typ głupoty i dobroduszności, przesadzony zapewnie w życiu, lecz na deskach sceny mogący doskonale służyć za uosobienia satyrę podobnego rodzaju idjotów, którzy, bądź co bądź, znajdują się jednak na świecie. Nie mamy nic do zarzucenia również p. Strzębcowi (p. Ostrowski), który acz niewyraźnie określony w swojem położeniu towarzyskiem, przedstawia nam jednak dobrze i prawdziwie, pewną warstwę takich nadętych nieco, a rzeczywiście zero znaczących ludzi, którzy sami podejrzywając swoją wartość, oglądają się jednak ostrożnie, aby ktoś drugi nie odgadł ich rzeczywistego znaczenia.

I Wacław reprezentuje nieźle, modnie ubraną, obiegającą świat dla złapania grosza, golizne—postać tę jednak psuje ten, że się tak wyrazim „chór moralizujący" jaki się zeń odzywa po każdej nizkiej myśli lub wątpliwym uczynku... Tacy ludzie, jeśli mają wyrzuty i wspomnienia uczciwych matek—nie

kich poddanych przebywających w krajach wschodnich; b) tamecznych stosunków ruskich poddanych w ogóle; c) poddanych tych krajów przebywających w Rosji; i d) stosunków w Rosji osób przebywających na wschodzie.

20. W departamencie azjatyckim tłomaczą się na żądanie władz rządowych i urzędników, jak również na prośby osób prywatnych, akta i dokumenty pisane w językach wschodnich.

21. Azjatycki departament, legalizuje poświadczenia naszych misij i konsulatów znajdujących się na wschodzie, na aktach i dokumentach, mających być złożonemi ruskim władzom rządowym.

22. W zawiadywaniu departamentu azjatyckiego znajduje się naukowy oddział wschodnich języków, mający na celu kształcenie dragomanów dla misij i konsulatów naszych na wschodzie.

IV. Departament wewnętrznych stosunków.

23. Przedmioty zajęcia departamentu wewnętrznych stosunków są następujące: 1) układanie formalnych dyplomów i listów gabinetowych, posyłanych do zagranicznych osób panujących i rządów; 2) sprawy o uznanie w Rosji zagranicznych konsulów jeneralnych, konsulów, wice-konsulów i ajentów konsularnych; 3) sprawy o zabezpieczenie praw i korzyści w obcych krajach ruskiego handlu i żeglugi; 4) sprawy o sądowych stosunkach ruskich poddanych w obcych krajach i cudzoziemców w Rosji; 5) korespondencja w różnych wypadkach o ruskich poddanych przebywających w obcych krajach i o cudzoziemcach znajdujących się w Rosji; 6) zebranie i dostarczenie innym władzom różnych wiadomości zagranicznych; 7) sprawy o nagrodach i orderach udzielanych przez nasz rząd i otrzymywanych przez ruskich poddanych od monarchów zagranicznych i 8) sprawy w przedmiotach wymienionych w następnych artykułach (24—26). *Uwaga.* Sprawy wymienione w tym artykule, wyłączają się z zawiadywania departamentu wewnętrznych stosunków w wypadkach wskazanych w 2 m punkcie art. 19-go.

24. Do przedmiotów zajęcia departamentu spraw wewnętrznych należy także, oprócz tego, sprawdzanie, na żądanie władz sądowych tak dawniejszych jak i utworzonych według ustawy 20 listopada 1864 roku, ruskiego przekładu aktów pisanych w językach zagranicznych europejskich.

25. W departamencie wewnętrznych stosunków legalizują się: 1) poświadczenia ruskich ambasad, misij i konsulatów, znajdujących się w Europie i Ameryce, na aktach i dokumentach mających być złożonemi ruskim władzom rządowym; 2) poświadczenia ruskich władz rządowych i zwierzchników, na aktach i dokumentach przesyłanych do władz znajdujących się w Europie i Ameryce; 3) poświadczenia, na prośbę osób prywatnych, podpisów giełdowych notarjuszów, meklerów i innych upoważnionych przez prawo osób, na przekładach dokonanych przez nich z języka ruskiego na jeden z zagranicznych europejskich języków, aktów mających być przesłanemi przez te osoby władzom sądowym lub rządowym w państwach zagranicznych.

26. Poświadczenia przez wyżwspomnione osoby przekładów akt, legalizuje departament, na mocy poświadczenia właściwych władz, lub osób urzędowych, własnoręczności samych podpisów. (*dok. nast.*).

Przez Najwyższy rozkaz do zarządu wojennego, z daty 18 czerwca, liczący się w piechocie armji, nadzorca zwiniętego szpitala wojennego zamojskiego, pułkownik *Plewaka*, uwolniony zostaje od tych obowiązków, z pozostawieniem w piechocie armji. Posunięty zostaje za wysługę lat, z radcy dworu na radcę kolegjalnego: naczelnik osobnego wydziału zawiadującego urlopowanymi w Królestwie Polskiem, przy sztabie wojsk miejscowych okręgu wojennego warszawskiego, *Łukawski*, ze starszeństwem od 18 maja 1868 roku. Przyjęty zostaje do służby: dymisjonowany regestrator kolegjalny *Trofimow*—do litografji sztabu okręgu wojennego warszawskiego, na młodszego artystę. Zmarły wykreślony zostaje z kontroli: starszy klasowy artysta wojskowy w sztabie warszawskiego okręgu wojennego, radca honorowy *Feoktistow*. (*Rus. Inw.*).

Komisja Likwidacyjna w Królestwie Polskiem, podaje do powszechnej wiadomości, iż wynagrodzenia likwidacyjne: w ilości rsr. 15,963 kop. 72, przypadające na mocy rozporządzenia Komisji z dnia 15 (27) Czerwca r. b. Wiktorji *Sadowskiej*, właścicielce dóbr Rudlice, położonych w Gubernji Kaliskiej, Powiecie Wieluńskim, Gminie Skrzynno, wysłane zostało do Kasy Gubernjalnej Kaliskiej, celem wypłaty komu należy; — w ilości rsr. 22,666 kop. 27, przypadające na mocy rozporządzenia Komisji z dnia 15 (27) Czerwca r. b Kajetanowi *Kulakowskiemu*, właścicielowi dóbr Małopole, położonych w Gubernji Warszawskiej, Powiecie Radimińskim, Gminie Małopole, wysłane zostało do Kasy Gubernjalnej Warszawskiej, celem wypłaty komu należy; — w ilości rs. 154 kop. 49, przypadające na mocy rozporządzenia Komisji z dnia 15 (27) Czerwca r. b. Stanisławowi *Koźniewskiemu*, właścicielowi dóbr Mieszki-Bursy, położonych w Gubernji Łomżyńskiej, Powiecie Pułtuskim, Gminie Gzowo, wysłane zostało do Kasy Okręgowej Pułtuskiej, celem wypłaty komu należy; — w ilości rsr. 36 kop. 67, przypadające na mocy rozporządzenia Komisji z dnia 15 (27) Czerwca r. b. Symforjanowi *Rudowskiemu*, właścicielowi części dóbr Bęchy, położonych w Gubernji Płockiej, Powiecie Płockim, Gminie Drobin, wysłane zostało do Kasy Gubernjalnej Płockiej, celem wypłaty komu należy; — w ilości rs. 1,391 kop. 67, przypadające na mocy rozporządzenia Komisji z dnia 15 (27) Czerwca r. b. Franciszkowi *Kaminskiemu*, właścicielowi dóbr Jagnin, położonych w Gubernji Radomskiej, Powiecie Opatowskim, Gminie Iwaniska, wysłane zostało do Kasy Gubernjalnej Radomskiej, celem wypłaty komu należy; — w ilości rsr. 6,782 kop. 6, przypadające na mocy rozporządzenia Komisji z dnia 15 (27) Czerwca r. b. *Kryczyńskim* i innym, właścicielom dóbr Skierbobole, położonych w Gubernji Suwalskiej, Powiecie Kalwaryjskim, Gminie Randan, wysłane zostało do Kasy Gubernjalnej Suwalskiej, celem wypłaty komu należy; — w ilości rsr. 91 k p. 6, przypadające na mocy rozporządzenia Komisji z dnia 15 (27) Czerwca r. b. *Wiercińskim*, właścicielom części wsi Milewo, położonej w Gubernji Płockiej, Powiecie Płońskim, Gminie Smarzewo, wysłane zostało do Kasy Gubernjalnej Płockiej, celem wypłaty komu należy; — w ilości rs. 19,127 kop. 90, przypadające na mocy rozporządzenia Komisji z dnia 15 (27) Czerwca r. b. Władysławowi i Zygmuntowi *Pustowskim*, właścicielom dóbr Czarkowy-wielkie, położonych w Gubernji Kieleckiej, Powiecie Pinczowskim, Gminie Czarkowy, wysłane zostało do Kasy Gubernjalnej Kieleckiej, celem wypłaty komu należy; — w ilości rsr. 18 kop. 33, przypadające na mocy rozporządzenia Komisji z dnia 15 (27) Czerwca r. b. Adamowi *Smolińskiemu*, właścicielowi części wsi Długołęka-wielka, położonej w Gubernji Płockiej, Powiecie Ciechanowskim, Gminie Bartołdy, wysłane zostało do Kasy Okręgowej Prasnyskiej, celem wypłaty komu należy; — w ilości rs. 966 kop. 6, przypadające na mocy rozporządzenia Komisji z dnia 15 (27) Czerwca r. b. Pulcherji *Kuźniewskiej*, właścicielce dóbr Lossowo, położonych w Gubernji Łomżyńskiej, Powiecie Pułtuskim, Gminie Gzowo, wysłane zostało do Kasy Gubernjalnej Płockiej, celem wypłaty komu należy; — w ilości rsr. 18 kop. 33, przypadające na mocy rozporządzenia Komisji z dnia 15 (27) Czerwca r. b. Konstantemu *Milewskiemu*, właścicielowi części wsi Milewo-Brzeziędy, położonej w Gubernji Płockiej, Powiecie Ciechanowskim, Gminie Zalesie, wysłane zostało do Kasy Okręgowej Prasnyskiej, celem wypłaty komu należy; — w ilości rs. 3,020 kop. 94, przypadające na mocy rozporządzenia Komisji z dnia 15 (27) Czerwca r. b. Antoniemu *Kruszewskiemu*, właścicielowi części wsi Micowizna-prywatne, położonej w Gubernji Suwałkskiej, Powiecie Sejneńskim, Gminie Lejpuny, wysłane zostało do Kasy Okręgowej Sejneńskiej, celem wypłaty komu należy; — w ilości rs. 4,821 kop. 61, przypadające na mocy rozporządzenia Komisji z dnia 15 (27) Czerwca r. b. Józefowi *Gęślinowskiemu*, właścicielowi dóbr Skulsk-miasto, położonych w Gubernji Kaliskiej, Powiecie Słupeckim, Gminie Skulska-wieś, wysłane zostało do Kasy Gubernjalnej Kaliskiej, celem wypłaty komu należy; — w ilości rs. 3,811 kop. 60, przypadające na mocy rozporządzenia Komisji z d. 15 (27) Czerwca r. b. Wawrzyńcowi *Engerstrem*, właścicielowi dóbr Rakowo, położonych w Gubernji Płockiej, Powiecie Rypińskim, Gminach Wąpielsk i Rogowo, wysłane zostało do Kasy Gubernjalnej Płockiej, celem wypłaty komu należy; — w ilości rs. 18,961 kop. 20, przypadające na mocy rozporządzenia Komisji z dnia 15 (27) Czerwca r. b. Franciszce *Wolknowskiej*, właścicielce dóbr Ślesin, położonych w Gubernji Kaliskiej, Powiecie Kolskim, Gminie Piotrkowice, wysłane zostało do Kasy Gubernjalnej Kaliskiej, celem wypłaty komu należy; — w ilości rs. 2,342 kop. 69, przypadające na mocy rozporządzenia Komisji z d. 15 (27) Czerwca r. b. *Prusskim*, właścicielom dóbr Hiewo, położonych w Gubernji Płockiej, Powiecie Lipnowskim, Gminie Zaduszniki, wysłane zostało do Kasy Gubernjalnej Płockiej, celem wypłaty komu należy; — w ilości rs. 837 kop. 73, przypadające na mocy rozporządzenia Komisji z dnia 15 (27) Czerwca r. b. Zuzannie *Chmielewskiej*, właścicielce dóbr Pepłówek, położonych w Gubernii Płockiej, Powiecie Mławskim, Gminie Mława, wysłane zostało do Kasy Gubernjalnej Płockiej, celem wypłaty komu należy; — w ilości rs. 281 k. 48, przypadające na mocy rozporządzenia Komisji z dnia 15 (27) Czerwca r. b. *Gutkowskim*, właścicielom dóbr Nagórki-Olszyny, położonych w Gubernji Płockiej, Powiecie Płockim, Gminie Drobin, wysłane zostało do Kasy Gubernjalnej Płockiej, celem wypłaty komu należy; — w ilości rs. 7,030 kop. 83, przypadające na mocy rozporządzenia Komisji z dnia 15 (27) Czerwca r. b. Elżbiecie *Hirszman*, właścicielce dóbr Sokołów, położonych w Gubernji Siedleckiej, Powiecie Sokołowskim, Gminie Przezdziatka, wysłane zostało do Kasy Gubernjalnej Siedleckiej, celem wypłaty komu należy; — w ilości rsr. 2,288 k. 50, przypadające na mocy rozporządzenia Komisji z dnia 15 (27) Czerwca r. b. Józefowi *Cieleckiemu*, właścicielowi dóbr Grzybowo, położonych w Gubernji Płockiej, Powiecie Sierpeckim, Gminie Gutkowo, wysłane zostało do Kasy Gubernjalnej Płockiej, celem wypłaty komu należy; — w ilości rs. 20,643 kop. 2, przypadające na mocy rozporządzenia Komisji z dnia 15 (27) Czerwca r. b. *Skorzewskim*, właścicielom dóbr Ruszec, położonych w Gubernji Petrokowskiej, Powiecie Łaskim, Gminie Dąbrowa-Rusiecka, wysłane zostało do Kasy Gubernjalnej Kaliskiej, celem wypłaty komu należy; — w ilości rs. 4,124 k. 73, przypadające na mocy rozporządzenia Komisji z dnia 15 (27) Czerwca r. b. dla Krakowskiego Seminarjum z dóbr Biskupice, położonych w Gubernji Kieleckiej, Powiecie Miechowskim, Gminie Iwanowice, wysłane zostało do depozytu Banku Polskiego; — w ilości rs. 10,059 kop. 83, przypadające na mocy rozporządzenia Komisji z d. 15 (27) Czerwca r. b. Wszytkom Krakowskim, z dóbr Piotrkowice, położonych w Gub. Kieleckiej, Pow. Andr., Gm. Wodzisław, wysłane zostało do depoz. Banku Pol.; — w ilości rsr. 3,624 kop. 31, przypadające na mocy rozporządzenia Komisji z dnia 15 (27) Czerwca r. b. An-

---

są już godnymi przedstawicielami ubogiej lecz bezczelnej salonowości. Mogą im wprawdzie przychodzić czasem na myśl jakieś skrupuły lub wspomnienia—lecz nigdy w chwili gdy dostaną pieniędzy—bawią się wtedy wesoło, a dopiero w chwilach gdy pod batystową bielizną żołądek im szemrze z głodu, lub gdy już komornicy tak obstąpią do koła, że się im wymknąć nie można—wtedy przychodzą im do serca wspomnienia czułe i uczucia rzewne. Wtedy litując się nad swojem położeniem, czynią sobie srogie nawet wyrzuty. Pomyślność, tylko u silnych budzi refleksję—słabi upajają się nią jak pijani trunkiem i dopiero po wytrzeźwieniu dostają sumieniowych mdłości... Wyborną jest za to postacią, nie powiemy karykaturą nawet, Pani Korynna, swatka (p. Borawska), Charakter to prawdziwy, żywy zupełnie i naszkicowany po mistrzowsku, w śmiałych choć grubych konturach. Daleko bledziej wydają się postacie siostry i córki pana Strzębca (pp. Palińska i Ostrowska), a chociaż jednę z nich podnosi i uwydatnia tak znakomita jak pani Palińska artystka, drugą zaś objaśnia jak może, staranna gra pani Ostrowskiej, przecież obiedwie nie sprawiają scenicznego efektu, oprócz w jednej scenie, kłótni o konkurenta, napisanej żwawo, odegranej z życiem—lecz zbyt trywialnej na salon, chociażby i pana Strzębca nawet!

Pomimo tych wszystkich wad—powtarzamy raz jeszcze, że autor „Ubogich w salonie”, ma niezaprzeczony talent, a jego komedja, dobrym jest dla sceny nabytkiem. Pierwsze twierdzenie usprawiedliwiają mnogie przymioty w charakterystyce, w stylu i dowcipie, często subtelnym nawet, nadewszystko zaś w myślach, które w pośród plewy frazesowej, świecą jak brylanty niekiedy—drugie wynikło z wybornej gry artystów, wchodzących do personelu sztuki. Szczególniej też pan Sawicki i pani Borawska, którym autor co prawda, dał najdzięczniejszy materjał, obrobili go nadzwyczaj szczęśliwie. Dziwiliśmy się głównie pani Borawskiej, która widocznie zdolną jest aktorką i przy lada sposobności, składa tego dowody—gdyż p. Sawicki, oddawna w rozumieniu naszem, dowiódł już, że jest jednym z najbardziej utalentowanych u nas artystów. Nie wiele on ma rozgłosu—a jednak, począwszy od „Chłopca okrętowego” i Płodozmiana w „Chatce” Syrokomli, aż do Notarjusza w „35-u sousach p. Montaudoin”, cały szereg takich ról, jak w „Benoitonach”, w „Montjoe”, „Jeden ożenić się musi” i tylu innych różnego rodzaju i charakteru sztukach, dowodzi wymownie, iż artysta ten, posiada talent wyższy, opatrzony przenikliwością, która mu pozwala korzystać z każdego materjału, a często nawet z lichego tworzyć szlachetniejszy kruszec. Te kilka słów uznania, należy się z dawna p. Sawickiemu i chętnie mu je dajemy.

Onegdaj na scenie Rozmaitości, wystąpiła w roli Lektorki, dawniej znajoma publiczności warszawskiej artystka, p. Gąsowicz. Najlepszym dowodem, że artystka ta, zostawiła po sobie trwałe i chlubne wspomnienie, była sala teatru zajęta przez tak licznych, jak na te czasy, widzów. P. Gąsowicz usprawiedliwiła sympatję publiczności, odegrawszy rolę Lektorki, z prawdziwym talentem. Długie oddalenie ze sceny, nie tylko że nie pozbawiło jej przymiotów gry, głosu i akcji, lecz je spotęgowało jeszcze. Były chwile, w których p. Gąsowicz wstrząsała sercami słuchaczy i zdobywała sobie potężne salwy jednozgodnych

toniemu *Laskiemu* i Ludwice *Benigsen*, właścicielom dóbr Machory, położonych w Gubernji Radomskiej, Powiecie Opoczenskim, Gminie Opoczno, wysłane zostało do Kasy Gubernjalnej Radomskiej, celem wypłaty komu należy; — w ilości rs. 283 kop. 25, przypadające na mocy rozporządzenia Komisji z dnia 15 (27) Czerwca r. b. Humiljanowi *Chamskiemu*, właścicielowi dóbr Niemczewo, położonych w Gubernji Płockiej, Powiecie Płockim, Gminie Drobin, wysłane zostało do Kasy Gubernjalnej Płockiej, celem wypłaty komu należy; — w ilości rsr. 2,415 kop. 72, przypadające na mocy rozporządzenia Komisji z dnia 15 (27) Czerwca r. b. dla siostr miłosierdzia przy szpitalu Św. Kaźmierza w Warszawie, z dóbr Boguty-pianki, położonych w Gubernji Łomżyńskiej, Powiecie Ostrowskim, Gminie Kamieńczyk-wielki, wysłane zostało do depozytu Banku Polskiego; — w ilości rsr. 21 kop. 11, przypadające na mocy rozporządzenia Komisji z dnia 15 (27) Czerwca r. b. Ignacemu *Konopce*, właścicielowi dóbr Karwowo, położonych w Gubernji Łomżyńskiej, Powiecie Szczuczyńskim, Gminie Mścichy, wysłane zostało do Kasy Gubernjalnej Łomżyńskiej, celem wypłaty komu należy; — w ilosci rsr. 67,224 kop. 5, przypadające na mocy rozporządzenia Komisji z dnia 15 (27) Czerwca r. b. Hrabiemu Władysławowi *Krasińskiemu*, właścicielowi Ordynacji Opinogóra, położonej w Gubernji Płockiej, Powiecie Ciechanowskim, Gminach Ojżeń, Młock, Sońsk, Opinogóra i Regimin, wysłane zostało do Kasy Gubernjalnej Płockiej, celem wypłaty komu należy; — w ilości rs. 1,164 kop. 72, przypadające na mocy rozporządzenia Komisji z dnia 15 (27) Czerwca r. b. Hr. Marji *Morsztyn*, właścicielce dóbr Gruszów Szlachecki, położonych w Gubernji Kieleckiej, Powiecie Miechowskim, Gminie Gruszów, wysłane zostało do Kasy Gubernjalnej Kieleckiej, celem wypłaty komu należy; — w ilości rsr. 3,610 kop. 61, przypadające na mocy rozporządzenia Komisji z dnia 15 (27) Czerwca r. b. Wincentemu *Dawid*, właścicielowi dóbr Dębina i Studzianka, położonych w Gubernji Lubelskiej, Powiecie Janowskim, Gminie Studzianka, wysłane zostało do Kasy Gubernjalnej Lubelskiej, celem wypłaty komu należy; — w ilości rsr. 666 kop. 67, przypadające na mocy rozporządzenia Komisji z dnia 15 (27) Czerwca r. b. Sukcesorom *Mikuckim*, właścicielom dóbr Łebki-wielkie, położonych w Gubernji Łomżyńskiej, Powiecie Szczuczyńskim, Gminie Grabowo, wysłane zostało do Kasy Gubernjalnej Łomżyńskiej, celem wypłaty komu należy; — w ilości rsr. 41,037 kop. 57, przypadające na mocy rozporządzenia Komisji z dnia 15 (27) Czerwca r. b. Józefowi *Ostrowskiemu* i Józefowi *Kowickiemu*, właścicielom dóbr Życzyn, położonych w Gubernji Siedleckiej, Powiecie Garwolińskim, Gminie Życzyn, wysłane zostało do Kasy Gubernjalnej Siedleckiej, celem wypłaty komu należy; — w ilości rsr. 263 kop. 6, przypadające na mocy rozporządzenia Komisji z dnia 15 (27) Czerwca r. b. *Gardeckim*, właścicielom części dóbr Świdry-Dobrzyca, położonych w Gubernji Łomżyńskiej, Powiecie Szczuczyńskim, Gminie Grabowo, wysłane zostało do Kasy Gubernjalnej Łomżyńskiej, celem wypłaty komu należy; — w ilości rsr. 448 kop. 44, przypadające na mocy rozporządzenia Komisji z dnia 15 (27) Czerwca r. b. nieletnim *Świderskim*, właścicielom części wsi Grabowskie, położonej w Gubernji Łomżyńskiej, Powiecie Szczuczyńskim, Gminie Grabowo, wysłane zostało do Kasy Okręgowej Szczuczyńskiej, celem wypłaty komu należy; — w ilości rs. 6,335 kop. 28, przypadające na mocy rozporządzenia Komisji z dnia 15 (27) Czerwca r. b. Emiljanowi *Bujalskiemu*, właścicielowi dóbr Suchodoł Święcki, położonych w Gubernji Siedleckiej, Powiecie Sokołowskim, Gminie Sabnie, wysłane zostało do Kasy Gubernjalnej Siedleckiej, celem wypłaty komu należy; — w ilości rs. 232 kop. 44, przypadające na mocy rozporządzenia Komisji z dnia 15 (27) Czerwca r. b. Ksaweremu *Świderskiemu*, właścicielowi części wsi Grabowskie, położonej w Gubernji Łomżyńskiej, Powiecie Szczuczyńskim, Gminie Grabowo, wysłane zostało do Kasy Okręgowej Szczuczyńskiej, celem wypłaty komu należy; — w ilości rs. 1,816 kop. 71, przypadające na mocy rozporządzenia Komisji z dnia 15 (27) Czerwca r. b. *Koszkowskim*, właścicielom dóbr Rzeczków-szlachecki, położonych w Gubernji Petrokowskiej, Powiecie Petrokowskim, Gminie Podolin, wysłane zostało do Kasy Gubernjalnej Kaliskiej, celem wypłaty komu należy; — w ilości rsr. 9,119 kop. 48, przypadające na mocy rozporządzenia Komisji z dnia 15 (27) Czerwca r. b *Plantowskim*, właścicielom dóbr Libiszów, położonych w Gubernji Radomskiej, Powiecie Opoczenskim, Gminie Opoczno, wysłane zostało do Kasy Gubernjalnej Radomskiej. celem wypłaty komu należy; — w ilości rsr. 4 837 kop 50, przypadające na mocy rozporządzenia Komisji z dnia 15 (27) Czerwca r. b. Chaimowi *Chereberg*, właścicielowi dóbr Ożarów, położonych w Gubernji Radomskiej, Powiecie Opatowskim, Gminie Dębno, wysłane zostało do Kasy Gubernjalnej Radomskiej, celem wypłaty komu należy; — w ilości rsr. 1,829 kop. 39, przypadające na mocy rozporządzenia Komisji z dnia 15 (27) Czerwca r. b. Hr. Marji *Morsztyn*, właścicielce dóbr Pławowice, położonych w Gubernji Kieleckiej, Powiecie Miechowskim, Gminie Gruszów, wysłane zostało do Kasy Gubernjalnej Kieleckiej, celem wypłaty komu należy; — w ilości rsr. 1,670 kop. 56, przypadające na mocy rozporządzenia Komisji z dnia 15 (27) Czerwca r. b. *Targońskim* i Marcelemu *Kochanowskiemu*, właścicielom dóbr Kobylanka, położonych w Gubernji Radomskiej, Powiecie Opatowskim, Gminie Iwaniska, wysłane zostało do Kasy Gubernjalnej Radomskiej, celem wypłaty komu należy; — w ilości rsr. 8,566 kop. 56, przypadające na mocy rozporządzenia Komisji z dnia 15 (27) Czerwca r. b. Antoniemu *Morzyckiemu*, właścicielowi dóbr Ruszkowo, położonych w Gubernji Warszawskiej, Powiecie Radiejewskim, Gminie Ruszkowo, wysłane zostało do Kasy Gubernjalnej Warszawskiej, celem wypłaty komu należy; — w ilości rsr. 4,303 kop. 13, przypadające na mocy rozporządzenia Komisji z d. 15 (27) Czerwca r. b. Maurycemu *Blum*, właścicielowi dóbr Pęcław, położonych w Gubernji Warszawskiej, Powiecie Gorno-Kalwaryjskim, Gminie Machcin, wysłane zostało do Kasy Gubernjalnej Warszawskiej, celem wypłaty komu należy; — w ilości rsr. 4,614 kop. 86, przypadające na mocy rozporządzenia Komisji z dnia 15 (27) Czerwca r. b. Antoniemu *Morzyckiemu*, właścicielowi dóbr Broniszew, położonych w Gubernji Warszawskiej, Powiecie Radiejewskim, Gminie Ruszkowo, wysłane zostało do Kasy Gubernjalnej Warszawskiej, celem wypłaty komu należy; — w ilości rsr. 780 kop. 10, przypadające na mocy rozporządzenia Komisji z dnia 15 (27) Czerwca r. b. Franciszkowi *Strzeżyńskiemu*, właścicielowi dóbr Liszno, położonych w Gubernji Lubelskiej, Powiecie Chołmskim, Gminie Liszno, wysłane zostało do Kasy Gubernjalnej Lubelskiej, celem wypłaty komu należy.

Warszawski Ober-Policmajster. — Stosownie do § 826 i 844 części I tomu 4 zbioru praw wojennych, przysposabianie fajerwerków i wszelkich ogni sztucznych, na użytek prywatny, pozostawionem jest jedynie laboratorjom artyleryjskim; osoby zaś prywatne przyrządzać takowych ani sprzedawać nie mają prawa. Podając o tem do wiadomości mieszkańców, uprzedza, że policja wykonawcza ma sobie zaleconem ściśle przestrzegać, ażeby nikt z osób prywatnych nieprzysposabiał i niesprzedawał fajerwerków, a nadto, ażeby po ogrodach i innych miejscach publicznych, nieinaczej dozwalała puszczać fajerwerki i okazywać sztuczne ognie, jak po udowodnieniu przez właściciela zakładu, że takowe nabyte zostały w laboratorjum artyleryjskiem.

Kasa Oszczędności Miasta Warszawy z Kantorem Pomocniczym w gmachu szkolnym za kościołem św. Aleksandra przy Alei Belwederskiej pomieszczonym, w tygodniu upłynionym do dnia 16 (28) Czerwca roku bieżącego włącznie, wydała książeczek nowych 45, na które tudzież na dawniejsze w 287 wnioskach złożono rub. sr 3,954 kop. 45. Na żądanie zaś 97 Uczestników (prócz procentu rsr. 36 kop. $45\frac{1}{2}$ należnego za rok bieżący od całkowitych odbiorów), wypłaciła rs. 4,498 kop. $16\frac{1}{2}$ i umorzyła książeczek 28. Przeto uczestników 18,349, posiada kapitał rub. sr. 626,969 kop. 19.

DZIAŁ NIEURZĘDOWY

Warszawa,

dnia 21 Czerwca (3 Lipca).

Według dzisiejszego naszego telegramu, wczoraj w czwartek, Milan Obrenowicz IV ty, ogłoszony został księciem Serbji przez skupczynę, która jednocześnie wybrała rejencję.

Oprócz opozycji klerykalnej, o której wspominaliśmy wczoraj, rząd austrjacki ma jeszcze do walczenia z opozycją czeską, która po wyjeździe cesarza Franciszka-Józefa z Pragi, kiedy żadne układy nie doszły do skutku, coraz silniej występuje. Zgromadzenia ludowe, które jako demonstracje przeciwko obecnemu porządkowi co tydzień odbywają się w różnych miejscowościach Czech, przybierają coraz groźniejsze rozmiary; tak, na zgromadzeniu w Chlumie, dały się słyszyć okrzyki: „śmierć naszym nieprzyjaciołom”, a nawet wyrządzono naczelnikowi powiatu, jak to donieśliśmy wczoraj, czynne obelgi. W Wiedniu sądzono, że rząd będzie zmuszony energicznie wystąpić, aby zapobiedz ponowieniu się podobnych scen.

Komisja finansowa florenckiej izby deputowanych zatwierdziła projekt ministra skarbu co do wydzierżawienia monopolu tabacznego, w skutku czego można się spodziewać, że i izba nie będzie się mu opierała. Opinja publiczna nie jest zbyt przychylna temu projektowi, lecz w obecnem położeniu finansowem kraju, jest on o tyle pożyteczny, że zapewnia skarbowi znaczną zaliczkę.

Termin na który zwołane zostało koncyljum ekumeniczne jest tak odległy, szczególniej w obec szybkości wypadków w teraźniejszej epoce, że przedwczesnemi byłyby wszelkie w tym względzie uwagi. Wszelako największe powodzenie zapewniałaby mu jedność poglądów jego członków, jakiej spodziewać się jeszcze nie można. Już niektórzy biskupi francuzcy galikańskiego usposobienia, zebrali się w Paryżu, dla naradzenia się nad wspólną postawą na koncyljum, a jak się zdaje, głównem ich dążeniem będzie, opieranie się wszystkiemu coby mogło ograniczyć prawa galikańskiego kościoła.

W innych sferach we Francji, uwaga prawie wyłącznie zwrócona jest na rozprawy w ciele prawodawczem nad budżetem, które dotąd nic ważniejszego nie uwydatniły, prócz wyraźnego pokojowego dążenia, w obec czego dziwnie odbijają podżegające zmyślenia pewnej części prasy paryzkiej. Półurzędowe dzienniki, jak *Constitutionnel*, *Patrie*, *Etendard* i *La France* jednozgodnie zaprzeczają pogłoskom o wojowniczych rozmowach i uwagach cesarza w obozie pod Chalons i o wojowniczym rozkazie dziennym dowódcy tego obozu, jen. du Failly.

Długa wojna brazylijsko-paragwajska, spowodowała rozliczne uwagi dzienników angielskich. *Times* radzi rządowi angielskiemu, aby przywrócił pokój za pomocą swej interwencji, czemu przeciwne są organa torysowskie, to jest gabinetu, dowodzące, że interwencja taka mogłaby przynieść korzyść tylko sprzymierzonym, którzy ciągle jeszcze spodziewają się zwycięztwa, gdyż brazylijski prezes ministrów uznał za właściwe oświadczyć przed izbą, że Brazylja nie ma zamiarów zaborczych względem Paragwaju. Z pola bitwy niema ważnych wiadomości i spodziewano się tylko szturmu do twierdzy Humaita.

Zwracamy uwagę czytelników naszych na zamieszczoną poniżej korespondencję z Paryża.

Telegramy
Dziennika Warszawskiego.

Belgrad, *2 lipca (30 czerwca).* **Skupczyna ogłosiła Milana Obrenowicza IV, księciem Serbji; radość ludu. Skupczyna powierzyła rejencję, ministrowi wojny Blaznowicowi, byłemu ministrowi spraw zagranicznych Risticzowi i senatorowi Gawryłowiczowi. Książę ukazał się pośród skupczyny i miał mowę; potem odbył pochód po mieście i przyjął przysięgę od wojska. Jutro ma być namaszczenie olejem.**

(*Correspondenz Bureau.*)

Wiadomości telegraficzne

* *Belgrad, 30 (18) czerwca.* Tutejszy stan kupiecki podał rejencji adres dziękczynny za roztropne u-

oklasków. Słyszeliśmy, że artystka ta, ma zostać przyjętą znowu do składu tutejszego teatru, cieszymy się z tego szczerze — gdyż posiada ona wdzięk obok dystynkcji, a nadewszystko, uczucie prawdziwe, które, zwłaszcza przy tak szlachetnej, pełnej prostoty akcji i prześlicznym głosie, jest drogocennym dla sceny przymiotem. Huczne oklaski towarzyszyły pani Gąsowicz w ciągu całej roli — głównie zaś scenę czytania Szekspira, oddała ona znakomicie, choć i czytanie listu od „Emilji” nie widomemu ojcu, nie zostawiło nic do życzenia. Po skończeniu sztuki, publiczność kilkakrotnie i z zapałem przywołała artystkę.

Al.

trzymanie spokojności. Landwera przysłała rejencji adres kończący się temi wyrazami: „Niech będą potępieni nie tylko ci, którzy zamordowali księcia, lecz i ci, którzy nie wydadzą z nami okrzyku: Niech żyje książę Milan Obrenowicz IV.” (*Die Presse*).

* *Belgrad, 30 (18) czerwca.* Każdy bataljon landwery przysyła po 6 ludzi, ażeby wyrazić księciu, przy jego proklamowaniu przez skupczynę, przywiązanie i wierność w imieniu armji. W ogóle przybędzie 1,600 ludzi, z których kilkuset znajduje się już tu. (*Tamże*).

* *Wiedeń, 1 lipca (19 czerwca).* Z Belgradu donoszą, że przybywają tam ciągle deputacje od gmin wiejskich i od landwery, dla powitania księcia Milana w imieniu ludu. Zaprowadzono ściślejsze strzeżenie granic. Z rozporządzenia rządu tymczasowego, odbijane być mają w dalszym ciągu w Wiedniu monety serbskie z wyobrażeniem księcia Michała. —Podług *Die Debatte*, spór pomiędzy Austrją i Rumunją z powodu prześladowania żydów w księstwach dunajskich, został obecnie stanowczo załatwiony. Rząd rumuński odpowiedział życzeniom Austrji w formie usuwającej wszelką wątpliwość, i nie pozostaje już jak tylko przedsięwziąść środki administracyjne dla uregulowania pretensij co do wynagrodzenia, pod którym to względem gabinet rumuński oświadczył się z gotowością użycia swej interwencji. (*Wolffs T. B.*).

* *Praga, 30 (18) czerwca.* Znany ultraczeski członek rady miejskiej w Smichowie, Wilhelm Pick, został skazany, za obrazę majestatu, na trzy miesiące ciężkiego więzienia. Dziennikarze czescy znajdowali się na posiedzeniu sądu w charakterze mężów zaufania. (*Die Presse*).

* *Praga, 1 lipca (19 czerwca). Narodni Listy* potępiają stanowczo postawę duchowieństwa względem praw wyznaniowych; opozycja czeska nie będzie mieć odtąd żadnej solidarności ze stronnictwem klerykalno-feudalnem. Tak cele jak i środki tego stronnictwa pozostają w sprzeczności z uczuciem honoru. (*Tamże*).

* *Zagrzeb, 30 (18) czerwca.* Deputacja peszteńska była i dziś nadaremnie oczekiwaną. Deak miał przyrzec, że użyje swego wpływu, ażeby wniosek mniejszości na korzyść Chorwacji został uwzględniony. (*Tamże*).

* *Paryż, 30 (18) czerwca. Constitutionnel* ogłasza artykuł, w którym powiedziano, że całkiem bezzasadne są wiadomości szerzone przez pisma belgickie co do mowy mianej jakoby przez cesarza w Chalons do wojsk. (*Tamże*).

* *Paryż, 1 lipca (19 czerwca). France* i *Etendard* zapewniają, że cesarz, podczas swego pobytu w Chalons, nie powiedział ani słowa o polityce. Niektóre gazety donoszą, że syndykat meklerów giełdowych, obawiając się pewnych ewentualności, postanowił onegdaj 47 głosami przeciw 13, że towarzystwo meklerów giełdowych nie odpowiada na przyszłość solidarnie za czynności pojedynczych członków tego towarzystwa. (*Tamże*).

* *Florencja, 30 (18) czerwca.* Biura izby deputowanych przyjęły umowę w przedmiocie wydzierżawienia monopolu tabacznego, lecz zaprowadziły w nim, za porozumieniem z towarzystwem, zmiany zależące na podwyższeniu kapitału i na zmniejszeniu czasu trwania dzierżawy.—Jenerał Menabrea wrócił z Monza, gdzie odwiedził księcia następcę tronu Humberta przed jego wyjazdem do Niemiec. (*Tamże*).

* *Rzym, 29 (17) czerwca.* P. de Sartiges otrzymał z Florencji i złożył do skarbu papiezkiego 3 miljony wysłane przez rząd włoski na rachunek procentów od przypadającego nań długu papiezkiego. (*Cor. H. B.*)

* *Berlin, 1 lipca (19 czerwca). Prov. Cor.* donosi, że król uda się w przyszłym tygodniu do Ems. Dzień wyjazdu nie został jeszcze oznaczony. (*Wolffs T. B.*)

* *Lizbona, 29 (17) czerwca.* Zapewniają, że prezydent Mitre stawiony zostanie przed kongresem argentyńskim z powodu sekretnego traktatu przymierza z Brazylją.—Gubernator Buenos-Ayres'u miał mowę, w której potępił dalsze prowadzenie wojny.—Wybór Urquizy na prezydenta rzeczypospolitej argentyńskiej zdaje się nie ulegać wątpliwości. (*Cor. Hav. Bul.*)

* *Lizbona, 29 (17) czerwca.* Według wiadomości z Rio-Janeiro z dnia 8 czerwca, donoszą ze źródła brazylijskiego, że na teatrze wojny nie zaszło nic nadzwyczajnego. W izbie deputowanych brazylijskich prezes rady ministrów oświadczył znowu, że Brazylja nie prowadzi żadnej wojny zaborczej, i że nie żąda ani piędzi terytorjum Paragwaju, ani też innych państw sąsiednich.—W Montevideo nastąpiło w dniu 1 czerwca przesilenie finansowe, z powodu przywrócenia znowu wypłat w złocie. Z stacij morskich wylądowało tysiąc pięćset ludzi dla zasłony wrazie potrzeby banków i innych zakładów. Niektóre banki zawiesiły swoje wypłaty. Wypadek ten nie oddziałał wcale na handel w Rio-Janeiro. (*Tamże*).

* *Nowy Jork, 20 (8) czerwca.* Johnson założył przeciwko bilowi przypuszczającemu stan Arkansas do kongresu swoje veto, opierając się na tem, że według jego zdania polityka kongresu nie zmieniła się, i że rekonstrukcja sprzeciwia się ustawie. (*Cor. Bür.*).

* *Queenstown, 30 (18) czerwca.* Jenerał Grant pochwalił postępowanie jenerała Buchanana w Luizjanie. Izba prawodawcza Florydy wybrała dwóch senatorów radykalnych. Deputacja fenjeńska przybyła do Waszyngtonu i upraszała senat o przyjęcie projektu do prawa w przedmiocie naturalizacji. Obiega pogłoska, że w San Domingo wybuchło nowe powstanie przeciw Baez'owi. (*Tamże*).

---

* (Nabożeństwa). Dziś w piątek, 21 czerwca (3 lipca), jako w rocznicę cudownego ocalenia od ręki zbrodniczej życia Jego Cesarskiej Wysokości Wielkiego Księcia Konstantego Mikołajewicza, odprawione zostały o godzinie 11-ej zrana w cerkwi zamkowej msza i nabożeństwo, w obecności Jenerał-Feldmarszałka Namiestnika Królestwa, oraz władz wojskowych i cywilnych. Jednocześnie odprawione było przez duchowieństwo katedralne, takież nabożeństwo w cerkwi św. Trójcy na Podwalu.

---

* (Loterja fantowa na korzyść ochrony Mikołajewskiej). *Warsz. Dniew.* podaje następujące ogłoszenie zarządu ochrony Mikołajewskiej: Za zezwoleniem JW. Namiestnika w Królestwie Polskiem Jenerał-Feldmarszałka Hrabiego Berga, w sierpniu roku bieżącego, podczas zebrania się wojsk w Warszawie, urządzona będzie w ogrodzie Saskim loterja fantowa na korzyść ochrony Mikołajewskiej. Osoby, życzące sobie ofiarować fanty na tę loterję, raczą przysyłać takowe w każdym czasie do mieszkania prezesa komitetu loterji, dowódcy st.-petersburgskiego pułku grenadjerów króla Fryderyka-Wilhelma III, Aleksandra Samojłowicza Allera, w koszarach sierakowskich naprzeciw esplanady Aleksandrowskiej.

* (Loterja fantowa na dochód starców i sierot pod opieką kolegjum kościelnego ewangielicko-augsburskiego w Warszawie), która miała się odbyć wczoraj, we czwartek, w ogrodzie Saskim, z powodu silnej ulewy odłożona została do jutra to jest soboty, i odbędzie się według ogłoszonego poprzednio programu.

* (Obiad pożegnalny). Do *Warsz. Dniew.* piszą z Radomia pod dniem 16 (28) czerwca: Wczoraj, w sali klubu miejskiego, towarzystwo oficerów dawało obiad pożegnalny dla byłego dowódcy 7-ej dywizji piechoty, jenerał-majora P. P. Karcowa.

* (Wiadomości gospodarskie.—Stan sanitarny). Podług korespondencji z pow. lubartowskiego (gub. lubelska) z miesiąca czerwca do *Gaz. Rol.*, inwentarze po przebyciu tak ciężkiej zimy, dość jeszcze smutnie się przedstawiają; następstwem wynikającem z nadpsutej paszy były motylice, które miejscami dość znaczne zrządziły szkody. W latach zeszłych w miarę znikania skorupy śnieżnej, zielona ruń ozimin mile przedstawiała się oku; rok obecny nie mógł się tem poszczycić, w skutek bowiem przesycenia ziemi wilgocią przez deszcze jesienne, i spadłych na nie zmarzniętą ziemię śniegów wielkich, delikatniejsze rośliny uległy zbutwieniu, szczególniej zasiewy późniejsze przedstawiają się źle. Pomiędzy ludnością wiejską, tyfusy i zapalenia płuc silnie rozpostarły swe panowanie, liczne z tej warstwy zabierają ofiary, nie mówiąc już o kaszlach i katarach, które nawiedzają prawie każdego. — Podług korespondencji z Włoszczowy (pow. włoszczowski gub. kielecka) z d. 15 (27) czerwca do *Gaz. War.*, wiadomości o tamtejszych urodzajach nie bardzo brzmią pomyślnie; w skutek wielkiej posuchy, jarzyny są popalone, jęczmień wykłosił się przy ziemi i przypalił bez ziarna. O owsach nie ma co mówić, a kartofle również żółknąć zaczynają. Siano i koniczynę zato świetnie sprzątnięto. Ozimina trzyma się jako tako, ale pszenica w samym zawiązku ziarna może również ucierpieć. — Podług korespondencji z powiatu włodawskiego (gub. siedlecka) z m. czerwca do *Gaz. Rol.*, siewy ukończone tam dość późno. Pszenica niezła, lecz nienajlepsza wszelako; żyto nędzne lub żadne, jarzyny zaś cokolwiek lepsze, bo gdyby i te chybiły, byłoby to wielką klęską dla gospodarstw. Zaprojektowano tam zbudowanie drogi szosowej z Włodawy przez Sławatycze, do stacji kolei żelaznej (warsz.-terespolskiej) Chotyłów; kamienie już zwożą, a najgorsza do przebycia część drogi z Piszczaca do Chotyłowa, ma być jak mówią, w tym roku wyszosowaną. Chrabąszczy w tamtej okolicy dotychczas wcale nie widać. Sadów owocowych tam bardzo mało. Tego roku drzewa były obsypane kwiatami, a zawiązków okazało się bardzo wiele, lecz ostatnie susze tak zaszkodziły, że i pod tym względem wielkiego plonu rokować trudno.—Podług korespondencji z Tuszyna (pow. łodziński guber. petrokowska) z m. czerwca do tejże gazety, zimne wiatry i deszcze kwietniowe zaszkodziły szczególniej żytu, które tam nie bardzo się udało. Oziminy zatem nie szczególne; pszenice w ogóle daleko lepsze niż żyta, wyglądające rzadko i cienko. Rzepaki zimowe piękne, dzięki śnieżnej i dość prawidłowej zimie. Jarzyny w okolicy kolei żelaznej jako więcej otwartej koło Bab, pożółkły od suszy, wcześniej zaś siane zapowiadają zbiór pomyślny. Kartofle zeszły grubo i trzymają się dotąd dobrze. Trawy na łąkach gęste i dobrych przymiotów, lecz nizkie; siana będzie mniej, koniczyny nie wyrosły. Owiec z wiosną upadła miejscami znaczna ilość, gdzie jednak dawano łubin, większego upadku nie było. Na wydatek wełny jedni się skarżą, drudzy przeciwnie; część gromady z wełną grubszą, wydała w przecięciu, tak jak w roku zeszłym fun. 3 łut. 10; roczniaki zaś po baranach szlachetnych z Preczniewa, wydały funt. 2 łut. 8. W ogóle rok obecny wcześniejszy i nieco pomyślniejszy będzie od poprzedniego, jeżeli w przyszłości jaką nową klęską się nie odznaczy; zdaje się jednak, że również jak w poprzednim obrodzą raczej góry aniżeli doły. W dniu 22 maja padał tam deszcz z gradem, który w kilku wioskach uszkodził żyta, a w dniu 5 czerwca daleko silniejszy wiatr z burzą i deszczem w okolicach stacji Gorzkowic zniszczył zasiewy w kilku majętnościach.—Podług korespondencji z powiatu garwolińskiego (guber. siedlecka) z miesiąca czerwca do tejże gazety, powiśle w ogóle dobrze się przedstawia; pszenica po większej części śliczna; żyta siane w górnych polach w niektórych miejscach nie złe, w ogóle zaś gorsze od lat poprzednich; z przyczyny zimowych wymoków, następnie wiosennych przymrozków, a w końcu deszczów i wiatrów kwietniowych, korzonki poczerwieniały; jarzyny pod każdym względem obiecujące; koniczyny, łubin i łąki wyglądają pocieszająco. Po dość długiej suszy deszcze wszystko ożywiły, lecz spadłe miejscami gwałtowne zlewy i za niemi grady, znaczne zrządziły szkody. W ogrodach drzewa owocowe, a szczególniej jabłonie kwitnęły zadziwiająco pomyślnie, bez następnego zważenia mrozem; sądzić zatem należy, że owoce w tym roku powinnyby być tanie. Inwentarze wypuszczone na świeżą karmę pogładzają się; daje się czuć brak rogacizny i owiec. Konie po większej części zołzują. Ceny wszystkich produktów nie obniżają się. Nie mówiąc już nic o pszenicy, której mało co jest, za korzec żyta jak i grochu płacą po rs. 5 kop. 70, jęczmienia rs. 4 kop. 80, tatarki rs. 4 kop. 65, owsa rs. 3 kop. 15, kartofli rs. 1 kop. 80.

* (Wypadki miejskie). Wczoraj około godziny 2-ej po południu, podczas ulewnego deszczu, piorun uderzył w posesję nr 1109 przy ulicy Waliców, a przebiwszy dach wpadł do mieszkania drugiego piętra, gdzie strzaskał lustro na ścianie wiszące a następnie w 4-ch pokojach na 1-m piętrze pouszkadzał sufity i ramę od wielkiego lustra; z mieszkańców nikt żadnemu wypadkowi nie uległ. — Tegoż dnia w domu pod nr 2247*a* w zamkniętym składzie, w którym złożone były powrozy i konopie, z niewiadomej jeszcze przyczyny, pokazał się ogień, który przez ludzi straży ogniowej z pomocą mieszkańców zaraz przytłumiono, z niewielkiem uszkodzeniem dachu i pułapu. Dla wykrycia przyczyny ognia, zarządzono śledztwo.

* *Kursa monet zagranicznych w Warszawie.*

Za talar	*wczoraj* rs. 1 kop. 9 ½	*dziś* rsr. 1 kop.	10.
Za frank	„ „ — „ 28 ½	„ „ — „	28 ½.
Za złoty reń.	„ — „ 64	„ „ — „	64.

NB. Wiadomość ta nie pochodzi z urzędowego źródła i może służyć tylko za wskazówkę.

---

* (Adres). *Siew. Pocz.* pisze: Mieszkańcy osady Wozniesieńskiej podali Ich Cesarskim Wysokościom Wielkiemu Księciu Cesarzewiczowi i Wielkiej Księżnie Cesarzównej, następujący adres, z powodu szczęśliwego przyjścia na świat Wielkiego Księcia Mikołaja Aleksandrowicza: „Rozradowała się Ruś prawosławna radością wielką. Bóg dał Najjaśniejszemu Panu wnuka pierworodnego. Uroczystują wszyscy ludzie ruscy i dziękują Bogu za pobłogosławienie dobroci Cesarskiej. I my, mieszkańcy skromnej osady Wozniesieńskiej, my, przemysłowcy i robotnicy, żyjący z pracy swojej, my, co do siły naszego zapału i naszej przychylności dla Panującego Domu, nie uważamy siebie za niższych od innych. Niech Wasza Cesarska Wysokość nie poczyta nam tego za zuchwałość, że ośmielamy się złożyć Wam i Najdostojniejszej Małżonce Waszej nasze pełne czci powinszowanie z powodu przyjścia na świat Syna, i przez Was i przez nas ukochanego. Niech Pan Bóg rozciągnie nad Nim swą łaskawą opiekę, i niech prawica Boska kieruje

Jego zamiarami i czynnościami, na pożytek, pomyślność i chwałę całej ziemi ruskiej."

* (Poświęcenie sztandarów nadanych wojsku kozaków kubańskich). *Kuban. Wojsk. Wied.* donoszą: Dnia 21 maja r. b. odbyła się w Ekaterynodarze uroczystość poświęcenia Najwyżej nadanych wojsku kubańskiemu, za odznaczenie się przy podbiciu zachodniego Kaukazu, sztandarów św. Jerzego—mianowicie jednego wojskowego i trzynastu pułkowych. Przewiezienie tych sztandarów odbyło się poprzedniego dnia, 20 maja. Dnia 21 maja, na godzinę 10-ą zrana, wszystkie wojska, artylerja i dwie kapele, uszykowane były naokoło pulpitu, na miejscowości całkiem równej i gładkiej; obrządek poświęcenia dopełniony został przez przełożonego pustelni ekaterinolebiażskiej, archimandrytę Dorimedonta. Po ukończeniu obrządku poświęcenia, wojska zaprezentowały broń, i przy dźwiękach muzyki przyjęły swoje sztandary. Ataman nakaźny, objechawszy szeregi wojsk, powinszował każdemu oddziałowi łaski Monarszej nadania sztandarów św. Jerzego. Po ukończeniu parady wojskowej, wszyscy jenerałowie, sztab i oberoficerowie, tak zostający w służbie jak również dymisjonowani, oraz goście, zaproszeni zostali na obiad zastawiony w trzech miejscach. Podczas obiadu, ataman nakaźny wniósł toasta za zdrowie Najjaśniejszego Cesarza i Najjaśniejszej Cesarzowej. Obu tym toastom towarzyszyły wykonany przez obie kapele hymn „Boże Cesarza chroń", pełne zapału okrzyki „hura" i wystrzały z dział. Następnie, wśród takichże okrzyków i salw z dział, następowały po sobie toasta za zdrowie: Jego Cesarskiej Wysokości Wielkiego Księcia Cesarzewicza Następcy Tronu, Jego Cesarskiej Wysokości Wielkiego Księcia głównodowodzącego, ministra wojny, wojska kubańskiego, wojska terskiego, wszystkich poprzednich głównodowodzących i księcia Bariatyńskiego, wszystkich poprzednich dowódców wojska i hrabiego Jewdokimowa, za walecznych towarzyszów dzielnej chwały kozackiej: stawropolców, krymców, sewastopolców i kubańców, za dowódcę ich i reprezentanta jenerała-lejtnanta Swojewa, oraz za sąsiadów pod względem terytorjalnem i co do czynów wojennych, walecznych dońców. Podczas toastów, posłane zostały telegramy: Do Petersburga, do Jego Cesarskiej Wysokości Wielkiego Księcia Cesarzewicza Następcy Tronu; do Tyflisu, do Jego Cesarskiej Wysokości głównodowodzącego armją kaukazką; do Genewy, do feldmarszałka księcia Bariatyńskiego; do Petersburga, do ministra wojny; do Piatigorska, do jenerał-adjutanta hrabiego Jewdokimowa; do Władikaukazu, do atamana nakaźnego wojska terskiego, jenerał-adjutanta Loris-Melikowa. Tegoż dnia wieczorem otrzymano od Jego Cesarskiej Wysokości Wielkiego Księcia głównodowodzącego następujący telegram: „Do atamana nakaźnego. Winszuję kubańcom wielkiej uroczystości; spodziewam się i jestem przekonany, że Najmiłościwiej nadane sztandary, będą zawsze noszone przez was i przez waszych potomków z honorem i chwałą przeciw wrogom Cesarza i Ojczyzny. Dziękuję za toast i piję za zdrowie dzielnego wojska." Następnego dnia otrzymano od ministra wojny telegram tej osnowy: „Składam serdeczne podziękowanie za pozdrowienie; jestem mocno rozrzewniony tem, że wspomnieliście o mnie. Życzę szczerze walecznemu wojsku kubańskiemu pomyślności i chwały na długie lata." Następnego potem dnia, 23 go maja o godzinie 6-ej po południu, otrzymano od Jego Cesarskiej Wysokości Wielkiego Księcia Cesarzewicza Następcy Tronu następujący telegram: „Dziękuję walecznemu i wiernemu wojsku kubańskiemu za jego pozdrowienie. Znajdowałem się z nim myślą na znakomitej uroczystości. Niech Bóg pobłogosławi nowym sztandarom i nowemu zaszczytowi wojsk, na nową chwałę naszego ukochanego Monarchy i naszej Ojczyzny." Otrzymano także telegramy z odpowiedziami od jenerał-adjutantów hrabiego Jewdokimowa i Loris-Melikowa.

* (Poświęcenie kościoła). W *Wil. Wiest.* piszą, że zamknięty z rozporządzenia byłego jenerał-gubernatora hr. Baranowa z d. 21 września 1867 r. kościół w miasteczku Stolicach, w powiecie mińskim, przerobiony został na prawosławną cerkiew parafialną, która w d. 12 maja poświęconą została uroczyście przez arcybiskupa Michała, w obecności naczelnika gubernji, wielu urzędników i tłumnie zebranego ludu; uroczystość ta uzupełnioną jeszcze została przez umieszczenie w nowo poświęconej cerkwi darowanego przez Najjaśniejszego Pana obrazu.

Austrja i Ziemie słowiańskie.

* (Opozycja przeciw prawom wyznaniowym). Protestacje biskupów austrjackich przeciw nowym prawom dotyczącym wyznań, stanowią jedynie część ruchu, mniej więcej powszechnego, świata katolickiego w Austrji przeciw zniesieniu konkordatu. „Ruch katolicki w prowincjach austrjackich," powiada *Vaterland*, „szerzy się coraz bardziej. Rozpoczął się on w Voralbergu. W Bregenz utworzyło się pierwsze *kasyno katolickie.* W Feldkirch, odbyło się w drugi dzień Zielonych świąt zgromadzenie 325 obywateli katolickich, z biskupem na czele. Nenzing przedstawia obraz *kasyna katolickiego* wiejskiego: proboszcz, wójt, nauczyciel i wszyscy obywatele gromadzą się w domu kancelarji gminnej, dla zastanawiania się nad interesami kościoła katolickiego. Egg, w lasach bregenckich, posiada od 4-go czerwca swe *kasyno katolickie.* Wkrótce przykład ten będzie naśladowany. Wohlfurt uczynił już to. Dornbirn, Bludenz i Montafon pozostały jeszcze w tyle." Wprawdzie miejscowości te, jak okazuje się z ich nazw wcale nieznanych, nie mają wielkiej doniosłości, i z tego powodu ruch, który tam panuje, nie niepokoi ministrów austrjackich; prawdą jest także i to, że Tyrol i Voralberg odznaczały się zawsze uczuciami ultramontańskiemi większości ich ludności; ryzykownem przeto byłoby przypuszczenie, że katolicy reszty cesarstwa austrjackiego przybiorą takąż postawę. Pomimo to wiadomości ogłoszone przez *Vaterlanda* dają miarę oporu, na jaki nowe prawa wyznaniowe natrafiają w części przynajmniej ludów austrjackich. *(Nord).*

* (Kwestja czeska). *Narodni Listy*, zastanawiając się nad jednym z niedawnych artykułów o czechach, zamieszczonym w gazecie ministerjalnej *Die Presse*, powiada: „Nie ulega wątpliwości, że kwestja czeska wymaga koniecznie rychłego i pomyślnego rozwiązania. Kwestja czeska — jak powiedziała bardzo trafnie *Die Presse* — jest kwestją nie wyłącznie austrjacką, lecz także europejską, albowiem pozostaje w związku z ogólną kwestją słowiańską." Dalej *Narodni Listy* piszą: „W obecnym czasie, w państwie naszem zadosyć uczyniono jedynie życzeniom niemców i madjarów. Pozostawiając na stronie to wszystko, co nas nie dotyczy wprost, oświadczamy, że my, czesi, nie uzyskaliśmy jeszcze zadosyćuczynienia w Cislitawji. Nikt nie zechce utrzymywać, że nie ma u nas powodów dostatecznych do obaw. Gdyby rzeczy miały się przeciwnie, w takim razie gazeta ministerjalna nie mogłaby doradzać pojednania z nami, i nawet sam cesarz nie byłby wynurzył swej najwyższej w tym względzie woli."

* (Konferencja międzynarodowa). *Corr. italienne* podaje wiadomość o konferencji międzynarodowej zebranej obecnie w Wiedniu pod prezydencją p. Beusta, na ktorej obradują reprezentanci Francji, Anglji, Związku północno-niemieckiego, Bawarji, Wirtembergji, Badenu, Belgji, Danji, Hiszpanji, Włoch, Holandji, Luksemburga, Szwecji i Norwegji, Portugalji, Rosji, Szwajcarji, Turcji, Rumunji, Serbji i Grecji. Konferencja ma zamiar zmniejszyć do dziesięciu słów z obniżeniem taksy korespondencyjnej maximum wyrazów składających pojedynczą depeszę; wprowadzić w zwyczaj depesze tak zwane *niecierpiące zwłoki*, które za opłatą ceny potrójnej przesyłane będą przed zwyczajnemi depeszami prywatnemi; przyjąć nareszcie propozycje co do bezpłatnego komunikowania kapitanom statków kupieckich, wiadomości dotyczących żeglugi, a otrzymanych za pomocą drutów telegraficznych i sygnałów powietrznych. *(La Fr.).*

Francja.

* (Biskupi francuzcy). Kilku biskupów francuzkich, mianowicie arcybiskup algierski, biskupi z Chalons, z Oranu i t. d., przyjechali kilka dni temu do Paryża dla porozumienia się co do wspólnej postawy na soborze ekumenicznym. Znane dążności pomienionych prałatów, hołdujących zasadom kościoła gallikańskiego, dają do przewidywania, że usiłowania ich skierowane będą głównie do tego, ażeby ustrzedz kościół francuzki od wszelkiego naruszenia jego praw odrębnych. Z wyjątkiem sfer ściśle duchownych, kwestja pomieniona nie zaprząta jeszcze umysłów we Francji. *(Nordd. A. Z)*

* (Ciało prawodawcze). *Paryż, 1 lipca.* Na wczorajszem posiedzeniu ciała prawodawczego toczyły się w dalszym ciągu rozprawy nad propozycjami finansowemi. Garnier Pagès zaleca oszczędność i powiada, że Francja musi wybrać pomiędzy budżetem wojennym a budżetem pokojowym; dążyć do obu, byłoby nierozsądnem. Po nim przemawiał Saint-Paul, który dowodził, że reorganizacja armji spowoduje na przyszłość deficyt roczny 50 miljonów. Talhouet, członek komisji budżetowej, reasumuje rezultata, do których doszła komisja, i oświadcza, że budżet na r. 1870 przedstawiać będzie też same trudności, co i budżet na r. 1869. Muszą być bądź zaprowadzone oszczędności, bądź też rozpisane nowe podatki. Jeżeli izby chcą wejść na drogę proponowaną przez komisję, w takim razie powinny uchwalić tylko 411 miljonów pożyczki, zamiast żądanych przez rząd 440 miljonów. *(Wolffs T. B.).*

* (Rada ministrów—Obóz pod Chalons). *Paryż, 30 czerwca.* Rada ministrów, która zbierała się co środę w Fontainebleau pod prezydencją cesarza, nie będzie zapewne jutro miała miejsce. Z powodu rozpraw nad budżetem, ministrowie zmuszeni będą znajdować się na posiedzeniach ciała prawodawczego.—Po przyjeździe cesarza do obozu pod Chalons, rozbiegły się jak najmylniejsze pogłoski o mowach niektórych jenerałów, a nawet samego cesarza. Wszystko to jest błędnem. Nie było tam żadnej rozmowy, ani też żadnej mowy podobnego rodzaju, jaką mylnie przypisują to ministrowi wojny, to jenerałowi du Failly. — Wojska, znajdujące się obecnie w obozie pod Chalons, zaczną 2-go lipca opuszczać ten obóz, który do 15-go lipca zostanie całkiem opuszczony. Dnia 15 go lipca sprowadzone tam zostaną pułki drugiej serji, które przebędą w obozie do 15-go września dla wspólnych ćwiczeń. Cesarz, jak mówią, nie uda się drugi raz w tym roku do obozu przed 15-m sierpnia, jak zwykle, ale daleko później. *(La Patr.).*

Włochy i Rzym.

* (Garibaldi). *Corresp. générale de Paris* pisze: Donoszono, że Garibaldi uda się do wód w Ischia, że ztamtąd odbędzie podróż do Sycylji, a potem przepędzi czas w prowincjach neapolitańskich. Rząd włoski prosił usilnie Garibaldego, ażeby odłożył jeszcze swoją podróż, i tenże posłuchał próśb ministerstwa. Dobroczynny reumatyzm wybawił go z kłopotu w oczach jego stronników. We Florencji mówią o przyszłych zmianach w gabinecie. Izba po rozprawach i uchwaleniu niektórych praw finansowych, odroczy się do listopada, i ministerstwo, jeśli tak długo przeżyje, może tymczasem wzmocnić się nowemi żywiołami.

Turcja i ziemie słowiańskie.

* (Położenie Serbji). Z Belgradu piszą pod datą 23 czerwca do gazety chorwackiej *Nowi Pozor*: Naród spogląda krzywo na wszystkich tak zwanych tu liberałów, i wszędzie powiadają, że potrzeba koniecznie zreorganizować szkoły w duchu dyscyplinarnym. Pomiędzy młodzieżą wyższej szkoły panuje taka anarchja, że o naukach nie ma nawet mowy. Wszyscy zaprzątają się jedynie polityką. Obecnie publiczność powstaje na wszystkich znanych agitatorów, podburzających młodzież, i nawet na policję, która patrzała przez palce na ich knowania. Marinowicz, student z Dalmacji, wielki fanatyk, był aresztowany i po daniu mu „napomnienia", wypuszczony został na wolność. Obecnie jest on spokojny jak baranek. Paja Radowanowicz przyznał się już; zbrodnia jego została w zupełności dowiedzioną. W kraju panuje zupełna spokojność, oraz zaufanie do rządu tymczasowego i do ministrów. Pomiędzy tymi ostatnimi panuje zgoda".

* (Wiadomości z Belgradu). Belgradzki korespondent dziennika *Narod. Listy* pod 23-m pisze: „Wraz z młodym księciem Milanem przyjechał i jego siostrzeniec, Aleksander Konstantynowicz, syn zmarłej Anki Konstantynowicz, wychowujący się razem z Milanem. Przyjechał z nim także i profesor, który w Paryżu był jego guwernerem i który teraz także będzie po dawnemu spełniał swe obowiązki. Stąpiwszy na ziemię rodzinną, młody Milan, poprzedzany przez pułkownika straży narodowej, oglądał wojsko z odkrytą głową. Po nabożeństwie w kościele, Milan zeszedł do sklepu, żeby złożyć ostatni pocałunek stryjowi swemu, Michałowi. Książę Milan urodził się w Bukareszcie i ma teraz lat 14. Obok jego łóżka śpi z jednej strony profesor francuz, a z drugiej, całkiem oddany księciu łowczy.—Wróćmy do zgasłego księcia. W prywatnej szkatule Michała znaleziono przeszło miljon dukatów, podzielony na kupki; na każdej z nich był napis: „Za rat'" (na wojnę). Jak powiadają, książę przygotowywał się do wojny w jesieni, i chciał trzymać wojsko na swoim koszcie przez dwa lata. Kiedy sędzia pytał się jednego z zabójców dla czego zabił Ankę, siostrzenicę księcia, ten z zimną krwią odpowiedział: „Jakże nie miałem ją zabić, kiedy uczepiła mi się twarzy jak lwica." Rzeczywiście w rękach zmarłej Konstantynowicz znaleziono pęk wąsów, który wyrwała zabójcy. Aresztowania podejrzanych odbywają się sekretnie. W ogóle zachowywane tu są nadzwyczajne ostrożności. Skoro tylko do Belgradu podpływa jaki parostatek, zaraz udaje się nań serbski komisarz policji i nie wpuszcza do Belgradu nikogo, kto nie dowiedzie, że ma w mieście stałe zatrudnienie, w przeciwnym razie odsyłają go napowrót skąd przyjechał. W samem mieście panuje wielka surowość. Po godzinie 10 ej nikomu nie wolno pokazać się na ulicy. Niedawno nocny patrol aresztował francuzkiego wice-konsula i odprowadził go do policji, gdzie rozumie się poznano go i puszczono bezzwłocznie. Proces przeciwko uczestnikom w zabójstwie księcia już się zaczął. Oskarżone są

następujące osoby: **Luba Radowanowicz**, Lazar Maricz, Sima Nienadowicz, Żywko Radowanowicz, Kosta Radowanowicz, Stanoje Rogicz, Paweł Radowanowicz, Bogusław Pietrowicz, Atanazy Atanackowicz, Widoje Iwkowicz, Dasa Jełowicz, Pławoje Pietkowicz i Lubomir Tadicz. Według ich zeznań, spisek utworzył się w marcu jeszcze. Paja Radowanowicz, otrzymywał pieniądze od Aleksandra Karagiorgiewicza, lecz pomimo tego, następnie zamierzał oszukać go i ogłosić rzeczpospolitę. Dnia 5 kwietnia, Paja widział się z Tryfkowiczem, sekretarzem Karagieorgiewicza. Widoje był wyznaczony do zabicia ministra wojny. Rząd serbski żąda od rządu austrjackiego wydania Tryfkowicza i Filipa Stankowicza z Semendrji."

* (Zamknięcie izby rumuńskiej). Sesja izby deputowanych rumuńskich zamkniętą została w dniu 22 czerwca odezwą księcia Karola. W odezwie tej książę ubolewa, że z powodu rozwiązania senatu odroczone zostało przynajmniej na pewien czas stanowcze zatwierdzenie ważnych praw uchwalonych przez izbę, a które tak pod względem moralnym jak i materjalnym prze naczone są do wpływania na pomyślność i rozwój Rumunji. (*La Patr.*)

* (Mehemet-Ali-pasza). Z Konstantynopola donoszą do *Ind. belge* o zgonie Mehemeta-Al go-paszy, bez podania bliższej wiadomości, czy zmarły był rzeczywiście noszącym toż nazwisko wielkim wezyrem, czyli też innym dygnitarzem. O chorobie wielkiego wezyra nic dotąd nie było słychać; przeciwnie, donoszono o jego obecności na uroczystościach wyprawianych na cześć księcia Napoleona bawiącego w stolicy Turcji. (*Nordd. A. Z.*)

Anglja.

* (Kwestja interwencji). Długotrwała wojna brazylijsko-paragwajska, daje obecnie prasie angielskiej powód do rozumowań. *Times* daje rządowi angielskiemu radę, ażeby za pomocą interwencji przywrócił pokój, lecz prasa urzędowa przemawia stanowczo przeciw temu środkowi, który, jak powiada *Morning Herald*, zostałby prawdopodobnie odrzucony przez samychże sprzymierzonych. Obok tego *Morning-Herald* powiada, że bardzo być może, iż przed faktycznem rozpoczęciem interwencji, wojna mogłaby zakończyć się na korzyść Brazylji i jej sprzymierzonych. (*Nordd. A. Z.*)

Ameryka.

* (Wojna brazylijsko paragwajska). Wiadomości z placu boju nad La Platą redukują się do lakonicznego zapowiedzenia ataku na Humaitę. Zdaje się przeto, że sprzymierzona armja brazylijsko urugwajska wyjdzie z nieczynności, jaką zarzucają jej ostatnie dzienniki południowo-amerykańskie. Tymczasem dla Paragwaju przedstawia się nowa szansa z powodu wybuchu rewolucji w Corrientes, co zniewoli zapewne do wycofania części wojsk argentyńskich dla przytłumienia takowej. (*Nordd. A. Z.*)

Korespondencje Dziennika Warszawskiego.

Paryż, 27 czerwca.

Dziennik *l'Electeur*.—Klęski finansowe.—Komitet reprezentacyjny. Ksiądz Kotkowski.

Wypadkiem tego tygodnia jest zjawienie się nowego dziennika *l'Electeur*, redagowanego przez deputowanych Juljusza Favre, Hénon'a i E. Picard'a. Od roku 1852 nie widziano dziennika tak gwałtownego. W artykule pod tytułem *Reprenons la France*, znajdujemy bardzo ostrą krytykę rządów osobistych. Dziennik ten obejmuje między innemi następujący ustęp: „Intrygi dyplomatyczne i podróże książąt (księcia Napoleona), nie znajdą miejsca w naszym dzienniku. Będąc stanowczymi stronnikami pokoju, usiłować będziemy ujawniać, objaśniać wszystkie fakta zdolne wykazać wspólność interesów i życzeń ludów, które chcianoby obruszyć jedne przeciw drugim".

Klęski finansowe nie ustają. Ciało prawodawcze powstaje na korsarzy finansowych i wykazuje ich nadużycia. Ujawnienia pomnożyły się, i w chwili żądania votum zaufania od większości, oburzenie której zapowiadało burzę, rząd pozostawiając raptem ich własnemu losowi Pereire'ow, Sellière'ow i innych faworytów, cofnął się przed solidarnością ślepej obrony na korzyść ludzi skompromitowanych i liczb nieusprawiedliwionych. Wyprowadzone zostanie nareszcie śledztwo.

Tak zwany komitet reprezentacyjny emigracji posłał pełnomocnictwo doktorowi Adrjanowi Baranieckiemu, z poleceniem wejścia niezwłocznie w stosunki z „towarzystwem demokratycznem" lwowskiem. Tymczasem komitet ten organizuje kadry powstańcze, które obejmować mają 6 dywizji piechoty, 2 dywizje jazdy, brygadę inżenjerji, brygadę bombardjerów i t. d. Naturalnie, sztab główny został obsadzony, lecz tylko wielki sztab główny; co się zaś tyczy małego sztabu, nie będzie on mógł być wcale obsadzonym, albowiem znaleziono pomiędzy emigrantami samych tylko jenerałów, pułkowników i majorów. Nie ma wcale pomiędzy nimi ani niższych oficerów, ani podoficerów, ani też żołnierzy.

Ksiądz Kotkowski, który wysiedział już karę dwuletniego zamknięcia w więzieniu centralnem, wyjechał do Konstantynopola, gdzie połączy się z oberpolicmajstrem Langiewiczem, ktory zaproponował mu obowiązki kapelana w dywizji Sadyka-paszy. Piękny to będzie kapelan z tego księdza, który siedział dwa lata w więzieniu za fałszerstwo. *X.*

PRZEWODNIK WARSZAWSKI.

Warszawa, dnia 21 Czerwca (3 Lipca).

Kalendarz.

W sobotę, 22 czerwca (4 lipca), — św. Józefa Kalasantego wyzn.— Słońce wsch. o godz. 3 min. 47; zach. o godz. 8 min. 21.

W niedzielę, 23 czerwca (5 lipca), — św. Filomeny pan.—Słońce wsch. o godz. 3 min. 47; zach. o godz. 8 min. 21.

Stan pogody.

Dziś z rana 13·4 R.

Wczoraj.	o godz. 6 z rana.	o godz. 4 po poł.
Barometr w milimetrach	748.5	748.6
Termometr Reaum	+ 14°5	+ 15°2
Stan nieba	pochmurny	pochmurny

Największe ciepło + 19°5, R. Najmniejsze ciepło + 11°3 R.

Wysokość wody na Wiśle stóp 2 cali 0

Widowiska.

WIELKI TEATR.—*Dziś*, w piątek, trajedja w 5-u aktach, przerobiona z Schillera przez Piotra Le Brun, **Marja Stuart**. — Osoby: Elżbieta, Królowa angielska—pani *Niewiarowska*; Marja Stuart, królowa szkocka—pani *Rakiewicz*; Robert Dudlej, hrabia Leicester, wielki koniuszy Anglji — p. *Swieszewski*; Wilhelm Cecil, baron Burleigh, wielki podskarbi Anglji—p. *Grzywiński*; Mell dawny mistrz dworu Marji—p. *Chęciński*; Amias Paulet, rządca zamku Fotheringay—p. *Ostrowski*; Jerzy Mortimer, siostrzeniec Pauleta — p. *Piasecki*; Anna Kennedy, mamka królowej szkockiej— pani *Borawska*; Seymour, kapitan gwardji królowej angielskiej—p. *Dąbrowski*.— *Jutro*, w sobotę, opera **Faust** (panna Szwartzer, uczennica szkoły śpiewu, przedstawi rolę Sibla).— *Wczoraj*, we czwartek, dawano operę **Halka**, było osób 276.

DOLINA SZWAJCARSKA. — *Dziś i codziennie*, **Koncert** król. pruskiego dyrektora muzyki, B. Bilsego.— We środy i soboty Symfonje. — *Jutro*, w sobotę: — I. Uwertura z op. „Olimpia", Spontiniego; Polonez koncertowy, Dobrzyńskiego; Dwa międzyakty z dramatu „Rosamunde", Schuberta (po raz 1-szy); „An der schönen blauen Donau", walc Straussa.— II Uwertura ze „Snu letniej nocy", Mendelsohna-Bartholdy; Synfonja C-dur (N. 1), Beethovena: a) Adagio et allegro, b) Andante, c) Menuetto; d) Finale. — III. Uwertura z op. „Obóz grenadjerski", Dopplera; Lieder-kadryl, Straussa; Berceuse z baletu „Swanhilde", księcia Sayn-Wittgensteina; En avant! marsz Gungla.—Początek o godzinie 6½. — Cena wejścia kop. 30. — *Wczoraj*, było osób 300.

WYSTAWA TOWARZYSTWA ZACHĘTY SZTUK PIĘKNYCH (w hotelu europejskim).— *Codziennie*, od godziny 10 z rana do wieczora.—Cena wejścia kop. 15 w niedziele zaś i święta kop. 5.

WYSTAWA OBRAZÓW i STAROŻYTNOŚCI p. Sulatyckiego (na *Podwalu* w domu Dyzmańskich). — *Codziennie*, od godziny 10 rano do 4 po południu. — Cena wejścia kop. 10.

CASINO FRANCUZKIE (przy ulicy Ś-to Krzyzkiej N. 1346*a*.). — *Dziś i codziennie*, przedstawienie **śpiewaków francuzkich**, pod dyrekcją p. Bertin.— Początek orkiestry o godzinie 6½, przedstawienia o godz. 7½.— Cena miejsc numerowanych 35 kop., nienumerowanych 20 kop., wejście do ogrodu 10 kop. — *Wczoraj*, było osób 77.

W ELDORADO (przy ulicy Długiej). — *Dziś i codziennie*, przedstawienie **towarzystwa komicznych śpiewaków paryzkich**.— Początek przedstawienia o godzinie 8-ej, a orkiestry o godz. 7. — Miejsce numerowane pierwszych czterech rzędów kop. 55, reszty 35; wchód do ogrodu kop. 20. — *Dziś*, przedstawienie na korzyść pogorzelców na Pradze. — *Wczoraj*, było osób 390.

W TIVOLI (przy ulicy Królewskiej). — *Dziś i codziennie*, **przedstawienia trupy** pod dyrekcją p. Russanowskiego.— Początek o godzinie 8-ej. — Cena wejścia kop. 10.

ORFEUM (w domu Lessera przy ulicy Miodowej).— Od pojutrza, to jest od niedzieli, *codziennie* **przedstawienia** trupy polskiej pod dyrekcją p. Kasprzykowskiego.— Cena miejsc 20 kop; wejście do ogrodu 10 kop.— Zacznie się o godzinie 7½.

PRADO (zakład gastronomiczno-spacerowy za rogatkami Wolskiemi, dawniej Ohma, —otwarty *codziennie*). W *każdą niedzielę i święto*, **Koncert** orkiestry warszawskiej pod dyrekcją p. Sonnenfelda).— Początek o godzinie 5-ej po południu.— Cena wejścia w dni koncertowe kop. 15 od osoby.— Studenci płacą połowę — Program rozdawany jest bezpłatnie. — W dni powszednie wejście bezpłatne.

W B. ALKAZARZE (przy ulicy Królewskiej w domu Grodzickiego). —*Dziś i codziennie*, przedstawienie trupy **śpiewaków niemieckich**, pod dyrekcją p. Plambecka.— Początek o godzinie 7.

* Przyjechali do Warszawy: jenerał majorowie: *Tornau*, z Petersburga; *Sawicz*, z Biały; *Lebiedjew*, z Lublina; rzeczywisty radca stanu *Charczenko*, z Petersburga; dymisjonowany jenerał-major *Korsun*, z Grodna;—wyjechali: jenerał lejtnant *Orłow*, w gubernję lubelską; jenerał major *Kircow*, do Petersburga; konsul belgicki w Warszawski *Epstein*, do Berlina.

* W dniu wczorajszym przyjechało koleją żel warsz.-wied. i warsz.-bydg. osób 630, wyjechało osób 826;— koleją żel. warsz.-petersb. przyjechało osób 216, wyjechało osób 214; — koleją żelazną warsz.-teresp. przyjechało osób 179, wyjechało osób 212; — statkami parowemi przyjechało osób —, wyjechało osób—;—w ogóle przyjechało osób 816, w tej liczbie z zagranicy 34, wyjechało osób 794, w tej liczbie za granicę 39.

* Dnia 20 (2) b. m. i r. chorych w ośmiu cywilnych szpitalach: przybyło 64, wyzdrowiało 32, umarło 3, pozostało 1956 (mężczyzn 862, kobiet 1094), z nich w szpitalu starozakonnych mężczyzn 219, kobiet 202.

* NEKROLOGJA. — Zmarli: w dniu 18 (30) czerwca, rzeczywisty radca stanu *Parzelski*, członek senatu prezydujący w prokuratorji, wieku lat 60; w dniu 19 czerwca (1 lipca), tajny radca Jan Aloizy *Janiszewski*, członek honorowy zarządu finansowego, w wieku lat 75.

Ceny targowe.

dnia 20 Czerwca (2 Lipca) 1868 roku.

RODZAJ PRODUKTÓW	Czetwert		Korzec od — do			
	rsr.	kop.	ruble sr. i kopiejki			
Pszenica	14	64	8	70	9	15
Żyto	10	8	5	92½	6	30
Jęczmień	—	—	—	—	—	—
Owies	5	4	3	15	3	45
Groch polny	—	—	—	—	—	—
Kartofle	3	84	1	80	2	40

Pud siana od kop. 30 — 35 Pud słomy od kop. 24 — 25.

Dowozy: Pszenicy 94; Żyta 131; Jęczmienia —; Owsa 160 czetwerti.

Wiadro okowity od rs. 4 kop. 2 do rs. 4 kop. 8

Garniec " od rs. 1 kop. 34 do rs. 1 kop 36

KURS GIEŁDY WARSZAWSKIEJ

dnia, 21 Czerwca (3 Lipca) 1868 r.

MONETY.		Żądano Rs.	Żądano K.	Płacono Rs.	Płacono K.
Pół-Imperjały Rosyjskie		—		5	93
Dukaty Holenderskie nowe ważne		—		3	45
Frydrychsdory Pruskie		—	—	—	-
Pruski Kurant za 100 tal				-	—
PAPIERY. (bez wartości kuponu)					
Obligi Skarbu za rs. 100		—	—	75	50
Bilety Skarbu Król. Pol. za rs. 100		-		—	
Obligacje Cząstk. z r. 835 po złp. 500 za sztukę		—	—	1c2	50
Certyfikaty Banku na Oblig. Cząst. lit. A po złp. 300 za sztukę			—	51	25
Lit. B po złp. 200 za sztukę z kupnem		-	-	32	75
" " " bez kuponu		-		27	
Listy Zastawne III-go Okresu Serji 1-éj za rs. 100		82	40	82	10
Listy Zastawne III-go Okresu Serji 2-ej za rs. 100*)		75	60	75	25
Listy likwidacyjne za rs. 100*)		61	-	6	50
Dowody Kom. Centr. Likwid. za rs. 100 Rs		58		—	
5 pożyczka rossij. Stiglitza z r. 1854 za rs. 100			—	78	-
6 pożyczka rossij. Stiglitza z r. 1855 za rs. 100		—	-	—	—
Bilety Banku Ces. Ros. z r. 1860, za rs. 100		84	50	83	50
Metaliki Lutowe za rs. 100		—		100	
" Sierpniowe za rs. 10		100	50	100	25
Rosyjska pożycz. prem. z 1865 rs. 100		130	50	—	
" " " 1866 " 100		139	-	-	—
Akcje Głównego Towarzystwa Rosyjskiego drug żelaznych rs. 125		122	—	—	-
Obligacje Główn. Tow. Ros. Dróg Żel. po frank. 2000 za. rs. 100		-			—
Akcje Drogi Żel. War.- Wied, za sztukę		65	50	65	—
Obligacje Drogi Żel. War. W. po frank 500 za szt.		—	-	-	—
Akcje Drogi Żel. Warsz.-Bydgoskiej za rs. 100		59	83		—
Akcje Żeglugi Parow. Kraj. rs. 100		-			—
Akcje Drgi Zel. Warsz. -Terespolskiej za rs. 100		88	50	88	—
Obligacie Kolei Żel-War, Terespol		89			—
Akcje Drogi Żel. fab. Łodzkiej rs. 100			—	—	-
WEXLE.					
Berlin 100 Tal.	2 m.	108	22½	—	
" " "	k. t.		—	107	70
Wrocław "	2 m.	-	—	—	
Gdańsk " "	2 m.			107	70
Hamburg 300 B. Mk.	2 m.	163	80	133	20
Londyn 1 Ft. St.	3 m.	7	31½	7	36
Paryż 300 Frank.	2 m.	87	90		-
Wiedeń 150 Zł. W. A	2 m.	94	95	—	—
Petersburg 100 Rsr.	1 m.	—		—	-
" " "	k. t.	100	—	99	83
Moskwa " "	1 m.	—	—	—	—
" " "	k. t.	—	—	—	-

* Wartość kuponu bież. od Listów Zastawnych...... rs. k. 1-⅔
* " " od Listów Likwidacyinych — rs. k. 36⅔

OBWIESZCZENIA SĄDOWE I ADMINISTRACYJNE.

UWIADOMIENIA.

N. D. 3760. *Magistrat Miasta Warszawy.*

W zastosowaniu się do przepisów Lombardowych, podaje do wiadomości powszechnej, a mianowicie osób interesowanych, że licytacja na fanty w rzeczonym Lombardzie zastawione, jako to: srebro różnego gatunku i rozmaitych kształtów, brylanty, perły, zegarki, suknie, bieliznę i wszelkiego rodzaju kosztowności, których właściciele w oznaczonym ostatecznie terminie nie wykupili, lub zaprolongować zaniedbali, rozpocznie się w dniu 2 (14) Września 1868 r. i aż do czasu zupełnego ich wyprzedania, codziennie wyjąwszy dni świątecznych, od godziny 9 z rana do 1 z południa, w lokalu Lombardowym, pomieszczonym w głównym korpusie pałacu Namiestnikowskiego, odbywać się będzie.

Życzący więc nabyć sobie rzeczone przedmiota, zechcą znajdować się w miejscu i czasie wyżej oznaczonym, a zakupione fanty zaraz po przybiciu kupna srebrem lub biletami bankowemi płacić.

Termin ostateczny do wykupienia lub prolongowania wzmiankowanych fantów srebrnych i złotych najdalej do dnia 3 (15) Sierpnia 1868 r., wszelkich zaś innych do dnia 24 Sierpnia (5 Września) t. r. oznaczonym został.

Dla tego interesowani, a mianowicie właściciele takowych fantów, przed upływem powyższego terminu do Kasy Lombardu o wykupienie lub prolongowanie zgłosić się są obowiązani.

Wszyscy właściciele fantów dotychczas niewykupionych w czasie właściwym, którzy pomimo niniejszego ogłoszenia o tyle staną się obojętnemi na własny interes, iż nie będą korzystać z terminu wyżej oznaczonego do wykupienia lub prolongowania zastawionych fantów, a mianowicie którzy takowego wykupna lub prolongowania przed dniem 3 (15) Sierpnia 1868 r. co do wyrobów złotych i srebrnych, a przed dniem 24 Sierpnia (5 Września) t. r. co do innych nie dopełnią sami sobie winę przypiszą, gdy zastawione przez nich fanty złote i srebrne nie trzymające prób przepisanych, niezawodnie w wykonaniu art. 3 Najwyższego Ukazu z dnia 10 (22) Kwietnia 1851 roku, o zaprowadzeniu w Królestwie jednostajnych prób złota i srebra, oraz art. 29 zaprowadzającego w tym celu probiernię, tejże probierni do stopienia, a zarazem zamiany na gotowiznę po cenach właściwych odstępione, a inne na licytacji w Lombardzie sprzedane zostaną.

Ażeby się nikt z osób interesowanych, niewiadomością o niniejszem obwieszczeniu wymawiać nie mógł, takowe przez pisma czasowe, jako to: Dziennik Warszawski, Gazety: Polską, Warszawską i Policyjną, oraz Kurjery: Codzienny i Warszawski, niemniej przez przylepienie drukowanych egzemplarzy onego w miejscach publicznych do wiadomości powszechnej podaje.

Warszawa d. 10 (22) Czerwca 1868 r.
p. o. Prezydenta,
Jeneralnego Sztabu,
Jenerał-Major, Witkowski.
Naczelnik Kancelarji, Zdzitowiecki.

OBWIESZCZENIA SPADKOWE.

N. D. 1942. *Pisarz Kancelarji Ziemiańskiej. Gubernji Radomskiej.*

Po śmierci Marty z Boryczewskich Figietty wdowy i jej córki Marty Figietty, współwłaścicielek dóbr Klwatka lit. A. z okręgu Kozienickiego, otworzyły się spadki do regulacji których, wyznaczam termin ostateczny na d. 18 (30) Września r. b.

Radom d. 12 (24) Marca 1868 r.
J. N. Zengteller.

N. D. 3926. Po Marji Knytel v. Knüttell guwernantce bezpotomnie w dniu 2 (14) Września 1862 r. we wsi Żeliźnie Powiecie Radińskim zmarłej, pozostał spadek, składający się z sumy rsr 285 kop. 23, w depozycie Banku zostającej, oraz z garderoby i ruchomości.

Podpisany Patron przy Trybunale Cywilnym w Siedlcu, w zastosowaniu się do art. 770 K. C. F., wzywa osoby mogące mieć prawo do powyższego spadku, aby w ciągu sześciu miesięcy od daty wydrukowania po raz pierwszy tego obwieszczenia prawa swe poparte dowodami do tego spadku przed Pisarzem Trybunału w Siedlcu objawiły, po upływie bowiem powyższego czasu, wniesionem będzie przed Trybunał żądanie o wprowadzenie Maurycego Knytel po Marji Knytel pozostałego małżonka w posiadanie rzeczonego spadku.

Siedlce d. 16 (28) Maja 1868 r.
Łukasz Zbroziński, Patron.

OBWIESZCZENIA HYPOTECZNE.

N. D. 3882. *Trybunał Cywilny w Lublinie.*

W skutek prośby Amelji Dawid w dniu dzisiejszym podanej, oraz na mocy art. 25 prawa o przywilejach i hypotekach z dnia 1 (13) Czerwca 1825 r., podaje do publicznej wiadomości, że dnia 14 (26) Października 1868 r. o godzinie 10 z rana w tutejszej kancelarji hypotecznej przed Pisarzem Ziemiańskim odbędzie się regulacja hypoteczna realności w mieście Lublinie pod Nr. pol. 300 przy ulicy Namiestnikowskiej położonej, dawniej prawem emfiteutycznym przez Klemensa i Domicellę małżonków Olszewskich posiadanej, nateraz przez Amelję Dawid nabytej, wzywa więc wszystkich interesantów, którzy jakiekolwiek prawa rzeczone do nieruchomości tej ściągające się mieć mogą, aby się w oznaczonym terminie osobiście lub przez pełnomocników szczególnie i urzędownie umocowanych zgłosili i wnioski swoje z tytułami prawa ich udowadniającemi, do protokółu Pisarzowi Kancelarji Ziemiańskiej podali, a to pod skutkami art. 154 prawa o hypotekach z roku 1818 zapowiedzianemi.

Lublin d. 15 (27) Czerwca 1868 r.
Michelis.

N. D. 3898. *Sąd Pokoju w Łęczycy: Wydział Hypoteczny.*

Z powodu żądania regulacji nowej hypoteki nieruchomości w Łęczycy w nowej osadzie fabrycznej przy ulicy Krakowskiej zwanej, położonej, dawniej Nr. trzy (3) a teraz policyjnie Nr. 225 oznaczonej, składającej się, z domu z zabudowaniami gospodarskiemi, placem, polem, ogrodem i łąką, ogólnej rozległości mórg nowopolskich dwie wynoszącemi do własności Rafała i Aleksandry z Kuczewskich małżonków Potiomkin należącej.

Uwiadamia interesentów, iż takowa regulacja nastąpi w Sądzie tutejszym dnia 5 (17) Października 1868 roku, o godzinie 2 z południa.

Wzywa ich przeto, aby do takowej sami lub przez pełnomocników urzędownie i szczególnie na to umocowanych zgłosili się, żądania swoje i wnioski do protokółu regulacji podali i w dokumenta prawa ich udowadniające zaopatrzyli się.

Ostrzega ich że nie zgłaszający się w terminie powyższym podpadną skutkom prekluzji w art. 154 i 160 prawa hypotecznego z roku 1818 przepisanej.

Jeżeliby właściciel nieruchomości wywołanej w terminie do regulacji hypoteki oznaczonym nie stawił się, tenże na żądanie któregokolwiek z interesentów, na karę od rs. 1 k. 50 do rs. 7 k. 50 skazanym zostanie i podług art. 150 p. p. utraca wszelkie dobrodziejstwa prawne względem wierzycieli.

Ogłoszenie decyzji jaka wskutek aktu regulacji wydaną będzie, nastąpi najdalej w dni ośm po spisaniu protokołu regulacji hypoteki i od tegoż dnia czas odwołania się od niej upływać zacznie.

Interesenci przeto bez dalszego wezwania ogłoszenia jej obecnemi być winni.

Łęczyca d. 13 (25) Czerwca 1868 r.
Podsędek, Pawłowski.

LICYTACJE I SPRZEDAŻE PUBLICZNE.

N. D. 3922. *Zarząd Finansowy w Królestwie Polskiem.*

Podaje do wiadomości publicznej, że w d. 11 (23) Listopada r. b. o godzinie 12 w południe odbędzie się w sali posiedzeń Zarządu Finansowego publiczna in plus licytacja przez deklaracje opieczętowane, na jednoroczne poczynając od dnia 19 Września (1 Października r. b. wydzierżawienie domu Skarbowego pod Nr. 2934c. przy ulicy Solec w Warszawie położonego, od sumy rsr. 75 wyraźnie rubli srebrem siedmdziesiąt pięć tytułem rocznej dzierżawy ustanowionej.

Mający zamiar ubiegania się o tę dzierżawę, mogą złożyć w czasie i w miejscu wyżej oznaczonem, na ręce Przewodniczącego deklaracje opieczętowane podług wzoru niżej zamieszczonego na papierze stemplowym za kop. 75 napisane i w tych wyraźnie literami bez poprawek, skrobań lub przekreślań wyszczególnić sumę, jaką zapłacić obowiązują się.

Do deklaracji dołączone być winno vadium rsr. 75, wyraźnie rubli srebrem siedmdziesiąt pięć gotowizną lub w papierach publicznych procentowych.

Warunki licytacyjne są do przejrzenia w Sekcji Konsumcyjnej oddziału służby po Wydziale Dochodów Niestałych i u p. o. Rządcy domu wydzierżawić się mającego.

Wzór do deklaracji.

W skutek ogłoszenia Zarządu Finansowego z dnia 12 (24) Czerwca b. r. Nr 47,226 i 5,823 podaję niniejszą deklarację, iż obowiązuję się wziąść w jednoroczną dzierżawę od dnia 19 Września (1 Października) r. b. dom Skarbowy pod Nr. 2934c przy ulicy Solec w Warszawie położony, ofiarując za takową dzierżawę rub. sr. (wypisać literami), poddaję się przytem wszelkim obowiązkom i zastrzeżeniom w warunkach licytacyjnych zamieszczonym, które mi są znane i te niniejszym przyjmuję.

Vadium N. dołączam.

Stałe moje zamieszkanie jest w N., pisałem w N. dnia N. 1868.

(podpisać wyraźnie imie i nazwisko).

Warszawa d. 12 (24) Czerwca 1868 r.
Z upoważnienia Zawiadującego Zarządem Finansowym p. o. Dyrektora, (. . . .)
Dyrektor Kancelarji, A. Rogalewicz.

N. D. 3844. *Zarząd XI Okręgu Komunikacij.*

Na wykonanie w r. b. robót faszynowych na rzece Wiśle w objeździe 4, a mianowicie pod wsiami: Głusk, Piaski, Nowa Wieś i Skoki w Warszawskiej Gubernji położonych, których kubiczność trzema kosztorysami obliczona na sażenów 300,38, a pokrywek powierzchnia na sażenów kwadr. 152, koszt zaś prócz wydatków ekstraordynaryjnych na dni pieszych 1,365, dni ciągłych 1,161 i rsr. 1,568 kop. 59¼, odbędzie się w biurze Zarządu XI Okręgu Komunikacji w dniu 26 Czerwca (8 Lipca) 1868 r. o godzinie 12 w południe w skróconym terminie licytacja in minus przez opieczętowane deklaracje, poczynając od sumy powyższej rs. 1568 kop. 59¼.

Mający zamiar ubiegać się o to przedsiębierstwo, winien w miejscu i czasie wyżej wymienionym, bądź sam osobiście, bądź przez plenipotentów urzędowem pełnomocnictwem opatrzonych, deklarację swoją podług niżej zamieszczonego wzoru złożyć, a w tej bez żadnych warunków i zastrzeżeń, wymienić wyraźnie literami bez skrobań i poprawek lub przekreśleń, za jaką sumę podejmuje się wykonania robót.

Deklaracje nie podług wzoru napisane, lub złożone po godzinie 12 w południe przyjęte nie będą, ani też żaden wzgląd na takowe nie będzie miany.

Deklaracje opieczętowane obok adresu „do Zarządu XI Okręgu Komunikacji" winny mieć wyraźny napis „Deklaracja do licytacji na wykonanie robót faszynowych na rzece Wiśle w objeździe 4 w dniu 26 Czerwca (8 Lipca) 1868 r. odbyć się mającej."

Do każdej deklaracji dołączone być ma vadium w sumie rsr. 523 w gotowiźnie lub listach zastawnych z właściwemi kuponami, w obligacjach skarbowych albo też w innych papierach publicznych kurs w kraju mających i kwota rsr 20 gotowizną na koszta ogłoszenia licytacji.

Szczegółowe warunki do licytacji, które na dowód odczytania składający deklarację podpisze i zatwierdzone kosztorysy są do przejrzenia w Zarządzie XI Okręgu Komunikacji każdego dnia, wyjąwszy Niedziel i Świąt od godziny 9 rano do 3 z południa.

Wzór do deklaracji.

W skutek ogłoszenia z dnia podaję niniejszą deklarację, iż podejmuję się wykonać roboty faszynowe na rzece Wiśle pod wsiami: Głusk, Piaski, Nowa Wieś i Skoki, według kosztorysu i warunków do licytacji i kontraktu zatwierdzonych, które należycie przejrzałem za sumę rs. N. kop. N. wyraźnie N. (wypisać literami), poddając się wszelkim obowiązkom i zastrzeżeniom warunkami licytacyjnemi objętym.

Vadium rsr. 523 oraz gotowizną rsr. 20 na koszta ogłoszenia licytacji składam, które w razie nieutrzymania się przy licytacji sam odbiorę, lub o przesłanie na mój koszt do N. upraszam.

Stałe moje zamieszkanie jest w N. pisałem w N. dnia N. miesiąca N. 1868 r. (podpisać wyraźnie imię i nazwisko).

Warszawa d. 15 (27) Czerwca 1868 r.
Naczelnik Okręgu, Jenerał Lejtnant,
Szuberski
Naczelnik Kancelarji, Beneveni.

N. D. 3771. *Sekwestrator Skarbowy Powiatu Warszawskiego.*

Podaje do powszechnej wiadomości, że w dniu 28 Czerwca (10 Lipca) 1868 r. to jest w Piątek od godziny 10 z rana na placu targowym za Żelazną bramą w Warszawie dopełnioną zostanie przez głośną licytację sprzedaż zajętych przezemnie przedmiotów na satysfakcję zaległości skarbowych, od dzierżawcy probostwa w mieście Piasecznie sprzedających, a mianowicie rozmaite meble i bryczka na żelaznych osiach.

Każdy zatem chęć kupna mający po zaopatrzeniu się w gotowiznę w miejscu i terminie powyżej wskazanym znajdować się zechce, któremu przedmiot zalicytowany, po opłaceniu zaraz przypadającej za takowy należytości wydanym będzie, a tenże przedmiot nabywca swoim kosztem z miejsca uprzątnąć jest obowiązany.

Warszawa d. 10 (22) Czerwca 1868 r.
Wyjewski.

N. D. 3929. *Pisarz Trybunału Cywilnego w Warszawie.*

Stosownie do art. 632 K. P. S. wiadomo czyni, iż na żądanie Małgorzaty Morawskiej panny pełnoletniej, obywatelki, z własnych funduszów utrzymującej się, w Warszawie pod Nr. 1733 zamieszkałej, zamieszkanie prawne do tej egzekucji i całego postępowania subhastacyjnego u Józefa Naimskiego, Patrona przy Trybunale Cywilnym w Warszawie, przy ulicy Przejazd pod N-rem 649 w Warszawie zamieszkałego, obrane mającej w poszukiwaniu sumy rs. 2,850, z procentem po 5% od dnia 1 Lipca n. s. 1867 r. i kosztów od Wincentego Prokopowicza obywatela, właściciela nieruchomości Nr. 513 w Warszawie położonej, zaś pod Nr. 112 w Warszawie zamieszkałego, protokułem Ludwika Wichrowskiego, Komornika przy Sądzie Apelacyjnym Królestwa Polskiego w dniu 15 (27) Lutego 1868 r. sporządzonym, w drodze sądowej przymuszonego wywłaszczenia zajętą i zaaresztowaną została.

NIERUCHOMOŚĆ

w mieście Warszawie przy ulicy Podwal, a narożnie przy ulicy Dunaj pod Nr. 513, w Urzędzie Policji Wykonawczej Cyrkułu I, w Cyrkule Administracyjnym, w jurisdykcji Sądu Pokoju w Warszawie Wydziału I, gminie Magistratu miasta Warszawy położona, stoi na gruncie emfiteutycznym do Magistratu miasta Warszawy należącym, z którego opłaca się czynszu do Kasy Ekonomicznej miasta Warszawy corocznie po rs. 4 kop. 50, prawem własności do egzekwowanego dłużnika Wincentego Prokopowicza należąca, w dzierżawnem posiadaniu Alfonsa i Józefy z Garlikowskich małżonków Rojkiewiczów, z mocy kontraktu urzędowego w dniu 1 Lipca n. s. 1868 roku expirującego, za sumę rs 900 rocznie zostająca, poszukiwaną wierzytelnością hypotecznie obciążona, przybliżonej rozległości od ulicy Podwale ma szerokości około łokci 16, albo arszynów 12, a od ulicy Dunaj czyli na głębokość około łokci 29½, czyli arszynów 23.

Na gruncie tej nieruchomości są następujące zabudowania:

Kamienica masiv z cegły palonej murowana o parterze, pierwszem i drugiem piętrze, z mieszkaniami w Poddaszu, o piwnicach na całej powierzchni placu opisanej nieruchomości postawiona, nad dachem której, dachówką holenderką kryty są wyprowadzone trzy kominy z cegły palonej murowane, ściśle ze sobą połączone, jakby jeden wielki komin przedstawiające. W sieni tej kamienicy jest urządzona kloaka dwoma drzwiami owalnemi zamykana i dwie rynny. a właściwie rury blaszane od dachu do kloaki, jedna służy do ścieku wody, a druga do odświeżania powietrza.

W nieruchomości tej mieszczą się lokatorzy, którzy tytułem ceny najmu placu dzierżawcom kwartalnie w stosunku rocznym, a mianowicie:

1. Rachmil Pariserberg rocznie rs. 270.
2. Józef Milgut, rocznie rs. 80.
3. Katarzyna Cywińska, rocznie rs 120.
4. Teresa Rychlińska, rocznie rs. 48. Nadto dwa główne lokale jeden na pierwszem piętrze z 3ch pokoi i kuchni, a drugi na drugiem piętrze składający się z 5-ciu pokoi i kuchni są obecnie próżne i przez nikogo nie zajęte.

Obszerniejsze opisanie powyż zajętej i zaaresztowanej nieruchomości, znajduje się w akcie zajęcia u sprzedażą dyrygującego Józefa Naimskiego, Patrona przy Trybunale Cywilnym w Warszawie pod N-rem 649 zamieszkałego, zaś zbiór objaśnień i warunki sprzedaży w kancelarji Trybunału tutejszego w wydziale I. złożone, przejrzane być mogą.

Zajęcie w kopjach doręczono:

1. Michałowi Rzeszotarskiemu, Pisarzowi Sądu Pokoju w Warszawie Wydziału I-go, w mieście Warszawie pod Nr. 549 urzędującemu, na ręce własne.
2. JW. Kalikstowi Witkowskiemu, Prezydentowi miasta Warszawy, w Warszawie pod N-rem 387 urzędującemu i zamieszkałemu, na ręce urzędnika Magistratu Wacława Dahlen.

Obudwom dnia 16 (28) Lutego 1868 r.

Wniesiono do księgi wieczystej powyż zajętej nieruchomości Nr. 513 w Warszawie położonej, dnia 20 Lutego (3 Marca) 1868 roku, a w dniu dzisiejszym do księgi zaaresztowań w Kancelarji Trybunału tutejszego na ten cel utrzymywanej wpisaną została.

Pierwsza publikacja zbioru objaśnień i warunków sprzedaży odbędzie się na audjencji jawnej Trybunału Cywilnego w Warszawie w Wydziale I, w miejscu zwykłych posiedzeń przy ulicy Długiej, pod N-rem 549 o godzinie 10 z rana dnia 29 Kwietnia (11 Maja) 1868 r.

Sprzedażą dyrygować będzie Józef Naimski, Patron przy Trybunale Cywilnym w Warszawie, którego zamieszkanie jest wyżej wskazane.

Warszawa d. 4 (16) Marca 1868 roku.
Radca Dworu, Zgórski.

Wywieszono na tablicy w sali ustępowej

Trybunału Cywilnego w Warszawie, w Warszawie dnia 4 (16) Marca 1868 roku.

Radca Dworu, Zgórski.

Następnie po odbyciu trzech publikacji zbioru objaśnień i warunków sprzedaży, w dniach 29 Kwietnia (11 Maja), 13 (25) Maja i 27 Maja (8 Czerwca) 1868 r., tudzież przygotowawczego przysądzenia w dniu 10 (22) Czerwca 1868 r., w którym to terminie Trybunał spory oddalił, Nieruchomość tę Józefowi Naimskiemu Patronowi przy Trybunale Cywilnym w Warszawie, za sumę rsr. 2,000 przysądził i termin do ostatecznego przysądzenia na dzień 23 Lipca (4 Sierpnia) 1868 roku godzinę 10 z rana wyznaczył.

Obecnie w terminie tym nieruchomości pod Nr. 513 w Warszawie położonej, licytacja rozpocznie się od sumy rsr. 5,733 kop. 33½, jako dwóch trzecich części szacunku ostatniego nabycia, z hypoteki wiadomego.

Warszawa d. 10 (22) Czerwca 1868 r.

Pisarz Trybunału,
Radca Dworu, Zgórski.

N. D. 3927. *Pisarz Trybunału Cywilngo w Warszawie.*

Stosownie do art. 682 K. P. S. wiadomo czyni, iż na żądanie Kamilli Stefańskiej, panny pełnoletniej, Artystki Baletu Teatrów Warszawskich, w Warszawie pod Nr. 574 zamieszkałej, a zamieszkanie prawne do tego interesu i całego postępowania subhastacyjnego u Juljana Tomaszewskiego, Adwokata przy Sądzie Apelacyjnym Królestwa Polskiego, w Warszawie pod Nr. 471B. zamieszkałego, obrane mającej, w poszukiwaniu sumy rs. 2,000 z procentem w chwili zapłaty obliczyć się mającym, i kosztami od Wojciecha Wrzosek Podleśnego leśnictwa rządowego Wyszków, w osadzie Lemany ekonomji i gminie Obrytte, powiecie Pułtuskim gubernji Płockiej zamieszkałego, w drodze sądowej przymuszonego wywłaszczenia, protokółem Michała Wacława Markiewicza, Komornika przy Trybunale Cywilnym w Warszawie, w dniu 23 Stycznia (4 Lutego) 1868 r. sporządzonym, zajętą i zaaresztowaną została:

NIERUCHOMOŚĆ

w osadzie Targówek, (Nową Pragą zwanej), w gminie Brudno, parafji Praga, powiecie i gubernji Warszawskiej, pod jurisdykcją Sądu Pokoju wydziału IV w Pradze, na gruncie dziedzicznym położona, N. 6 oznaczona, prawem własności do egzekwowanego dłużnika Wojciecha Wrzosek Podleśnego leśnictwa rządowego Wyszków, w osadzie Lemany, w ekonomji i gminie Obrytte powiecie Pułtuskim gubernji Płockiej zamieszkałego należąca, w jego posiadaniu zostająca, poszukiwaną należnością hypotecznie obciążona, przybliżonej rozległości około łokci kw. 9,700 zawierająca.

Na gruncie tej nieruchomości, znajdują się następujące zabudowania:

1. Spichrz na podmurowaniu z cegły i podwalinie z bali w słupy zbudowany, pod dachem gontami krytym.

2. Przystawka z bali w słupy przy szczycie powyższego spichrza pod półdachem gontami krytym.

3. Kilkanaście słupów od parkanu rozebranego.

Oprócz tych zabudowań więcej żadnych obecnie na gruncie niema.

Obszerniejsze opisanie powyż zajętej i zaaresztowanej nieruchomości znajduje się w akcie zajęcia u sprzedażą dyrygującego Juljana Tomaszewskiego, Adwokata przy Sądzie Apelacyjnym w Warszawie pod Nr. 471B. zamieszkałego, zaś zbiór objaśnień i warunki sprzedaży w Kancelarji Trybunału tutejszego w Wydziale I. złożone, przejrzane być mogą.

Zajęcie w kopjach doręczone:

1. Teofilowi Vogt, Pisarzowi Sądu Pokoju w Pradze przy Warszawie, tamże w Pradze przy Warszawie pod Nr. 381 urzędującemu, na ręce własne.

2. Tomaszowi Zarębie, wójtowi gminy Brudno, do której nieruchomość pod Nr. 6 położona w osadzie Targówek należy, w osadzie Targówku urzędującemu, na ręce Zdzisława Wyżewskiego jego zastępcy.

Obudwom dnia 30 Stycznia (11 Lutego) 1868 r.

Wniesiono do księgi wieczystej powyż zajętej nieruchomości Nr 6. w Targówku w d. 16 (28) Lutego 1868 r., a w dniu dzisiejszym do księgi zaaresztowań w kancelarji Trybunału Cywilnego w Warszawie, na ten cel utrzymywanej wpisane zostało.

Pierwsza publikacja zbioru objaśnień i warunków sprzedaży odbędzie się na audjencji jawnej Trybunału Cywilnego w Warszawie w Wydziale I. w miejscu zwykłych posiedzeń przy ulicy Długiej pod Nr. 549 o godzinie 10 z rana, dnia 29 Kwietnia (11 Maja) 1868 r.

Sprzedażą dyrygować będzie Juljan Tomaszewski, Adwokat przy Sądzie Apelacyjnym Królestwa Polskiego, którego zamieszkanie jest wyżej wskazane.

Warszawa d. 29 Lutego (12 Marca) 1868 r.

Radca Dworu, Zgórski.

Wywieszono na tablicy w sali ustępowej Trybunału Cywilnego w Warszawie.

Warszawa d. 29 Lutego (12 Marca) 1868 r.

Radca Dworu, Zgórski.

Po odbyciu w dniach 29 Kwietnia (11 Maja), 13 (25) Maja i 27 Maja (8 Czerwca) 1868 roku, trzech publikacji zbioru objaśnień i warunków sprzedaży w drodze subhastacji nieruchomości Nr. 6 we wsi Targówku Nową Pragą zwanej: Trybunał Cywilny w Warszawie wyrokiem swym na d. 27 Maja (8 Czerwca) r. b. zapadłym, termin do przygotowawczego przysądzenia rzeczonej nieruchomości na dzień 15 (27) Lipca r. b. wyznaczył, który się odbędzie w miejscu zwykłych posiedzeń Trybunału Cywilnego w Warszawie pod Nr. 549 w wydziale I, o godzinie 10 z rana.

W terminie tym licytacja odbędzie się od sumy rs. 1,500, jako przez popierającego sprzedaż subhastacyjną podanej.

Warszawa d. 1868 r.

Pisarz Trybunału,
Radca Dworu, Zgórski.

LISTY GONCZE.

N. D. 3747. *Судъ Исправительной Полиціи II. Отдѣленія въ Варшавѣ.*

Объявляетъ что разыскивается скрывшійся обвиняемый въ воровствѣ Константинъ Вейсъ, цыганъ, житель деревни и гмины Ушчинъ Петроковскаго уѣзда.

Въ случаѣ поимки Судъ проситъ выслать его въ Варшавскую тюрьму подъ строгимъ карауломъ.

Примѣты его суть: лѣтъ отъ роду 36, ростъ хорошій, волосы черные, глаза голубые, лицо круглое, особенныхъ примѣтовъ нѣтъ.

Варшава, Іюня 6 (18) дня 1868 года.

Предсѣдательствующій Судья,
Мочидловскій.

* * *

Wzywa wszelkie władze tak cywilne jako i wojskowe nad porządkiem czuwające, ażeby przedsięwzięły udział w wykryciu miejsca przebywania ukrywającego się przed wymiarem kary Konstantego Wejss, cygana, o kradzież obwinionego ze wsi i gminy Uszczyn, Powiatu Petrokowskiego pochodzącego, a w razie ujęcia go pod strażą Sądowi tutejszemu przystawiły.

Rysopis jego następujący, lat 36, wzrostu dosyć dobrego, włosy czarne, oczy czarne, twarz okrągła, szczególnych znaków żadnych.

Warszawa, dnia 6 (18) Czerwca 1868 r.

Sędzia Prezydujący, Moczydlowski.

N. D. 3749. *Судъ Исправительной Полиціи I. Отдѣленія въ Варшавѣ.*

Благоволитъ симъ всѣ гражданскія и военныя мѣста обращать особенное вниманіе на Емилю Кунертъ замужною въ послѣднѣе время въ Варшавѣ подъ N. 2643 проживающею и въ случаѣ поимки доставить оною въ здѣшній Судъ, или въ ближайшій Судъ своего жительства.

Варшава, дня 4 (16) Мая 1868 года.

Предсѣдательствующій Судья,
Жизневскій.

* * *

Wzywa wszelkie władze cywilne i wojenne nad porządkiem i bezpieczeństwem w kraju czuwające, zwracać szczególną uwagę na Emiliją Lunert, zamężną, ostatnio w Warszawie pod Nr. 2643 zamieszkałą, i w razie ujęcia jej o dostawienie do Sądu tutejszego, lub do Sądu najbliższego swego zamieszkania.

Warszawa d. 4 (16) Czerwca 1868 r.

Sędzia Prezydujący, Żyzniewski.

N. D. 3754. *Петроковскій Судъ Исправительной Полиціи.*

Благоволятъ всѣ военныя и гражданскія власти тщательно слѣдить Хаима Давида Гельбарта, жителя города Закрочимя, бѣжавшаго изъ мѣста своего жительства, скрывающагося отъ наказанія, а въ случаѣ поимки онаго представить надлежащимъ порядкомъ въ вышепоименованный Судъ для поступленія съ нимъ по закону.

Примѣты Гельбарта, лѣтъ отъ роду 34, ростъ умѣренный, лицо продолговатое, волосы русые, глаза голубые, занимается ремесломъ пекаря, особые примѣты: косноязичится.

Г. Петроковъ, Іюня 1 (13) дня 1868 г.

Предсѣдательствующій Судья,
Колежскій Асесоръ, Хмѣленскій.

* * *

Wzywa wszelkie władze tak cywilne jak wojskowe, aby Chaima Dawida Gelbart ostatnio w m. Zakroczymiu mieszkającego, bacznie śledziły, a w razie ujęcia, jako przed wymiarem sprawiedliwości ukrywającego się i z miejsca swego zamieszkania zbiegłego, Sądowi tutejszemu transportem pod strażą odstawiły, dla postąpienia z nim według istniejącego prawa.

Rysopis Gelbarta, lat ma 34, wzrost średni, twarz pociągła, włosy blond, oczy niebieskie, trudni się piekarstwem; znaki szczególne: jąka się.

Petrokow, dnia 1 (13) Czerwca 1868 r.

Sędzia Prezydujący, Asesor Kolegjalny,
Chmieleński.

W Drukarnji Rządowej, Okręgu Naukowego Warszawskiego. — Za pozwoleniem Cenzury.

(Dalszy ciąg Obwieszczeń w Dodatku.)

OBWIESZCZENIA SĄDOWE i ADMINISTRACYJNE.

UWIADOMIENIA.

N. D. 3279. *Sąd Kryminalny w Warszawie.*

W zastosowaniu się do Najwyższego Ukazu z dnia 25 Kwietnia (7 Maja) 1850 r. i postanowienia b. Rady Administracyjnej z dnia 16 (28) Października 1856 r. wzywa:

1. Muszlaka Fajwla, markiera, z Warszawy zbiegłego w 1865 r.
2. Maja Jana, czeladnika kowalskiego z Warszawy zbiegłego w 1863 r.
3. Zakrzewska Eleonorę, służącę, z Warszawy, zbiegłą w 1865 r.
4. Szwarcbard Lipę, terminatora szewckiego, z Warszawy, zbiegłego w 1865 r.
5. Serwińskiego Gwidona, przy matce z Warszawy, zbiegłego w 1862 r.
6. Zynger Zuzannę, kobietę tolerowaną z Warszawy zbiegłą w 1865 r.
7. Rożańskiego Ludwika, sierotę, z Warszawy, zbiegłego w 1863 r.
8. Roberła Abrachama subiekta handlu korzennego z Warszawy, zbiegłego w 1865 r.
9. Rygata Joska, przy rodzicach, z Warszawy, zbiegłego w 1864 r.
10. Santowską Wiktorję, wyrobnicą, z Warszawy, zbiegłą w 1865 r.
11. Piotrowską Zofię, wyrobnicę, z Warszawy, zbiegłą w 1865 r.
12. Pekszwer Dawida, wyrobnika, z Warszawy, zbiegłego w 1866 r.
13. Szriftgiser Moszka Jankla, przy rodzicach, z Warszawy zbiegłego w 1866 r.
14. Smolińskiego Jakóba, wyrobnika, z Warszawy zbiegłego w 1866 r.
15. Rotsztajn Rozalję, wyrobnice, z Warszawy zbiegłą w 1865 r.
16. Białoszewską Antoninę, służącę, z Warszawy zbiegłą w 1865 r.
17. Rutkowskiego Franciszka, czeladnika krawieckiego, z Warszawy zbiegłego w 1862 r.
18. Wajsbrod Basię, przy mężu, z Warszawy zbiegłą w 1864 r.
19. Klejna Stanisława, przy ojcu, z Warszawy zbiegłego w 1862 r.
20. Jerzykowską Marję, służącę, z Warszawy zbiegłą w 1864 r.
21. Kruszewskiego Wiktora, przy rodzicach z Warszawy zbiegłego w 1862 r.
22. Deresównę Marjannę, służącę, z Warszawy zbiegłą w 1865 r.
23. Kocha Zygmunta, dymisiowanego żołnierza, z Warszawy zbiegłego w 1865 r.
24. Szuberta Antoniego, terminatora w fabryce fortepianów, z Warszawy zbiegłego w 1863 r.
25. Stradowskiego Franciszka, przy matce, z Warszawy zbiegłego w 1863 r.
26. Rzepskiego Walentego, czeladnika stolarskiego, z Warszawy zbiegłego w 1863 r.
27. Rzepskiego Józefa, czeladnika stolarskiego, z Warszawy zbiegłego w 1864 r.
28. Grynberga Icka, przy rodzicach, z Warszawy zbiegłego w 1863 r.
29. Michalskiego Władysława, czeladnika tkackiego, z Warszawy zbiegłego w 1863 r.
30. Flejmajer Józefę, służącę, z Warszawy zbiegłą w 1866 r.
31. Górskiego Jana, syna szynkarza z Warszawy zbiegłego w 1863 r.
32. Brauna Fryderyka-Edwarda 2-ch imion, fabrykanta tkanin, z m. Łodzi zbiegłego w 1865 r.
33. Braun Reginę, żonę fabrykanta z m. Łodzi zbiegłą w 1865 r.
34. Brauna Krystjana-Trangotta-Lebrechta 3-ch imion syna fabrykanta z m. Łodzi zbiegłego w 1865 r.
35. Kintzlera Mośka v. Morytza felczera z m. Kutnia, zbiegłego w 1864 r.
36. Nelkena Hajmana, kupca, z m. Kalisza zbiegłego w 1865 r.
37. Matuszewską Zofię, przy familji, z Warszawy zbiegłą w 1864 r.
38. Filipowicza Hersza, czeladnika krawieckiego, z Warszawy zbiegłego w 1865 r.
39. Kucharzewskiego Konrada, komisanta kupieckiego, z Warszawy zbiegłego w 1859 r.
40. Goryczko Zygmunta, z własnych funduszów utrzymującego się, z Warszawy zbiegłego w 1865 r.
41. Grynberga Szlamę Zelmana dwóch imion krawca, z Warszawy zbiegłego w 1865 r.
42. Gothelfa Wolfa-Fryderyka dwóch imion czeladnika piekarskiego, z Warszawy zbiegłego w 1864 r.

Aby Muszlak i Braunowie, w przeciągu sześciu miesięcy, wszyscy inni w przeciągu roku jednego, od daty ogłoszenia niniejszego wezwania po raz trzeci w Dzienniku Warszawskim, do tutejszego kraju powrócili, o powrocie swym osobiście lub przez pośrednictwo najbliższej władzy policyjnej donieśli, wzywającemu Sądowi, albo w przeciągu tego czasu nadesłali dowody celem usprawiedliwienia przyczyn, dla których na pierwsze wezwanie władz tutejszych przez gazety nie stawili się.

Nakoniec Sąd Kryminalny ostrzega wezwanych, że wrazie niestawienia się na powyższy termin, ulegną karze art. 340, 341, kodeksu kar przewidzianej, to jest pozbawieniu wszelkich praw i bezpowrotnemu z obrębu Cesarstwa i Królestwa wygnaniu, jeżeliby zaś po wrócili, po wyroku Sądu skazującym ich na powyższą karę, zesłaniu na osiedlenie w Syberji.

Warszawa d. 13 (25) Maja 1868 r.
Prezes, A. Bielski.
Podpisarz, Rębalski.

N. D. 3905. Sąd Kryminalny w Warszawie.

W zastosowaniu się do Najwyższego Ukazu z dnia 25 Kwietnia (7 Maja) 1850 r. i postanowienia b. Rady Administracyjnej Królestwa z dnia 16 (28) Października 1856 r. wzywa:

1. Esmanowskiego Ignacego Architekta lat 32 z Warszawy zbiegłego w r. 1863.

Walczykównę Mariannę lat 18 liczącą służącę z Warszawy zbiegłą w r. 1864.

Aby oboje w przeciągu roku jednego od daty ogłoszenia niniejszego wezwania po raz 3-ci w Dzienniku Warszawskim, do tutejszego kraju powrócili, o powrocie swym osobiście lub przez pośrednictwo najbliższej władzy policyjnej donieśli wzywającemu Sądowi. albo w przeciągu tego czasu nadesłali dowody celem usprawiedliwienia przyczyn, dla których na pierwsze wezwanie Władz tutejszych przez gazety, niestawili się.

Nakoniec Sąd Kryminalny ostrzega wezwanych, że w razie niestawienia się na powyższy termin, ulegną karze art. 340, 341 Kod. Kar. przewidzianej, to jest pozbawienie wszelkich praw i bezpowrotnemu z obrębu Cesarstwa i Królestwa wygnaniu, jeśliby zaś powrócili po wyroku Sądu skazującym ich na powyższą karę, zesłaniu na osiedlenie w Syberji.

Warszawa d. 11 (23) Czerwca 1868 r.
Prezes. A. Bielski.
Podpisarz, Rębalski.

N. D. 3309. *Департаментъ Торговли и Мануфактуръ.*

На основаніи 145 ст. Уст. Пром. (Свода Зак. Т. XI) объявляетъ, что 24-го Апрѣля с. г. поступило въ оный прошеніе купца Петра Алексѣева о выдачѣ иностранцу Маршалу 6-лѣтней привилегіи на усовершенствованный способъ очищенія льна.

Г. Варшава, 17 Мая 1868 года.

N. D. 3310. *Департаментъ Торговли и Мануфактуръ.*

На основаніи 145 Ст. Уст. Пром. (Свода Зак. Т. XI) объявляетъ, что 24-го Апрѣля с. г. поступило въ оный прошеніе Г. г. Тоде и Кноопа о выдачѣ иностранцу Альберту Дене 5-лѣтней привилегіи на усовершенствованные цѣдильные прессы для сахарнаго производства.

Г. Варшава, 17 Мая 1868 года.

N. D. 3311. *Департаментъ Торговлии Мануфактуръ.*

На основаніи 145 ст. Уст. Пром. (Свода Зак. Т. XI) объявляетъ, что 11-го Апрѣля сего года, поступило въ оный прошеніе Г. Матье о выдачѣ иностранцу Александру Мортону 10-лѣтней привилегіи на усовершенствованный способъ производства токовъ жидкихъ и газообразныхъ тѣлъ и аппараты для того приспособленные.

Г. Варшава, 17 Мая 1868 года.

(N. D. 3312). *Департаментъ Торговли и Мануфактуръ.*

На основаніи 145 ст. Уст. Пром. (Свода Зак. Т. XI) объявляетъ, что 11-го Апрѣля сего года поступило въ оный прошеніе Г. Армангo о выдачѣ иностранцамъ Тесье и Марешаль сына, 10-лѣтней привилегіи на новой способъ выбѣлки растительныхъ и животныхъ волоконъ.

Варшава, 17 Мая 1868 года.

N. D. 3313. *Департаментъ Торговли и Мануфактуръ.*

На основаніи 145 Ст. Уст. Пром. (Свода Зак. Т. XI) объявляетъ, что 10-го Апрѣля с. г. поступило въ оный прошеніе Барона фонъ-Дершау о выдачѣ ему 10-лѣтней привилегіи на паровой нагрѣватель для желѣзныхъ дорогъ.

Г. Варшава, 17 Мая 1868 года.

N. D. 3314. *Департаментъ Торговли и Мануфактуръ.*

На основаніи 145 Ст. Уст. Пром. (Свода Зак. Т. XI) объявляетъ, что 9-го Апрѣля с. г. поступило въ оный прошеніе иностранца Фикъ о выдачѣ купцу Л. Кнопу 10-лѣтней привилегіи на усовершенствованную машину для буренія.

Г. Варшава, 17 Мая 1868 года.

N. D. 3315. *Департаментъ Торговли и Мануфактуръ.*

На основаніи 145 Ст. Уст. Пром. (Св. Зак. т. XI) объявляетъ, что 9-го Апрѣля сего года, поступило въ оный прошеніе Американскаго гражданина Шандора о выдачѣ ему 5-лѣтней привилегіи на ламповое стекло изъ слюды со снарядомъ для варки.

Г. Варшава, 17 Мая 1868 года.

N. D. 3316. *Департатентъ Торговли и Мануфактуръ.*

На основаніи 145 ст. Уст. Пром. (Св. Зак. Т. XI) объявляетъ, что 9-го Апрѣля сего года поступило въ оный прошеніе Инжеверъ-Технолога Кауце о выдачѣ иностранцу Тутману 5-лѣтней привилегіи на швейную машину съ вращающимся игольнымъ стержнемъ.

Г. Варшава, 17 Мая 1868 года.

N. D. 3317. *Департаментъ Торговли и Мануфактуръ.*

На основаніи 145 ст. Уст. Пром. (Свода Зак. Т. XI) объявляетъ, что 9-го Апрѣля сего года, поступило въ оный прошеніе кандидата Ладана о выдачѣ ему 10-лѣтней привилегіи на производство хлѣбосолодовой патоки.

Г. Варшава, 17 Мая 1868 года.

N. D. 3318, *Департаментъ Торговли и Мануфактуръ.*

На основаніи 145 ст. Уст. Пром. (Св. Зак. Т. XI) объявляетъ, что 27 Марта с. г. поступило въ оный прошеніе иностранцевъ Джона Сайпеля и K° о выдачѣ имъ 5-лѣтней привилегіи на усовершенствованную машину для выдѣлки подковъ.

Г. Варшава, 17 Мая 1868 года.

(N. D. 3319). *Департаментъ Торговли и Мануфактуръ.*

На основаніи 145 ст. Уст. Пром. (Свода Зак. Т. XI) объявляетъ, что 7-го Февраля с. г. поступило въ оный прошеніе купца Штурца о выдачѣ ему и иностранкѣ Бонне-Шолу 10-лѣтней привилегіи на машину для рѣзанія пробокъ.

Г. Варшава, 17 Мая 1868 года.

(N. D. 3320). *Департаментъ Торговли и Мануфактуръ.*

На основаніи 145 ст. Уст. Пром. (Св Зак. т. XI), объявляетъ, что 13 Декабря 1867 г. поступило въ оный прошеніе Самарскаго колониста Эйферта о выдачѣ иностранцу Джешсу Астбери 5-лѣтней привилегіи на усовершенствованный способъ отливки металловъ.

Г. Варшава, 17 Мая 1868 года.

(N. D. 3321). *Департаментъ Торговли и Мануфактуръ.*

На основаніи 153 ст. Уст. Пром. (Свода Зак. Т. XI) объявляетъ, что иностранцы Джемсъ Добби и Антонъ Контскій, коимъ 20 Мая 1866 г. выдана 10 лѣтняя привилегія на усовершенствованнаго устройства вагоны, приняли въ участники по пользованію означенною привилегіею: Кол. Сов. Семена Граве, Надв. Сов. Николая Бенардаки, Тит. Сов. Апполова Граве и Пот. Поч. гражд. Ивана Иконникова.

Г. Варшава, 17 Мая 1868 года.

N. D. 3921. *Управленіе Акцизными Сборами Варшавской Губерніи Надзиратель 2 Участка.*

Акцизный Надзиратель 2-го Участка Варшавской Губерніи симъ объявляетъ, что выданные изъ касы казенныхъ сборовъ Магистрата г. Варшавы 18 (30) Августа 1867 года два патента Варшавской мѣщанкѣ Сарѣ Малинякъ за N. 40/12238 на Пейсаховый заводъ и за N. 41/12239 на медоваренный заводъ въ городѣ Варшавѣ въ домѣ подъ N. 1048, срокомъ по 1 (13) Іюля 1868 ею утеряны, а потому если гдѣ таковыя окажутся считать недѣйствительными.

Г. Варшава, 19 Іюня 1868 года.
Акцизный Надзиратель 2 Участка,
(. . . . .).

[illegible]

PRZEDAŻE PUBLICZNE

N. D. 3665 *Варшавское Губернское Правленіе.*

Объявляетъ симъ, что въ присутствіи онаго 2 (14) Іюля 1868 г. съ 12 часовъ утра, будутъ производиться публичные торги на продажу поземельныхъ угодій занятыхъ въ вѣдѣніе казны отъ монастыря Ловичскихъ дѣвъ Бернардинокъ а именно:

а) Земельнаго участка и пастбища заключающихъ 3 мор. 90 прен., отъ суммы 885 руб.

б) Луга подъ названіемъ Костка заключающаго пространства 5 мор. $172^{42}/_{100}$, отъ суммы 1,246 р. $87^{1}/_{2}$ коп.

Желающіе участвовать въ торгахъ обязаны представить квитанцію Губернскаго Правленія или Окружнаго Казначейства во взносѣ залога наличными деньгами, или другими гарантированными Правительствомъ принимаемыми въ залогъ билетами, въ томъ числѣ ликвидаціонными и закладными Кредитнаго Общества листами по номинальной ихъ цѣнѣ, въ размѣрѣ $^{1}/_{10}$ части вышеозначенныхъ оцѣночныхъ суммъ и сверхъ того 15 руб. наличными на издержки публикаціи о торгахъ.

Прочія условія пояснены въ оповѣщеніяхъ о торгахъ на продажу въ 1868 г. другихъ помонастырскихъ угодій напечатанныхъ въ N. 11 Губернскихъ Вѣдомостей, 57 Варшавскаго Дневника, 66 Польской Газеты и 66 Ежедневнаго Курьера.

Ближайшія свѣдѣнія будутъ предъявлены желающимъ ежедневно, за исключеніемъ воскресныхъ и праздничныхъ дней въ Отдѣленіи Государственныхъ Имуществъ Варшавскаго Губернскаго Правленія.

* * *

Podaje do powszechnej wiadomości, że w dniu 2 (14) Lipca 1868 r. o godzinie 12 w południe, odbytą będzie w jego biurze na sprzedaż gruntów i łąk zajętych w zawiadywanie Skarbu, po klasztorze PP. Bernardynek w Łowiczu głośne in plus licytacje z obniżeniem sum szacunkowych o jedną czwartą część, mianowicie zaś:

a) gruntu i pastwiska obejmujących przestrzeni mórg 3 pręt. 90, od sumy 885 r. s.

b) łąki Kostka zwanej, obejmującej przestrzeni mórg 5 pręt. $^{42}/_{100}$, od sumy rs. 1246 kop. $87^{1}/_{2}$.

Przystępujący do licytacji, obawiązany jest przedstawić kwit kasy gubernjalnej, lub okręgowej, na złożone vadium w gotowiźnie, listach likwidacyjnych, albo też innych papierach Cesarstwa lub Królestwa, wreszcie listami zastawnomi Towarzystwa Kredytowego Ziemskiego, podług nominalnej ich wartości wynoszące $^{1}/_{10}$ część sumy szacunkowej oraz w gotowiźnie rs. 15 na koszta ogłoszenia licytacji.

Inne warunki objete są w ogłoszeniach na sprzedaż realności po klasztornych zamieszczonych w NN 11 Warszawskich gubernjalnych Wiedomostiej, 57 Dziennika W1rszawskiego, 66 Gazety Polskiej i 66 Kurjera Codziennego za rok 1868 r.

Bliższe objaśnienia interesowani otrzymać mogą każdodziennie, z wyjątkiem świąt i niedziel, w wydziale dóbr i lasów Rządu Gubernjalnego Warszawskiego.

Г. Варшава, Іюня 5 дня 1868 года.
Вице-Губернаторъ, Даниловъ.
Совѣтникъ, Карпинскій.

N. D. 3772. *Люблинское Губернскос Правленіе.*

Симъ объявляетъ что 15 (27) Іюля с. г. въ 12 часовъ по полудня въ присутствіи Губернскаго Правленія будутъ производиться торги на отдачу съ подряда работъ на починку строеній Домобычевскаго Соляного Магазина, именно: жилаго дома для пристава; дома для прислуги, двухъ сольныхъ сараевъ, конюшни, нужника, колодези и твухъ заборовъ, посредствомъ запечатанныхъ объявленій начиная отъ суммы 3,526 р. 61 к.

Желающій взять на себя производство этихъ работъ долженъ до срока назначеннаго для торговъ то есть до 12 часовъ полудня подать Секретарю Губернскаго Правленія запечатанное объявленіе, съ приложеніемъ квитанціи казеннаго казначейства въ принятіи отъ него залога, равняющагося $^{1}/_{10}$ части смѣтной суммы.

Еслибы же подрядъ не останется за соискателемъ, то залогъ тотчасъ послѣ торговъ возвращается.

Подробныя кондиціи къ торгамъ а также смѣту, желающіе могутъ прочесть въ Строительномъ Отдѣленіи Люблинскаго Губернскаго Правленія ежедневно съ 8 часовъ утра до 2 часовъ по полудни за исключеніемъ праздничныхъ и воскресныхъ дней.

Форма объявленія.

Вслѣдствіе объявленія Люблинскаго Губернскаго Правленія отъ Іюня 1868 г. за N. я ниже подписавшійся симъ обязуюсь взять на себя производство работъ по починкѣ строеній Домобылевскаго Солянаго Магазина именно: жилаго дома пристава, дома для прислуги, двухъ сольныхъ сараевъ конюшки нужника, колодези и двухъ заборовъ за сумму 00 руб. 00 коп, (сумма прописывается словами) подвергаясь всѣмъ обязанностямъ и кондиціямъ на основаніи коихъ будутъ приозводиться по сему подряду торги.

Квитанцію (такаго то) казначейства въ полученіи имъ отъ меня залога у сего прилагаю, съ тѣмъ чтобы залогъ этотъ въ случаѣ, если подрядъ не останется за мною, былъ возвращенъ мнѣ на руки (или отосланъ въ мѣсто жительства моего въ N. N. по почтѣ на мой счетъ.)

Постоянное мѣсто жительства моего N. число, мѣсяца, и года.

(подпись звавіе имя и фамилія.)

Г. Люблинъ, 8 (20) Іюня 1868 г.
Губернскій Архитекторъ, (. . . . .)

N. D. 3779. *Люблинское Губернское Правленіе.*

Симъ объявлаетъ, что 24 Іюля (5 Августа) с. г. въ 12 часовъ утра, будутъ производиться въ третѣмъ срокѣ, въ залѣ присутствія Губернскаго правленія публичныя торги, на продажу лѣса, находяшагося въ Люблинскомъ Лѣсничествѣ, на назначенныхъ въ надѣлъ беззсмельнымъ крестьянамъ пространствахъ называемыхъ Гернякъ и Липнякъ, отъ уменьшенной сумы 2,691 руб. 2 коп., именно:

въ 1 отдѣлѣ Гернякъ отъ 435 р. 23 к.
2 „ „ „ 543 р. 45 к.
3 „ „ „ 341 р. 83 к.
4 „ „ „ 201
5 „ „ „ 602 р. 28 к.
6 „ Липнякъ
за исчисленіемъ дерева, назначеннаго для возведенія крестьянскихъ строеній „ 507 р. 23 к.

всего какъ выше „ 2,691 р. 2 к.

Главныя условія для торговъ на продажу прописаннаго лѣса, слѣдующія:

1. Торги будутъ производиться изустно отъ прописанной толко обшей сумы а въ случаѣ желанія желающихъ торговаться, отъ оцѣночныхъ сумъ каждаго порознь отдѣла, на продажу лѣса особо изъ кождаго изъ этихъ отдѣловъ; дозваляется однако подавать на руки секретаря присутствія Губернскаго правленія до 12 часовъ утра для назначеннаго для торговъ объявленія въ запечатанныхъ пакетахъ, на гербовой бумагѣ 30 копѣечнаго достоинства по прилагаемой у сего формѣ, безъ подчистокъ и поправокъ, которыя будутъ вскрыты только по окончаніи изустнаго торга.

2. Желающіе участвовать въ торгахъ, обязаны, лично представить, или къ поданному объявленію приложить, документы о внесенномъ или въ Губернское, или Окружное казначейство, залогъ къ торгамъ, равняющійся $^1/_{10}$ части обшей, или подробной сумы, предположенной къ торгамъ.

3. Лѣсъ остается за предложавшимъ на торгахъ изустно, или въ письменномъ объявленіи, самую высшую за оный цѣну.

4. Покупщикъ обязанъ представленную имъ при торгахъ суму, внести въ Люблинское Губернское Казначейство въ двухъ равныхъ частяхъ, именно: первую часть, тотчасъ послѣ подписи имъ торговаго протокола, остальну же, не позне 30 дней, послѣ заключенія съ нимъ контракта.

5. Срокъ для вырубки и вывозки пріобрѣтеннаго покупщикомъ лѣса, назначается не долѣе какъ на полутора года, считая со дня отдачи ему таковаго протоколярно.

Прочія подобныя условія для упомянутой продажи, могутъ быть пересмотриваемы въ отдѣленіи Государственныхъ имуществъ при Губерискомъ правленіи ежедевно, за исключеніемъ табелчныхъ и праздничныхъ дней, съ 9 часовъ утра до 3 часовъ пополудни, а равно и въ Люблинскомъ Лѣсномъ Управленіи.

Форма объявленія.

Вслѣдствіе объявленія Люблинскаго Губернскаго Правленія отъ за № о имѣющихъ производиться торгахъ на продажу лѣснаго матеріяна, нахадящагося на пространствахъ называемыхъ Гернякъ и Липнякъ въ Люблинскомъ Лѣсничествѣ, назначенныхъ въ надѣлъ беззсмельнымъ крестьянамъ, симъ заявляю, что обязуюсь кусить озаченный лѣсъ (общій или съ таковаго то отдѣла) за суму (писать суму цифрами и прописью) съ соблюденіемъ всѣхъ условій предписанныхъ для этой продажи.

На представленный временный залогъ въ сумѣ (писать цифрами и прописно) прилагаю квитанцію (такого то казначейства).

Мѣсто постояннаго жительства имѣю въ N. N.

Настоящее объявленіе писано въ N. N. мѣсяца N. дня 1868 г. (подписать четко имя и прозваніе)

Г. Люблинъ дня 8 (20) Іюня 1868 г.

На подлинномъ подписали:
Асесоръ Отдѣленія, Шмидтъ.
Дѣлопроизводитель, Завадзкій.

N. D. 3751. *Бендинское Уѣздное Управленіе.*

Объявляетъ, что на основаніи предписанія Петроковскаго Губернскаго Правленія отъ 23 Мая (4 Іюня) с. г. за N. 2972, будутъ производиться въ присутствіи Бендинскаго Уѣзднаго Управленія 9 (21) Іюля с. г. въ 12 часовъ дня, торги посредствомъ подачи письменныхъ запечатанныхъ декляраціи, на одачу въ арендное содержаніе пропинаціонныхъ доходовъ, на крестьянскихъ земляхъ въ цѣломъ прежде казенномъ а нынѣ маіоратц въ имѣніи Суликовъ, на время съ 20 Мая (1 Іюня) 1868 г. по такое-же число 1871 года, начиная съ годовой цѣны 1,556 руб. 72½ коп. (тысячи пятьсотъ пятьдесять шесть рублей семьдесятъ двѣ съ половиною коп.) Желающіе участвовать въ торгахъ, обязаны къ поданному объявленію, написанному на гербовой бумагѣ 30 коп. достоинства приложить документъ, на внесенный въ Губернское или Окружное казначейство залогъ равняющійся $^1/_{10}$ части суммы предлагаемой къ торгамъ т. е. 155 рублей 67½ коп.

Подробныя условія объ арендѣ поименованныхъ пропинаціонныхъ доходовъ, могутъ быть разсматриваемы, въ Бендинскомъ Уѣздномъ Управленіи ежедневно съ 9 часовъ утра до 3 часовъ по полудни, за исключеніемъ воскресныхъ и праздничныхъ дней.

При этомъ присовокупляется, что арендаторъ за позное введеніе его въ аренду никакой къ казнѣ претензіи простирать не можетъ, и что владѣлецъ маіоратнаго имѣнія Суликовъ имѣетъ и будетъ имѣлъ право производить продажу питей на дворскихъ земляхъ.

Форма объявленія.

Вслѣдствіе объявленія Бендинскаго Уѣзднаго Управленія отъ 7 (19) Іюня 1868 г. о произведеніи торговъ, на отдачу въ арендное содержаніе пропинаціи на крестьянскихъ земляхъ въ имѣніи Суликовъ, симъ объявляю, что я обязываюсь за означенную пропинацію платить ежедневно сумму руб. коп. (здѣсь выписать сумму цифрами и прописью) подвергая себя всѣмъ торговымъ условіямъ, установленнымъ, для настоящей аренды.

На представленный залогъ въ суммѣ 155 руб. 67½ коп. прилагаю квитанцію N. казначейства, мѣсто настоящаго жительства моего въ N. писалъ въ N. дня мѣсяца и года N. N. (здѣсь имя и фамилія.)

На конвертѣ слѣдуетъ подписать: „въ Бендинское Уѣздное Управленіе, объявленіе на торги къ арендѣ пропинаціи въ имѣніи Суликовъ."

Г. Бендинъ, 7 (19) Іюня 1868 г.
за Начальника Бендинскаго Уѣзда,
Керцелли.
Вѣрно: Дѣлопроизводитель, Патекъ.

N. D. 3872. *Варшавское Крѣпостное Инженерное Управленіе.*

При Варшавскомъ Крѣпостномъ Инженерномъ Управленіи 28 Іюня въ 11 часовъ утра назначаются публичные торги безъ переторжки на продажу, въ сломку ветхихъ строеній, въ Уланскихъ казармахъ Павиліона подъ N. 336, трехъ отходныхъ мѣстъ подъ N. N. 356, 357 и 922, и въ Кирасирскихъ казармахъ двухъ навѣсовъ подъ NN. 435 и 436.

Строенія эти желающіе могутъ осмартивать ежедневно отъ 10 часовъ утра до 2 по полудни, по указанію Смотрителя Уланскихъ и Кирасирскихъ казармъ, Колежскаго Асесора Глотова.

Условія на продажу упомянутыхъ строеній можно читать отъ 10 часовъ утра до 2 по полудни въ Варшавскомъ Крѣпостномъ Инженерномъ Управленіи Цитадели.

Г. Варшава, 17 Іюня 1868 г.
Завѣдывающій Варшавскимъ Крѣпостнымъ Инженернымъ Управленіемъ,
Инженеръ,
Подполковникъ, (. . . . .)

N. D. 3930. *Pisarz Trybunału Cywilnego w Warszawie.*

Stosownie do art. 682 K. P. S. wiadomo czyni, iż na żądanie Antoniny Kaczkowskiej wdowy, obywatelki, jako matki i głównej opiekunki nieletniej Eugenji Kaczkowskiej, oraz w imieniu własnem działającej, w dobrach Bełchatowie Okręgu Petrokowskim, Gubernji Petrokowskiej zamieszkałej, zamieszkanie prawne do tego interesu i całego postępowania subhastacyjnego u Teodora Łąckiego, Obrońcy przy Warszawskich Departamentach Rządzącego Senatu w Warszawie pod Nr. 1775 przy ulicy Śto-Jerskiej zamieszkałego, obrane mającej, w poszukiwaniu sumy rsr. 9,645, procentów i kosztów od Zygmunta Wójcickiego obywatela w Warszawie pod 1285 i Władysława Japowicza obywatela, we wsi Wólka Słupska z przyległościami, w Powiecie Radymińskim zamieszkałych, obudwóch właścicieli dóbr Wólka Słupska, protokułem Stanisława Skierkowskiego Komornika przy Trybunale tutejszym, w dniu 15 (27) Listopada 1867 r. sporządzonym, w drodze sądowej na przymuszone wywłaszczenie zajęte i zaaresztowane zostały:

DOBRA ZIEMSKIE

Wólka Słupska z przyległościami, składające się z jednego folwarku Wólka Słupska, w jurisdykcji Sądu Pokoju w Radyminie, w powiecie dawniej Stanisławowskim obecnie Radymińskim, Gubernji Warszawskiej, gminie Zabrodzie położone, jedną księgą wieczystą objęte, mają ogólnej rozległości w sposobie przybliżonym około włók 68 miary nowopolskiej, czy i dziesiatyn miary rosyjskiej 1020, licząc już z gruntami włościańskiemi które obejmują około włók 30 czyli dziesiatyn 450, w jednym kawale ziemi niczyją własnością nie przedzielone, odległe od najbliższego miasta Wyszków w Gubernji Łomżyńskiej położonego około wiorst 8, od miasta Powiatowego Radymin przy szosse do Warszawy około wiorst 18, od miasta Jadowa wiorst 14, od miasta Mińska wiorst 42 i od miasta Warszawy wiorst 39.

Graniczą na wschód z dobrami Niegów, na południe z dobrami Laskowo, na zachód z dobrami Dręczew, na północ z dobrami Rybienkowskiemi Słomianką i rzeką Bugiem. Znajdują się w posiadaniu i użytkowaniu dochodów samych dłużników Zygmunta Wójcickiego i Władysława Japowicza.

Zabudowania dworskie są następujące:

1. Dom dworem zwany, o trzech kominach murowanych nad dach, gontami kryty, z piwnicami murowanemi, ma z trzech stron okien oszklonych na partetze 12, z frontu przystawka z desek i łat, w której okno oszklone jedno.

2. Dom folwarczny z drzewa z kominem murowanym, dach gontami kryty, okien siedm i drzwi trzy.

3. Przystawka czyli drwalnia z drzewa i łat dach gontami kryty.

4. Holendernia z cegły murowana, dach deskami kryty, drzwi 9, okien 18.

5 Kloaka z desek, deskami kryta.

6. Stajnia murowana, dach gontami kryty, drzwi 3.

7. Szopa na słupach z drzewa pod gontami, z dwiema ścianami otwartemi.

8. Stodoła z bali na słupach murowanych, pod słomą i w niej młocarnia i sieczkarnia.

9. Szopa (bróg) z drzewa, dach słomą kryty.

10. Budynek z bali pod gontami.

11. Chlewek z bali w węgieł zbudowany, pod gontem.

12. Studnia balami ocembrowania.

13. Podwórze (dziedziniec) w pośrodku powyższych zabudowań, obszerny, nie brukowany, z bramą drewnianą.

14. Budynek w ogrodzie z drzewa w węgieł zbudowany, pod gontem.

15. Kloaka z desek pod gontem.

16. Domek z drzewa pod gontem, o jednym kominie i oknie.

17. Studzienka balami cembrowana, nad którą daszek.

18. Przed dworem ad 1 jest dość obszerny dziedziniec niebrukowany, sztachetami obwiedziony, z bramą wjezdną i sztachetami przy niej żelaznemi.

19. Ogród podzielony na trzy części: owocowy, warzywny i inspektowy.

20. Jezior mało zarybionych dwa.

21. Chałupa z drzewa na podmurowaniu, pod słomą.

22. Sernik z drzewa pod gontem.

23. Chałupa czworak z drzewa na podmurowaniu, o jednym kominie murowanym, słomą kryta.

24. Chałupa czworak z drzewa pod słomą, na podmurowaniu.

25. Karczma z drzewa pod gontem, o jednym kominie murowanym.

26. Kuźnia z drzewa o jednym kominie murowanym nad dach z desek.

Obszerniejsze opisanie powyżej zajętych dóbr ziemskich, znajduje się w akcie zajęcia, u sprzedażą dyrygującego Teodora Łąckiego, Obrońcy przy Senacie, w Warszawie pod Nr. 1775 zamieszkałego, zaś zbiór objaśnień i warunki sprzedaży w Kancelarji Trybunału tutejszego w Wydziale I-ym złożone, przejrzane być mogą.

Zajęcie w kopjach doręczone:

1. Wójtowi gminy Zabrodzie, do której to gminy dobra ziemskie Wólka Słupska należy Janowi Szuster, we wsi Kicinach urzędującemu i zamieszkałemu, na ręce Tomasza Dąbrowskiego Pisarza gminnego, do tego upoważnionego

2. Aleksandrowi Kowalskiemu, Pisarzowi Sądu Pokoju w Radyminie, tamże zamieszkałemu i urzędującemu, do rąk własnych samemu.

Obudwom dnia 23 Grudnia 1867 (4 Stycznia 1868) r.

Wniesione do księgi wieczystej dóbr Wólka Słupska, w Okręgu Stanisławowskim, dnia 26 Grudnia (7 Stycznia) 1867/8 roku, a w dniu dzisiejszym do księgi zaaresztowań w kancelarji Trybunału tutejszego na ten cel utrzymywanej, wpisane zostało.

Pierwsza publikacja zbioru objaśnień i warunków sprzedaży odbędzie się na audjencji jawnej Trybunału Cywilnego w Warszawie w Wydziale I. w miejscu zwykłych posiedzeń przy ulicy Długiej pod Nr. 549 o godzinie 10 ej z rana dnia 23 Lutego (6 Marca) 1868 roku.

Sprzedażą dyrygować będzie Teodor Łącki, Obrońca przy Warszawskich Departamentach Rządzącego Senatu, którego zamieszkanie jest wyżej wskazane.

Warszawa, d. 9 (21) Stycznia 1868 r.
Radca Dworu, Zgórski.

Wywieszono na tablicy w sali ustępowej Trybunału Cywilnego w Warszawie.

Warszawa d. 9 (21) Stycznia 1868 r.
Radca Dworu, Zgórski.

Po odbyciu w dniach 23 Lutego (6 Marca), 8 (20) Marca i 22 Marca (3 Kwietnia) 1868 r. trzech publikacji zbioru objaśnień i warunków sprzedaży dóbr ziemskich Wólka Słupska z przyległościami, dawniej w Powiecie Stanisławowskim obecnie Radymińskim, Gubernji Warszawskiej, położonych, Trybunał wyrokiem daty 22 Marca (3 Kwietnia) 1868 roku zapadłym, wyznaczył termin do przygotowawczego przysądzenia rzeczonych dóbr na dzień 18 (30) Kwietnia 1868 r. godzinę 10 rano, który się odbędzie w miejscu zwykłych posiedzeń Trybunału Cywilnego w Warszawie, w Wydziale I, pod Nr. 549 przy ulicy Długiej.

Licytacja w terminie przygotowawczego przysądzenia zacznie się od sumy rs 10,000, jako szacunku przez popierającą sprzedaż podanego, zaś w terminie ostatecznym od ⅔ części szacunku przez biegłych w taksie sądowej wynaleźć się mianego.

Warszawa d. 25 Marca (6 Kwienia) 1868 r.
Pisarz Trybunału,
Radca Dworu, Zgórski.

W terminie po wyższym dobra ziemskie Wólka Słupska przysądzone zostały przygotowczo Teodorowi Łąckiemu, Obrońcy przy Senacie, za sumę rs. 10,000 i Trybunał wyrokiem daty 19 Kwietnia (1 Maja) 1868 r. zapadłym, wyznaczył termin do ostatecznego przysądzenia rzeczonych dóbr na dzień 18 (30) Czerwca 1868 r. godzinę 10 rano, lecz takowy z powodu zaszłych sporów nie przyszedł do skutku, przeto Trybunał wyrokiem ilacyjnym daty 19 Czerwca (1 Lipca) 1868 r. zapadłym wyznaczył nowy termin do ostatecznego przysądzenia rzeczonych dóbr Wólka Słupska na dzień 11 (23) Lipca 1868 r. godzinę 10 rano, który się odbędzie w miejscu zwykłych posiedzeń Trybunału Cywilnego w Warszawie w wydziale I, pod Nr. 549 przy ulicy Długiej.

Licytacja zacznie się od sumy rs. 15,358 kop. 73⅓ jako ⅔ części szacunku przez biegłych w taksie sądowej wynalezionego.

Warszawa d. 19 Czerwca (1 Lipca) 1868 r.
Pisarz Trybunału,
Radca Dworu, Zgórski.

N. D. 3909. *Pisarz Trybunału Cywilnego Gubernji Radomskiej w Radomiu.*

Stosownie do art. 682 K. P. S. podaje do powszechnej wiadomości, iż z mocy aktów urzędowych na d. 21 Lutego (5 Marca) 1862 r. przed Michałem Przychodzkim i w d. 6 (18) Lutego 1865 r. przed Felicjanem Tirpitz Rejentami w Radomiu zdziałanych, na żądanie Henryka Lewittosex doktora medycyny, w m. Warszawie pod Nr. 468/9 zamieszkałego, a zamieszkanie prawne obrane do tej egzekucji w mieszkaniu Ignacego Stankowskiego Patrona przy Trybunale Cywilnym w Radomiu mającego, w poszukiwaniu sumy rs. 13,800 z procentami 5% od d. 19 Czerwca (1 Lipca) 1866 r. liczącym się, i kosztami egzekucji, zajęte zostały w d. 27, 28, 29 i 30 Września, (9, 10, 11 i 12 Października) i 1 (13) Października 1866 r. na sprzedaż w drodze przymusowego wywłaszczenia dobra:

ŻAKOWICE,

z przyległościami i przynależytościami, w gminie Kowala Stempocina, okręgu i gubernji Radomskiej położone, prawem własności do Edwarda Brzozowskiego należące i w posiadaniu jego zostające.

Dobra te odległe od miasta guberajalnego Radomia wiorst 4, od miasta Szydłowca wiorst 25 i od miasta Wierzbicy wiorst 17; składające się: a) z folwarku Żakowice obejmującego dwór i oficynę z cegły murowane, chlewiki i kurniki, kloakę, spichlerz, stajnię, holendernię, trzy stodoły, szopę, dzwonek na słupie, studnię drzewem cembrowaną, kuźnię z narzędziami dworskiemi młotem i kowadłem, w której mieszka kowal Wiesiakowski Wincenty przez dwór płatny, dom obok drogi zajmowany przez Jana Durasiewicza i Antoniego Miłkowskiego, którzy z mieszkania odrabiają dworowi dzień jeden w tygodniu i mają dane po 50 prętów ziemi pod kartofle, prócz tego Rozalja Tokarska z mieszkania w tym domu płaci czynszu po rs. 9 rocznie, dom i za nim trzy chlewy, zajmowany przez Mośka Rozenzwejg pachciarza, który mleko bierze od krów dworskich na garnce, karczmę przy drodze do Trablic budynek murowany i przy nim stajnię zajmowany przez czeladź dworską, tudzież przez Stanisława Tkaczyka i Andrzeja Andruczyka, którzy po rs. 9 rocznie płacą czynszu, karczmę drugą przy drodze do Jeżowej Woli obiedwie dzierżawione przez Jakóba Gajgier, przy karczmie tej dwie obory i stodółka, wiatrak o jednym ganku i dwóch kamieniach, dzierżawiony przez Marcina Hebdzińskiego. Zabudowania folwarczne ogrodzone płotem z żerdzi dartych, dziedziniec morgę 1, gumno morgę 1 prętów 66, ogród owocowy i warzywny mórg 5 prętów 17, ogród dziki morgę 1 prętów 278, ogród zwany czynszownika mórg 6 prętów 159. Grunta orne mianowicie: niwę mórg 120 prętów 154, niwę mórg 38 prętów 125, niwę mórg 23, prętów 94, niwę mórg 37 prętów 150, niwę mórg 13, niwę mórg 7 prętów 231, niwę Kamierową Wolą zwaną mórg 29 prętów 186, niwę mórg 93 prętów 20, niwę mórg 114 prętów 79. Łąk mórg 110 prętów 94, zarośli mórg 64 prętow 174, pastwisk mórg 81 i prętów 193. Las Bałtów zwany mórg 37 prętów 228, trzy sadzawki prętów 296, dwie rzeczki jednę prętów 290, drugą Mleczną zwaną prętów 200, nieużytków mórg 8 prętów 249 rozległości mających. Inwentarz żywy: koni fornalskich 14, wołów roboczych 7 krów 8. Inwentarz martwy: wozów szybowanych 6, pługów z grządzielami 5, i kołkami 6, bron z żelaznemi zębami 8, drewnianych 4, chomont rzemiennych 8, płóciennych 4, szlej parcianych 2, ćwierć drewniana okuta, drabin 10, desek do gnoju 10, jarzem 4, młynek i maszyna młocarnia bez wiałni. b) z folwarku Młodzianów, obejmującego: dwór, dom z oborką i

stodołą dzierżawiony przez Borucha Silberberg karczmę i po za nią stajnię w połowie zajmowaną przez propinatora Stanisława Mirkowskiego a w połowie dzierżawioną przez Jana Streich i Abrahama Kurtz, dom z dwoma stajniami i wozownią, oraz podwórkiem oparkanionem, od karczmy płotem z żerdzi oddzielony, dzierżawiony przez Haskla Silberberg i przez tegoż, oraz jego poddzierżawców Chaima Leiman, Szlamę Friedman i Herszka Wierzbickiego zajmowany, studnię drzewem cembrowaną, grunta orne, mianowicie: niwę mórg 64, prętów 23, i niwę drugą mórg 15 prętów 236, ogród morgę 1 prętów 92, nieużytków i pod drogami mórg 6 prętów 36.

Na obudwu folwarkach wysiewy: oziminy korcy 180, jarzyny korcy 135, siana zbiera się wozów 150. Gotowe dotychczasowe intraty z propinacji, z paktu, z wiatraka oraz z dzierżawy domów i pojedyńczych mieszkań, wynoszą w ogóle rs. 739.

Bliższe szczegóły co do opisu i stanu dóbr znajdują się w protokóle zajęcia i tudzież w zbiorze objaśnień i warunków sprzedaży, które u Ignacego Stankowskiego Patrona sprzedaż popierającego i Kancelarji Pisarza Trybunału Cywilnego w Radomiu przejrzane być mogą.

Akt zajęcia doręczony został w kopjach d. 2 (14) Stycznia r. b. Pawłowi Kozłowskiemu, Pisarzowi Sądu Pokoju okręgu Radomskiego i w tymże dniu Stanisławowi Lück, wójtowi gminy Kowały Stempocina, d. 9 (21) Stycznia r. b. wniesiony do księgi wieczystej wywłaszczonych dóbr, a dnia 23 Stycznia (4 Lutego) t. r. wpisany do księgi zajęć Kancelarji Pisarza Trybunału Cywilnego w Radomiu utrzymywanej.

Pierwsze ogłoszenie warunków sprzedaży nastąpi na audjencji publicznej w miejscu zwykłych posiedzeń Trybunału Cywilnego gubernji Radomskiej w Radomiu d. 1 (13) Marca r. b. o godzinie 10 z rana a dwa następne stosownie do art. 702 K. P. S. co dwa tygodnie.

Radom d. 24 Stycz. (5 Lutego) 1867 r.

Szczuka.

Wywieszono na tablicy w sali posiedzeń Trybunału Cywilnego w Radomiu, dnia jak wyżej.

Szczuka.

Po trzykrotnem ogłoszeniu warunków sprzedaży w terminach prawem oznaczonych, przygotowawcze przysądzenie odbędzie się na posiedzeniu Trybunału Cywilnego w Radomiu, d. 27 Kwietnia (9 Maja) r. b o godzinie 10 z rana. Licytacja wywołaną zostanie od szacunku rs. 22,200, a gdyby tego nikt nie ofiarował w tymże samym terminie od zniżonego o $^1/_3$ część szacunku czyli od rs. 14,800

Radom d. 29 Marca (10 Kwietnia) 1867 r.

Szczuka.

W terminie przygotowawczego przysądzenia wniesione zostały ze strony Edwarda Brzozowskiego, w drodze akcji incidentalnej zarzuty o nieważność całego postępowania subhastacyjnego ewentualnie nakazanie oszacowania dóbr Żakowice z przyległościami. Trybunał Cywilny, w Radomiu wyrokiem ocznie w tymże d. 27 Kwietnia (9 Maja) 1867 r. wydanym, żądania Brzozowskiego oddalił, odbycie przygotowawczego przysądzenia postanowił, dobra Żakowice z przyległościami Henrykowi Levittoux tymczasowo za sumę rs. 14,800 przysądził i termin do stanowczej sprzedaży na d. 13 (25) Czerwca 1867 r. wyznaczył.

Na skutek założonej przez Edwarda Brzozowskiego apelacji, Sąd Apelacyjny Królestwa wyrokiem na dniu 6 (18) Czerwca 1867 r. wydanym, zaskarżony wyrok Trybunału w tem jedynie zmienił, iż oszacowania dóbr Żakowice z przyległościami dopuścił, a Rządzący Senat wyrokiem daty 20 Września (2 Października) 1867 r. oszacowanie to kosztem Edwarda Brzozowskiego rozporządził i do dopełnienia onego termin miesięczny od doręczenia wyroku pod prekluzją zakreślił.

Po dopełnieniu w dniu 20 Listopada (2 Grudnia) 1867 r. oszacowania Henryk Lewitoux zastrzegając skargę o uchylenie onego, zyskał na dniu 19 (31) Marca r. b. wyrok, termin do odbycia stanowczego dóbr Żakowice z przyległościami przysądzenia na dzień 2 (14) Maja r. b. godzinę 10 z rana wyznaczający. W tym więc terminie licytacja od szacunku oszacowaniem na rs. 48,947 ustanowionego, a gdyby tego nikt nieofiarował od szacunku o $^1/_3$ część zniżonego czyli od sumy rs. 32,631 kop. $33^1/_3$ zostanie wywołaną.

Radom d. 19 (31) Marca 1868 r.

Szczuka.

Termin ten spełzł dla zaszłych ze strony Edwarda Brzozowskiego sporów co do zarzuconej nieważności formalności stanowczą sprzedaż uprzedzających, które wyrokami Trybunału Cywilnego w Radomiu z dnia 18 (30) Kwietnia r. b. i Sądu Apelacyjnego Królestwa daty 14 (26) Maja t. r. zostały oddalone i wyrokiem Trybunału Cywilnego w Radomiu daty 11 (23) Czerwca r. b. nowy termin do stanowczej sprzedaży na dzień 25 Lipca (6 Sierpnia) r. b. godzinę 10 z rana wyznaczony.

Radom d. 11 (23) Czerwca 1868 r.

Szczuka.

N. D. 3928. *Pisarz Trybunału Cywilnego w Płocku.*

Wiadomo czyni, iż na żądanie Michaliny z Czerwińskich Dąbrowskiej po Błażeju Dąbrowskim pozostałej wdowy, sukcesorki Łukasza i Pauliny z Czerwińskich małżonków Goreckich, z własnych funduszów utrzymujących się, w mieście Pułtusku zamieszkałej, a zamieszkanie prawne do tego interesu u Juljana Mejer Patrona w Płocku zamieszkałego, obrane mającej, w egzekucji Sądowej przeciwko Henrykowi Boguckiemu właścicielowi dóbr, z miejsca pobytu i zamieszkania niewiadomego rozwiniętej, Teofil Saski Komornik przy Trybunale tutejszym, aktem w dniu 1 (13) Lutego 1867 r. rozpoczętym, a dnia 4 (16) Lutego t. r. ukończonym, zajął na sprzedaż w drodze przymuszonego wywłaszczenia dobra czyli części ziemskie na wsiach: Wysoce Stara-Wieś, Wysoce Hojny i Wysoce Bartose w okręgu Ostrołęckim położone, a wyłączną dziedziczną tegoż Henryka Boguckiego będące, których szczegółowy opis jest następujący:

Dobra zajęte leżą w gminie i parafji Wąsewo, oprócz części ziemskiej Bartose, która należy do gminy Czerwin. Są odległe od miast: Ostrowi wiorst 14, Ostrołęki wiorst 28, Pułtuska wiorst 49, Łomży wiorst 35, Płocka wiorst 140, Warszawy wiorst 98.

Są w dzierżawnem posiadaniu Ludwika Puchalskiego, lecz na jakich warunkach, za jaką cenę, na jak długi czas, kiedy i przez kogo wydzierżawione zostały, Komornik na gruncie nie mógł powziąć wiadomości. Dobra Wysoce-Starawieś i Wysoce-Chojny, graniczą na wschód z wsią Gorzałowem, na zachód z wsiami Mokry-Las i Wąsewo, na północ z wsiami Bartosy i Gocły, na południe z wsią Wąsewo. Część zaś ziemska na wsi Wysoce-Bartose położona, graniczy: na wschód z paśnikiem wspólnym przy Gocłach, na zachód z wsią Chrośnice, na południe z wsią Bartose, na północ z paśnikiem wspólnym wsiom Wysoce, Skarzyno i Bartose.

Opis budowli:

A. Budowle dworskie we wsi Wysoce Stara-Wieś: 1. Dwór czyli dom mieszkalny z drzewa w węgieł gontami kryty, z takąż wystawką i z kominem murowanym. Przy stronie wschodniej tego dworu jest sień, dranicami kryta, łącząca dwór z kuchnią z drzewa w węgieł, również dranicami krytą i z kominem murowanym. 2. Kurnik bez ścian na czterech słupach. 3. Sklep czyli lamus z kamieni polnych wystawiony, dranicami pokryty. 4. Stodoła z drzewa w słupy słomą kryta, w tej stodole znajdują się młocarnia o sile 4 koni i sieczkarnia o dwóch kosach, przy stodole zaś jest szopa na słupach słomą kryta, w części bez ścian, w części mająca ściany z chrustu, nad manieżem wystawiona, są także dwa brogi każdy na 4 słupach, słomą kryte, niemniej dwa chlewki z drzewa również słomą pokryte. 5. Szopa, wozownia i stajnia z drzewa w łątki wystawione, słomą kryte, w których są żłoby i drabie. 6. Chlewy z drzewa słomą kryte. 7. Spichrz z wystawką na górze drewniany, słomą kryty i kloaka bez dachu. 8. Sklep czyli parsk drzewem wykładany, ziemią kryty. 9. Studnia cembrowana z żurawiem, kubłem i kulką. Przy budowlach tych jest drzew topolowych dziesięć.

Lit. B. Budowle wiejskie do dworu należące: 10. Chałupa z drzewa w słupy deskami kryta, z kominem murowanym i z kominem kowalskim w sieni będącym. 11. Chlewek z drzewa słomą kryty, te dwa budynki dzierżawi Tomasz Modzelewski od Puchalskiego na rok jeden, za opłatą tylko podatków, a do tego ma jeszcze ogrod. 12. Piec zduński kosztem Modzelewskiego wystawiony. 13. Karczma z drzewa w węgieł deskami kryta, z kominem murowanym, zamieszkała bezpłatnie przez Bogdanowicza ekonoma i Marjannę Zadrożną.

C. Budowle wiejskie w części do dworu a w części do uwłaszczonych włościan należące:

a) We wsi Wysoce-Starawieś: 1. Chałupa z drzewa w węgieł słomą kryta, z kominem murowanym, w tej mieszkają: Józef Jaskółka, Stanisław Kowalczyk i Adam Jaworski uwłaszczeni. 2. Takaż druga chałupa w której mieszkają: Jan Szabłowski i Bonifacy Budniak uwłaszczeni. 3. Trzy stodoły i trzy chlewki drewniane słomą kryte, należące do Józefa Jaskółki, Kowalczyka, Szabłowskiego i Budniaka. 4. Chałupa z drzewa w węgieł deskami kryta z kominem murowanym, w niej mieszkają: Józef Podbielski, Franciszek Dylewski, Mateusz Kowalewski uwłaszczeni i Wolf Ickowicz Piętka pachciarz, który ma mieszkanie bezpłatne. 5. Chlewy z drzewa w słupy słomą kryte, z których jeden należy do trzech powyższych uwłaszczonych, a z drugiego użytkuje Wolf Piętka.

b) We wsi Wysoce-Chojny: 6. Chałupa z gankiem niewykończona, budująca się przez Jana Pazik uwłaszczonego. 7. Chałupa także niewykończona, którą stawia Mikołaj Dziełak na gruncie Jakóba Rzewnickiego uwłaszczonego. 8. Chałupa z drzewa w węgieł słomą kryta, w której mieszka Antoni Szuba uwłaszczony. 9. Stodoła w słupy słomą kryta. 10. Takiż chlew do Antoniego Szuby należący. 11. Chałupa z drzewa w węgieł słomą kryta, z kominem sztangowym, mieszka w niej Jakób Rzewnicki uwłaszczony. 12. Stodoła z drzewa słomą kryta. 13. Takiż chlew do Rzewnieckiego należące. 14. Stodoła z drzewa należąca do Jana Pazik, a wystawiona na gruncie Rzewnickiego. 15. Bróg na czterech słupach słomą kryty do Rzewnickiego należący. 16. Studnia ocembrowana z żurawiem i kulką. 17. Chałupa z drzewa w słupy słomą kryta, z kominem murowanym i chlew pod jednym dachem, zamieszkała przez Antoniego Płachcic. 18. Stodoła z drzewa słomą kryta. 19. Bróg na czterech słupach z dachem słomianym, do pachciarza należący. 20. Płoty z żerdzi, chrustu i tarcic, będące przy zabudowaniach i ogrodach.

Opis gruntów.

Gospodarstwo rolne w zajętych dobrach jest trzypolowe, a przybliżona rozległość składających dobra te gruntów klasy II i III jest: 1. w polach dworskich mórg 181 pr. 118, 2. w polach włościańskich mórg 88 pr. 250, 3. w ogrodach dworskich mórg 6 pr. 100, 4. w ogrodach włościańskich mórg 5 pr. 160, 5. w łąkach dworskich mórg 7 pr. 24, 6. w łąkach włościańskich mórg 9 pr. 10, 7. w borach i zaroślach mórg 69 pr. 100, 8. w nieużytkach mórg 20 pr. 100, razem około mórg 387 pr. 262, czyli włók 12 mórg 27 pr. 262.

We wsi Wysoce-Starawieś są cztery ogrody warzywne; bory zaś leżące pod granicą Wąsewa i Trynos są sosnowe z drągów i kołków, oraz zarosła z jałowca, choiny i brzeziny. W boru sosnowym jest około 10 barci, z których 5 z pszczołami. Włościanie uwłaszczeni których nazwiska powyżej już wymieniono, posiadają w różnych miejscach swe grunta, co bliżej objaśnia akt zajęcia, mogący być przejrzanym u Juljana Mejer Patrona sprzedaż tę prowadzącego i u Pisarza Trybunału. Nadmienia się, iż uwłaszczeni mają wolny opał ze zbieranny w lasach, oraz że wynagrodzenie za zajęte dla włościan grunta nie jest jeszcze przyznane. Inwentarzy żywych i martwych do Henryka Boguckiego należących nie ma żadnych, a podatki z zajętych dóbr wynoszą rocznie rs. 154 kop. $43^1/_2$.

Akt zajęcia doręczonym został Piotrowi Żółkowskiemu Wójtowi gminy Wąsewo, Teodorowi Gajsner Naczelnikowi powiatu Ostrowskiego, Ignacemu Zaboklickiemu Wójtowi gminy Czerwin, Aleksandrowi Kotikow Naczelnikowi powiatu Ostrołęckiego i Józefowi Karpińskiemu Pisarzowi Sądu Pokoju w Ostrołęce, przez Józefa Dziankowskiego Woźnego w d. 3 (15) i 5 (17) Czerwca 1867 r.

Wniesienie tego aktu do księgi wieczystej dóbr Wysoce z przyległościami w dniu 8 (20) Lutego r. b., a wpisanie do księgi zaaresztowań w Trybunale tutejszym utrzymywanej, w dniu dzisiejszym nastąpiło.

Pierwsze ogłoszenie warunków odbędzie się na audjencji Trybunału tutejszego w dniu 18 (30) Maja 1868 r. o godzinie 10 z rana, poczem co dwa tygodnie po sobie idące, druga i trzecia publikacja warunków nastąpi.

Wyciąg tego obwieszczenia wywieszono w dniu dzisiejszym na tablicy w sali ustępowej Trybunału, a drugi egzemplarz wydano Juljanowi Mejer Patronowi.

Płock d. 22 Lutego (5 Marca) 1868 r.

Michał Betley.

Po odbyciu w dniu dzisiejszym trzeciej publikacji warunków, termin do przygotowawczego przysądzenia opisanych dóbr oznaczonym został na dzień 2 (14) Sierpnia r. b. godzinę 10 z rana, w którym licytacja zacznie się od sumy rs. 3,000. Wywieszono na tablicy w sali ustępowej Trybunału.

Płock d. 15 (27) Czerwca 1868 r.

Michał Betlej.

N. D. 3925. *Pisarz Trybunału Cywilnego w Lublinie.*

W zastosowaniu się do Art. 632 K. P. S. wiadomo czyni, iż na żądanie Stanisława Węglińskiego obywatela w Lublinie zamieszkałego, zamieszkanie zaś prawne u Emiljana Bóbr Patrona Trybunału w Lublinie pod Nr. 11 obrane mającego, w poszukiwaniu sumy rsr. 3,390, z procentem 5% od dnia 12 (24) Czerwca 1867 r. zaległym i kosztami od Władysławy z Estków Załuskiej, Maurycego Załuskiego małżonki, właścicielki dóbr Sniatycze, w dobrach Trzeszczany Powiecie Hrubieszowskim zamieszkałej, protokółem Komornika Sądowego Antoniego Grochowskiego w dniach: 27 Lutego (10 Marca), 28 Lutego (11 Marca), 29 Lutego (12 Marca) 1 (13) i 2 (14) Marca 1868 r. dopełnionem zostało zajęcie dóbr ziemskich Sniatycze z przyległościami. Dobra te składające się z folwarków Sniatycze i Antonówka, położone są w gminie Komarów Powiecie Tomaszowskim Gubernji Lubelskiej, w jurisdykcji Sądu Pokoju w Tomaszowie. Odległe od Lublina o mil 14, od Łaszczowa o mil 3, od Tomaszowa mil 4, od Tyszowców mil 2, od Komarowa mila 1. Prawem własności należą do Władysławy z Estków Załuskiej, Maurycego Załuskiego małżonki, zostają w posiadaniu Józefa Stefanowicza, który twierdzi, że dobra te dzierżawi za umową ustną z właścicielką zawartą.

Dobra Sniatycze z folwarkiem Antonówka, obejmuję ogółem przestrzeni mórg 4913, w czem mieści się: w gruntach ornych mórg 2075, w ogrodach mórg 53, w łąkach mórg 920, w pastwiskach mórg 600, w lasach mórg 1250, pod zabudowaniami mórg 9, w wodach mórg 2, pod drogami mórg 4. Gleba borowina w częściach grunt iłowaty.

Na folwarku Sniatycze są następujące zabudowania:

1. dwór z drzewa pod słomą; 2. Kuchnia obok dworu z drzewa pod słomą; 3. chlewiki; 4. dwa czworaki; 5. ośmiorak z drzewa pod słomą; 6. kuźnia z drzewa; 7. gorzelnia na podmurowaniu z drzewa pod słomą z aparatem gorzelnianym; 8 wołownia z drzewa pod słomą; 9 gumno chruściane; 10. takaż szopa i obora; 11. stodoła z drzewa pod słomą; 12. stajnia; 13. obora w słupy; 14. obora z chrustu pleciona; 15. owczarnia i szopa w słupy z chrustu pod słomą; 16. karczma z drzewa pod słomą; 17. kuźnia przy karczmie z drzewa; 18. dwa młyny wodne małe z drzewa pod słomą; 19. chałupa dla młynarza; 20. obórka z chrustu; 21. karczma do zajazdu z drzewa, a przy niej studnia; 22. obórka, stajenka i szopa z chrustu pod słomą.

Na folwarku Antonówka:

1. dom mieszkalny z drzewa w słupy słomą kryty; 2. ośmiorak i chałupa dla czeladzi z drzewa pod słomą; 3. chlewiki; 4. owczarnie; 5. stajnia; 6. stodoła i spichlerz, wszystko z drzewa pod słomą. Wraz z dobrami sprzedają się inwentarze żywe i martwe, w akcie zajęcia wyszczególnione. Grunta włościańskie sprzedaży nie ulegają.

Obszerniejsze opisanie dóbr, znajduje się u Emiljana Bóbr Patrona Trybunału Cywilnego w Lublinie, zaś zbiór objaśnień i warunki licytacyjne, w Kancelarji Pisarza Trybunału w Lublinie przejrzane być mogą.

Zajęcie w kopjach doręczone:

1. Kazimierzowi Wiśniewskiemu Wójtowi Gminy Komarów dnia 27 Marca (8 Kwietnia) 1868 r.

2. Andrzejowi Ereth, Pisarzowi Sądu Pokoju w Tomaszowie dnia 27 Marca (8 Kwietnia) 1868 r

3. Wniesiono do księgi hypotecznej dóbr Sniatycze dnia 12 (24) Kwietnia 1868 r. a 4. W dniu 13 (25) Kwietnia t. r do księgi zaaresztowań na ten cel w Kancelarji Trybunału Cywilnego w Lublinie utrzymywanej, wpisane zostało.

Pierwsza publikacja zbioru objaśnień i warunków licytacyjnych, odbędzie się na publicznej audjencji Trybunału Cywilnego w Lublinie dnia 18 (30) Maja 1868 r. o godzinie 10 rano w miejscu zwykłych posiedzeń.

Sprzedażą dyrygować będzie Emiljan Bóbr Patron, którego zamieszkanie jest wyżej wskazane.

Lublin dnia 13 (25) Kwietnia 1868 roku.

Barahwic.

Wywieszono na tablicy w sali ustępowej Trybunału w Lublinie dnia 13 (25) Kwietnia 1868 r.

Barchwic.

Po odbyciu trzech publikacji i zbioru objaśnień, przygotowawcze przysądzenie odbędzie się w dniu 3 (15) Lipca 1868 r. o godzinie 10 rano w miejscu zwykłych posiedzeń Trybunału Cywilnego w Lublinie.

Licytacja rozpocznie się od sumy rsr. 48,.03 kop. 33, jako $^2/_3$ części szacunku hypotecznego pomniejszonego, przyznanem na te dobra wynagrodzeniem likwidacyjnem.

Lublin dnia 15 (27) Czerwca 1868 roku.

Emiljan Bóbr Patron Trybunału.

N. D. 3881. *Rejent przy Sądzie Pokoju w Brezinie.*

Podaje do wiadomości, iż w skutek żądania opieki nieletnich Sukcesorów, oraz upoważnienia JW. Prezesa Trybunału Cywilnego w Warszawie z dnia 3 (15) Czerwca r. b. Nr. 6974, odbywać będą na gruncie w folwarku Ziewanice do dóbr Główno należącym, w gminie Bratoszewice Powiecie Brezińskim, poczynając z dnia 25 Czerwca (7 Lipca) r. b. każdodziennie z wyjątkiem świąt) od godziny 10 z rana, sprzedaż przez publiczną głośną in plus licytację: ruchomości spadkowych po ś. p. Czesławie Pieniążku b. dzierżawcy pozostałych, a inwentarzem przezemnie w dniu 27 Listopada (9 Grudnia) r. z. zakończonym objętych, mianowicie: biblioteki złożonej z przeszło 150 dzieł przeważnie naukowych, posługujących do użytku Inżynierów, Jeometrów, Budowniczych i Gospodarzy; narzędzi i instrumentów mierniczych, mebli i sprzętów domowych, garderoby, bielizny, pościeli, kredensu, naczyń kuchennych i spiżarnianych, inwentarzy żywych i martwych, machin i narzędzi rolniczych, porządków gospodarskich, sreber stołowych i wielu innych rzeczy; mający przeto chęć nabycia którego z powyższych przedmiotów, zechce być tej czynności obecnym, a tam po zalicytowaniu i zapłaceniu gotówką postąpionego szacunku, przedmiot kupony, natychmiast nabywcy wydanym będzie.

Breziny d. 14 (26) Czerwca 1868 r.

Feliks Puliński.

ZAPOZWY EDYKTALNE.

N. D. 3361. *Судъ Исправительной Полиціи I. Отдѣленія въ Варшавѣ.*

Вызываетъ симъ Томаша Романовскаго шляпничьяго подмастира, подъ N. 2602/3 проживающаго, теперь же неизвѣстнаго, по мѣсту пребыванія, чтобы въ продолженіи

30 дней явился въ здѣшній или ближайшій Судъ своего мѣсто пребыванія.

Г. Варшава, дня 23 Мая (4 Іюня) 1868 г.
Предсѣдательствующій Судья,
Жизневскій.

* * *

Zapozywa Tomasza Romanowskiego, czeladnika kapeluśniczego, który ostatnio mieszkał pod Nr. 2602/3 a teraz z pobytu wiadomy nie jest, aby w ciągu dni 30 stawił się w Sądzie tutejszym, lub najbliższym swego pobytu.

Warszawa, d. 23 Maja (4 Czerwca) 1868 r.
Sędzia Prezydujący, Żyzniewski.

N. D. 3276. *Судъ Исправительной Полиціи I. Отдѣленія въ Варшавѣ.*

Вызываетъ симъ Никифора Торганевичъ, лѣтъ 22 отъ роду, вѣроисповѣданія православнаго, полицейскаго стражника 1-ой части, проживавшаго въ домѣ подъ N. 634b теперь-же находящагося въ г. Кіевъ, чтобы въ продолженіи 30 дней явился въ Судъ въ противномъ случаѣ, поступлено съ нимъ будетъ по закону.

Г. Варшава 18 (30) дня Мая 1868 г.
Предсѣдательствующій Судья,
Жизневскій.

* * *

Zapozywa Nikifora Targaniewicza, lat 22, wyznania prawosławnego, b. strażnika policyjnego cyrkułu 1, ostatnio pod Nr. 634b. zamieszkałego, obecnie w mieście Kijowie przebywać mającego, aby w ciągu dni 30 od daty niniejszego do Sądu przybył, w przeciwnym bowiem razie, według przepisów prawa będzie postąpione.

Warszawa d. 18 (30) Maja 1868 r.
Sędzia Prezydujący, Żyzniewski.

N. D. 3237. *Судъ Исправительной Полиціи II. Отдѣленія въ Варшавѣ.*

Призываетъ Павла Бартуза кузнеца 40 лѣтъ отъ роду, католическаго вѣроисповѣданія, жителя деревни Рута, Минскаго Уѣзда, нынѣ по мѣсто пребыванію неизвѣстнаго чтобы въ теченіи 30 двей, явился въ здѣшній Судъ по собственному дѣлу, въ противномъ случаѣ приняты будутъ противъ него болѣе строгіе мѣры.

Г. Варшава дня 17 (29) Мая 1868 г.
Предсѣдательствующій Судья,
Мочидловскій.

* * *

Wzywa Pawła Bartuza, kowala, lat 40, katolika, ostatnio we wsi Ruda, okręgu Mińskim zamieszkałego, obecnie z pobytu niewiadomego, aby w ciągu dni 30 stawił się w Sądzie tutejszym w sprawie własnej, w przeciwnym bowiem razie postąpiono będzie z nim podług prawa.

Warszawa d. 17 (29) Maja 1868 r.
Sędzia Prezydujący, Moczydłowski.

N. D. 3587. *Судъ Исправительной Полиціи I. Отдѣленія въ Варшавѣ.*

Марта 18 (30, дня с. г. отъ подозрительныхъ лицъ, отобраны разныя вещи а именно серая шинель, мундиръ черный унтеръ-офицерскій, мундиръ полицейскій, двѣ пары штановъ, китель, лѣтніе штаны, прослинь двѣ, три пари подштанниковъ, двѣ сицовые рубашки, одинъ башликъ, одна суконная желетка, двѣ пары сапогъ съ короткими глиницами, одна пара сапогъ съ длинными, одинъ утеральникъ, холщевая рубаха, шарфъ одинъ, два носовые платка, черный платокъ одинъ, два медали: Севаст польской и за метежъ Царства Поль., фотографія двохъ солдатовъ, кольцо съ синомъ очкомъ, церковная книжка, партикулярная печать, двѣ шапки, двѣ пары эполетъ, воротникъ унтеръ-офицерскій, однѣ шпори въ депозитѣ мѣстн го Суда находящихся, которыя какъ видно по написамъ на мундирѣ и китемъ, а равно изъ найденной въ вещахъ описи принадлежатъ унтеръ-офицеру Кирилѣ Савченкову. Призываетъ симъ владѣльца упомянутыхъ вещей явиться въ Судъ въ продолженіе 30 дней отъ нынѣшняго объявленія для полученія оныхъ, ибо въ противномъ случаѣ съ вещами его поступлено будетъ по закону.

Варшава, Мая 27 (Іюня 8) дня 1868 г.
Предсѣдательствующій Судья,
Жизневскій.

* * *

W dniu 18 (30) Marca r. b. od osób podejrzanych odebrane zostały rozmaite rzeczy obecnie w depozycie Sądu tutejszego znajdujące się, a mianowicie: płaszcz czarny, mundur czarny podoficerski, mundur policyjny, dwie pary spodni, kitel, spodnie letnie, dwa prześcieradła, trzy pary gaci, dwie koszule perkalowe, baszłyk, kamizelka sukienna, dwie pary butów z krótkiemi cholewami, para butów z długiemi cholewami, ręcznik, koszula płócienna, szarfa, dwie chustki do nosa, chustka czarna, dwa medale, fotografja dwóch żołnierzy, pierścionek z oczkiem niebieskim, książka kościelna, prywatna pieczątka, dwie czapki, dwie pary szlif, kołnierz podoficerski, para ostróg, które jak się okazuje z napisów na mundurze i kitla, jak również ze znalezionego w nich opisu mają należeć do podoficera Cyrylego Szawczynkowa, wzywa właściciela rzeczonych rzeczy, aby w przeciągu dni 30 od daty niniejszego obwieszczenia, z dowodami własności usprawiedliwiającemi, stawił się w Sądzie tutejszym celem odebrania owych rzeczy, w razie bowiem przeciwnym postąpionem będzie wedle prawa.

Warszawa d. 27 Maja (8 Czerwca) 1868 r.
Sędzia Prezydujący, Żyzniewski.

N. D. 3420. *Судъ Исправительной Полиціи I. Отдѣленія въ Варшавѣ.*

11 (23) Апрѣля с. г. на улицѣ найденъ человѣкъ неизвѣстной фамиліи одѣтый старою капотою, кафтаномъ темно бронзоваго цвѣта, старымъ кожевымъ поясомъ, который везенный въ госпиталь на дорогѣ умеръ. Проситъ Судъ всѣ лица, которые могли бы пояснить о этой личности, прибыть съ этою цѣлью въ здѣшній Судъ или ближайшій своего мѣстопребыванія.

Варшава, 23 Мая (4 Іюня) 1868 года.
Предсѣдательствующій Судья,
Жизневскій.

* * *

W dniu 11 (23) Kwietnia r. b., znaleziony został na ulicy człowiek niewiadomy z nazwiska, ubrany w kapotę siwą starą, kaftan ciemno bronzowego koloru, stary skurzany pas. Wzywa przeto osoby mogące posiadać wiadomość o tej osobie, aby zechciały z takowemi zgłosić się do sądu tutejszego lub najbliższego swego pobytu.

Warszawa d. 23 Maja (4 Czerwca) 1868 r.
Sędzia Prezydujący, Żyzniewski.

N. D. 3385. *Петроковскій Судъ Исправительной Полиціи.*

Объявляетъ симъ, что 15 (27) Октября 1867 года на полѣ въ дер. Яновъ, гмины Скржинно, Велюнскаго уѣзда, найдено мертвое тѣло женщины, лѣтъ около 40, по происхожденію и фамиліи неизвѣстной, а потому предлагаетъ всякому, ктобы имѣлъ свѣдѣнія о происхожденіи и фамиліи упомянутой женщины заявилъ въ здѣшнемъ Судѣ.

Примѣты: Лѣтъ отъ роду около 40, росъ малый, волосы темно-русые, глаза голубые, лицо широкое, носъ и ротъ умѣренные, одѣта была въ кофту черную ваточную старую, юпку изъ грубаго холста, рубашка такая же, башмаки старые, на головѣ старый платокъ съ узоромъ въ точки.

Г. Петроковъ, 18 (30) Мая 1868 г.
Предсѣдательствующій Судья,
Колежскій Асесоръ, Хмеленскій.

* * *

Podaje do publicznej wiadomości, iż w d. 15 (27) Października 1867 r. pod wsią Janowem, gminie Skrzynno, Powiatu Wieluńskiego, znalezione zostało ciało nieżywej kobiety lat około 40 mieć mogącej, z imienia, nazwiska i pochodzenia niewiadomej, dla tego wzywa każdego ktoby posiadał wiadomości o pochodzeniu i nazwisku wspomnionej kobiety, aby udzielił wiadomość Sądowi tutejszemu lub najbliższemu.

Rysopis: lat około 40, wzrostu małego, włosy blond, oczy niebieskie, twarz szeroka, nos i usta mierne; ubrana była w kaftan czarny watowany stary, spódnicę z grubego płotna, koszulę takąż, trzewiki stare, na głowie miała starą chustkę na białem tle w kropki.

Petrokow dnia 18 (30) Maja 1868 roku.
Sędzia Prezydujący, Chmieleński.

N. D. 3386. *Судъ Простой Полиціи въ Велюнѣ.*

Симъ объявляетъ, что 21 Ноября мѣсяца 1867 г. въ мѣстечкѣ Лютутовѣ, была задержана еврейка, подозрительнаго поведенія, жительница м. Осякова, Байля Херхотъ, 18 лѣтъ отъ роду, при которой найдены сребряные часы съ золотою цѣпочкою, сильветкою съ надписію „mit Gott“ и съ золотою шилькою, въ видѣ коньскаго копыта здѣлянную, на верху которой подковка; на допросѣ вышеупомянутая еврейка показала, что часы съ цѣпкою она получила въ подаркѣ отъ неизвѣстнаго мужчины въ г. Ленчицѣ, а шпилька дана ей также незнакомымъ человѣкомъ на дорогѣ, около города Серадза. Вышеупомянутые вещи находяться на сохраненіи въ Судѣ Простой Полиціи въ г. Велюнѣ. Такъ какъ кажется, что эти вещи были украдены, то каждый, къ кому эти вещи принадлежали, можетъ обратиться съ просьбою о выдачѣ упомянутыхъ вещей, по предъявленіи полныхъ на это доказательствъ, въ продолженіи 30 дней, въ противномъ же случаѣ будетъ поступлено съ ними по закону.

Г. Велюнъ, Мая 14 (26) дня 1868 г.
Подсудокъ, Вильчекъ.

* * *

Podaje do wiadomości, że od Bajli Charchot lat 18 wieku liczącej, żydówki, pochodzącej z miasteczka Ossyaków, przytrzymanej w mieście Lututowie dnia 21 Listopada 1867 r. odebrane zostały podejrzane przedmiota, jako to: 1. zegarek srebrny z dewizką złotą i kluczykiem także złotym, oraz sylwetką złotą przedstawiającą kobietę, fotografowaną, a na wierzchu niej znajduje się napis: „mit Gott“ 2. szpilka złota, wyobrażająca kopyto końskie, okute w podkowę. Taż Bajla Charchot tłomaczyła się, że powyższe przedmiota dostała w podarunku, od mężczyzn nieznajomych, zegarek w mieście Łęczycy, a szpilkę w drodze około miasta Złoczewa.

Ponieważ Bajla Charchot nieusprawiedliwiła się dokładnie z posiadania tych przedmiotów, które prawdopodobnie pochodzą z kradzieży, wzywa przeto każdego, kogo to interesować może, aby z dowodami własność usprawiedliwiającemi, zgłosić się zechciał do Sądu tutejszego w ciągu dni 30, w przeciwnym bowiem razie z powyższemi rzeczami stosownie do prawa postąpionem będzie.

Wieluń dnia 14 (26) Maja 1868 roku.
Podsędek, Wilczek.

N. D. 3243. *Судъ Простой Полиціи въ Г. Вартѣ.*

3 (15) Мая т. г. на рѣкѣ Вартѣ между деревнями Косцѣльница и Остроскомъ въ Турекскомъ уѣздѣ, найдено близъ берегу тѣло мертвеца по фамиліи и происхожденіи неизвѣстнаго. По причинѣ испорченія тѣла, ни лице ни лѣта означены быть не можетъ, но по одѣждѣ видно, что это еврей. Одѣжда его совершенно испорчена, находилась въ слѣдующимъ состояніи; сюртукъ полотняный темный, длинный за колѣна, желѣтка кортовая темная съ черными пугавицами на одинъ рядъ, штаны кортовые темные, на шеѣ платокъ жестяный темный; Цицесъ (Cyces) бархатнья въ красные черты, рубашка тенкая полотняная, подштанники полотняные бѣлые, сапоги короткіе; кромѣ того на рукахъ, которыя были овязаны ремевнымъ паскомъ, мертвецъ имѣлъ жестяныя перчатки.

Предлагаетъ всѣмъ имѣющимъ какую либо вѣдомость о фамиліи, происхожденій и причинѣ смерти вышесказаннаго, увѣдомить здѣшній Судъ.

въ Вартѣ, дня 15 (27) Мая 1868 года.
Колежскій Асесоръ Подсудокъ,
Мизшеръ.

* * *

W dniu 3 (15) Maja t. r. po opadnięciu wody na rzece Warcie, między wsią Kościelnicą a Ostrowkiem w Powiecie Turekskim, znalezione zostały blisko brzegu tej rzeki, zwłoki mężczyzny z nazwiska i pochodzenia niewiadomego. Z powodu znacznej zgnilizny trupa, rysów twarzy i wieku oznaczyć nie podobna, z ubioru tylko wnosić można iż to był starozakonny.

Ubiór jego zupełnie zgniły był następujący: surdut płócienny, ciemny, długi po za kolana, kamizelka kortowa ciemna z guzikami czarnemi na jeden rząd, spodnie kortowe ciemne, szal wełniany ciemny na szyi (Cyces) do nabożeństwa z paścików w paski czerwone i białe, koszula cienka biała płócienna z zakładami na przodzie, gatki płócienne białe, buty krótkie. Nadto na rękach, które w tył paskiem rzemiennym były związane, trup miał rękawice wełniane.

Wzywa przeto wszystkich mających wiadomość o nazwisku, pochodzeniu i przyczynie śmierci wyż opisanego człowieka, aby raczyli Sąd tutejszy powiadomić.

Warta dnia 15 (27) Maja 1868 roku.
Asesor Kolegjalny,
Podsędek, Mizgier.

N. D. 3543. *Петроковскій Исправительный Судъ.*

9 (21) Марта 1868 г. въ деревни Скотницы, гминѣ Строецъ, Велюнскаго уѣзда, Калишской Губерніи въ рѣчкѣ Смердзонцей, протекающей отъ деревни Ганы въ деревню Скотницу, въ разстояніи 60 шаговъ отъ жилища крестьянина Антона Кржеминскаго, найденъ новорожденный, безъ одежды мертвый младенецъ, котораго тѣло было уже гнилое а пупокъ незавязанъ.

Произвѣденное Судебное слѣдствіе не обнаружило виновныхъ этого преступленія, потому благоволятъ всѣ гражданскія и военныя власти а даже частныя лица, увѣдомить Судъ о матери этого младенца или подозриваемомъ въ приступленіи, если будетъ имъ извѣстно.

Г. Петроковъ, 25 Мая (6 Іюня) 1868 г.
Предсѣдательствующій Судья,
Хмелѣнскій.

* * *

Dnia 9 (21) Marca 1868 r. na gruntach wsi Skotnicy, gminy Strojce, powiecie Wieluńskim, Gubernji Kaliskiej w rzece Smierdzącej płynącej od wsi Gany ku Skotnicy, w miejscu odległym o 60 kroków od mieszkania włościanina An. Krzemińskiego znalezione zostało nowonarodzone dziecię nagie, płci męzkiej nieżywe, ulegające już zepsuciu z niepodwiązanym sznurkiem pępkowym.

Wyprowadzone w tym przedmiocie śledztwo sądowe sprawcy tego czynu nie wykryło, dla tego Sąd wzywa wszelkie władze tak cywilne jak i wojskowe, oraz osoby prywatne, aby jeżeli wiedzą o matce tego dziecięcia lub też o samym sprawcy czynu, aby Sąd tutejszy zawiadomić raczyły.

Petrokow, d. 25 Maja (6 Czerwca) 1868 r.
Sędzia Prezydujący, Chmieleński.

N. D. 3542. *Петроковскій Судъ Исправительной Полиціи.*

Вызываетъ симъ Францишка Крензликъ, жителя изъ деревни Горжковице Уѣзда и Губерніи Петроковской, безизвѣстно отлучившагося изъ мѣста своего жительства, дабы въ теченіи 30 дней по собственному его дѣлу явился въ здѣшній Судъ, въ противномъ же случаѣ поступлено съ нимъ будетъ по закону.

Г. Петроковъ, 28 Мая (9 Іюня) 1868 г.
Предсѣдательствующій Судья,
Хмеленскій.

* * *

Zapozywa Franciszka Kręzlik, stałego mieszkańca wsi Gorzkowic Powiatu i Gubernji Petrokowskiej, obecnie z pobytu niewiadomego, aby w ciągu dni 30 w własnej sprawie stawił się w Sądzie tutejszym pod skutkami z prawa wypływającemi.

Petrokow, d. 28 Maja (9 Czerwca) 1868 r.
Sędzia Prezydujący, Chmieleński.

N. D. 3693. *Судъ Исправительной Полиціи въ Люблинѣ.*

Симъ извѣщаетъ, что 14 (26) Сентября 1867 г., за огородкою кладбища въ гор. Холмѣ найдено мертвое тѣло маленкаго ребенка, значительно поврежденное, неизвѣстно кѣмъ туда брошенное, потому если кто нибуть знаетъ о причинѣ смерти этого ребенка, или объ его матери, пусть въ теченіи 30 дней увѣдомитъ здѣшній Судъ объ этомъ.

Г. Люблинъ, 24 Мая (5 Іюня) 1868 года.
Предсѣдательствующій, Маевскій.

* * *

Podaje do wiadomości, że w dniu 14 (26) Września r. z. przy parkanie murowanym około cmentarza w mieście Chełmie znaleziono zwłoki maleńkiego dziecięcia znacznie uszkodzone, niewiadomo przez kogo tam porzucone. Wzywa przeto, aby jeśli kto bądź posiada jaką wiadomość o przyczynie ścierci tego dziecięcia lub o matce jego, doniósł o tem sądowi tutejszemu w ciągu dni trzydziestu.

Lublin d. 24 Maja (5 Czerwca) 1868 r.
Sędzia Prezydujący, Majewski.

N. D. 3428. *Судъ Простой Полиціи въ Люблинѣ.*

Въ депозитѣ Суда Простой Полиціи въ Люблинѣ находятся, разные предмета, произходящіе изъ воровства, а именно: двое золотыхъ дамскихъ часовъ, алмазные серьги и кольца, а равно золотые, восемъ шнурковъ жемчуга, другіе кольца небольшой стоимости, нѣсколько серебряныхъ часовъ, фотографическій альбумъ бронзовый, малаго формата, разнородная одежда мужеская и женская, бѣлье мужескіе и женскіе, тоже столовое. Вслѣдствіе чего приглашаетъ всѣхъ пострадавшихъ, дабы въ 30 дневный срокъ являлись въ Судъ, а по доказаніи права собственности, похищенные предметы законному собственнику выданы будутъ.

Г. Люблинъ, 14 (26) Мая 1868 года.
Засѣдатель, Колежскій Асесоръ,
Шанявскій.

* * *

W depozycie Sądu Policji Prostej w Lublinie, znajdują się różne przedmiota, z kradzieży pochodzić mogące, jako to: dwa damskie zegarki złote, kulczyki i pierścionki brylantowe i złote, ośm sznurków pereł, inne pierścionki małej wartości, kilka zegarków srebrnych, album bronzowe w małym formacie, rozmaita garderoba męzka i damska, jako też bielizna męzka, żeńska i stołowa. Wzywa przeto poszkodowanych, ażeby w przeciągu dni 30 zgłosili się do Sądu tutejszego, gdzie po udowodnieniu własności, przedmiota skradzione prawemu właścicielowi wydane zostaną.

Lublin d. 14 (26) Maja 1868 r.
Podsędek,
Asesor Kolegjalny Szaniawski.

N. D. 3734. *Судъ Исправительной Полиціи въ Плоцкѣ.*

Вызываетъ всѣ военныя и гражданскія власти, за порядкомъ и безопасностію наблюдающіе, дабы бѣжавшаго жителя г. Плоцка Кауфмана Нуту Міентуса, росту малаго, лица продолговатого, волосовъ темнорусыхъ, глазовъ голубыхъ, носа умѣреннаго, лѣтъ болѣе 43, носящаго черные усы и Испанку, въ ложномъ свидетельствѣ обвиненнаго, изследовалы, а въ случаѣ задержанія здѣшнему суду, или ближайшему подъ стражею доставилы.

Г. Плоцкъ дня 6 (18) Іюня 1868 г.
за Предсѣдательствующаго Судья,
Гацкій.

W Drukarni Rządowej Okręgu Naukowego Warszawskiego. — Za pozwoleniem Cenzury.